

การเทศนา อย่างมีจุดประสงค์

Preaching with Purpose by Paul D. Dugas

โดย พอล ดูกัส

ศูนย์ศึกษาพระคริสตธรรม
สหคริสตจักรเพนเตคอสต์แห่งประเทศไทย
96/2 บ. หลังกู่ญชร ต. ดอนศิลา
อ. เวียงชัย จ. เชียงราย 57210
โทร. 01-2877940, 053-736294

คำนำ

หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการแบบเรียนเบื้องต้นเกี่ยวกับการรับใช้ในการเทศนา ผู้เขียนไม่ได้อ้างว่าเนื้อหาของหนังสือเป็นเรื่องใหม่ทั้งหมด แต่หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นและมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาหัวข้อนี้ด้วยวิธีการใหม่

วัตถุประสงค์ประการแรกของหนังสือเล่มนี้คือ เพื่ออธิบายเกี่ยวกับตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เทศนาในการเทศนาข่าวประเสริฐอย่างชัดเจน วัตถุประสงค์ประการที่สองซึ่งสำคัญพอๆ กัน คือ เพื่อเป็นแนวทางที่มีประโยชน์ในการเทศนาข่าวประเสริฐ นอกจากนี้ ยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการเทศนาอีกด้วย

เนื้อหาทั้งหมดมีวัตถุประสงค์เพื่อสั่งสอนและให้ความรู้ โดยพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการเทศนา ซึ่งจะทำให้การเทศนาเป็นการเทศนาอย่างมีจุดประสงค์

มักจะมีบางคนให้ความสำคัญกับกฎเกณฑ์และหลักการมากกว่าผลลัพธ์ ทั้งนี้ เป็นความปรารถนาของผู้เขียนอย่างแท้จริงที่จะให้ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับหลักการที่เกี่ยวข้องกับการเทศนาอย่างถ่องแท้ และไม่ปล่อยให้หลักการนั้นกลายเป็นตัวควบคุมผู้อ่าน

หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่ข้ออ้างเพื่อที่จะเทศนาตามบันทึกอย่างเป็นทางการเป็นแบบแผน แต่เพื่อกระตุ้นความสามารถในการสร้างสรรค์ของผู้เทศนาเพื่อที่จะสามารถเทศนาได้โดยไม่มีบันทึก แบบแผนและความกลัว เสรีภาพในการเทศนาที่แท้จริงเกิดจากการเตรียมตัวอย่างถ้วนถี่ บันทึกควรจะเป็นเพียงไม้เท้าที่ใช้ในยามจำเป็นเท่านั้น

สารบัญ

คำนำ	2
บทนำ	5

ส่วนที่ 1

ผู้เทศนาและการเทศนา

1. สิทธิของผู้เทศนา	7
2. ความสำคัญของการเทศนา	12
3. วัตถุประสงค์สองประการของการเทศนา	18
4. ตัวผู้เทศนา	27
5. งานของผู้เทศนา	34
6. การทรงเรียกผู้เทศนาที่จะเทศนาพระคัมภีร์	38
7. ฤทธิ์อำนาจของการเทศนา	44
8. ไม่มีวิธีลับในการเตรียมตัวเทศนา	50
9. ผู้เทศนาและการฟื้นฟู	54
10. ผู้เทศนาและคำสั่งสอน	58
11. งานที่ไม่สำเร็จ	62

ส่วนที่ 2

หลักการในการเตรียม และการกล่าวคำเทศนา

12. ขั้นตอนการเทศนา	67
13. วัตถุประสงค์ของการเทศนา	72
14. การเตรียมคำเทศนา	76
15. ข้อความเทศนา	79

16. การกล่าวคำเทศนา 82

17. ประเภทของการเทศนา 86

18. ตามข้อความ 89

19. ตามหัวเรื่อง 103

20. แบบธรรมธิบาย 127

ส่วนที่ 3

ประเภทและโครงสร้างการเทศนา

บทนำ

โปรดระลึกว่า การอธิษฐาน การใช้ชีวิตอย่างถูกต้อง ความเชื่อถือสำหรับแต่ละบุคคล ความบริสุทธิ์ การฝึกวิถีเทศนา และที่สำคัญที่สุด ฤทธิ์เดชการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งจำเป็นต่อการเทศนาที่ก่อให้เกิดผล

ส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษาหลักวิถีการเทศนา เนื่องจากมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการศึกษาวิถีการเทศนาในการรับใช้ คำว่า วิถีการเทศนา จึงกลายเป็นเรื่องหยอกล้อกันในกลุ่มผู้เทศนาที่ไม่มีการเตรียมตัว ข้าพเจ้าเคยได้ยินผู้เย้ยหยันวิถีการเทศนาโดยกล่าวว่า “โรงเรียนพระคัมภีร์ผลิตตั๊กแตนที่รู้วิถีการเทศนาออกมา ให้กระโดดไปข้างหน้าสองก้าวและถ้อยหลังหนึ่งก้าว” (ทั้งนี้ โดยอ้างถึงท่าทางที่เหมือนเครื่องจักรในการก้าวขึ้นไปที่ธรรมาสน์และก้าวลงมาในขณะกล่าวคำเทศนา) ความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับวิถีการเทศนานี้ทำให้หลายคนเชื่อว่าการศึกษานี้ก่อให้เกิดรูปแบบท่าทางในระหว่างเทศนาซึ่งเป็นแบบแผนตายตัว นอกจากนี้ ยังมีความเข้าใจว่าการเทศนาที่มีวิธีการนั้นมีรูปแบบตายตัวจนทำให้ผู้เทศนากล่าวคำเทศนาตามบันทึกและเป็นแบบแผนโดยไม่มีความรู้สึกใดๆ

ความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย ผู้รับใช้ที่มีความรู้เกี่ยวกับหลักวิถีการเทศนาอย่างแท้จริงและนำหลักการเหล่านี้มาใช้จะเป็นผู้ที่มีเสรีภาพที่ธรรมาสน์อย่างแท้จริง ทั้งในท่าทางและการกล่าวคำเทศนา ผู้ที่เตรียมตัวและรู้ว่าตนเองทำอะไรอยู่เป็นผู้ที่สามารถเป็นอิสระได้ ผู้เทศนาที่ประสบความสำเร็จอย่างมากหลายคนไม่เข้าใจหลักวิถีการเทศนา แต่จริงๆ แล้ว เขาประสบความสำเร็จได้ก็เพราะเขาดำเนินตามทางและหลักวิถีการเทศนา

ส่วนที่ 1
ผู้เทศนาและการเทศนา

บทที่หนึ่ง

สิทธิของผู้เทศนา

การเทศนาเป็นของประทานที่ยิ่งใหญ่และเป็นการทรงเรียกอันสูงสุดที่ประทานแก่มนุษย์ผู้ต่ำต้อย การรับใช้ด้วยการเทศนามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

การเทศนาเกิดขึ้นพร้อมกับคริสตศาสนาและเป็นสิทธิเฉพาะสำหรับตำแหน่งผู้รับใช้ชาวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ที่พระเจ้าทรงเรียก

ลัทธิ ศาสนาของผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าหรือกลุ่มทางสังคมอื่นๆ ไม่สามารถเลียนแบบการเทศนาที่แท้จริงได้ การเทศนาชาวประเสริฐมีสิ่งหนึ่งที่มนุษย์ไม่อาจเลียนแบบได้ สิ่งนั้นคือ ฤทธิ์เดชการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทำให้การเทศนาเป็น “ฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อให้ได้รับความรอด”

ยุคพระบัญญัติกำลังจะสิ้นสุดลงเมื่อชายคนหนึ่งผู้ที่พระเจ้าทรงใช้มาก้าวออกจากถิ่นทุรกันดารของยูเดีย การปรากฏตัวอย่างกะทันหันของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมานี้เป็นสัญญาณการเริ่มต้นการรับใช้ใหม่ที่จะแพร่ขยายออกไปทั่วโลก มีผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เก่ามากมายก่อนหน้ายอห์น แต่ไม่มีผู้ใดที่ได้รับสิทธิให้เทศนาเหมือนเช่นยอห์น พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเปรียบเทียบยอห์นกับผู้เผยพระวจนะอื่นๆ ก่อนหน้านั้นไว้ว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในบรรดาคนซึ่งเกิดจากผู้หญิงมานั้น ไม่มีผู้ใดใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมา...” (มัทธิว 11:11)

สิทธิของยอห์นไม่ได้มาจากมนุษย์ แต่ประทานให้จากบัลลังก์แห่งสวรรค์ พระเจ้าแห่งสวรรค์ทรงเรียกยอห์นให้เทศนา เขาไม่ได้ใช้อวดตนเอง ไม่ได้ใช้เวลาสร้างอาณาจักรของตนเอง หรือสร้างความสำเร็จให้ตนเอง เมื่อมีผู้ถามว่า “ท่านกล่าวว่าท่านเป็นใคร” เขาตอบว่า “เราเป็นเสียงของผู้ที่ร้องประกาศในถิ่นทุรกันดาร” ยอห์นเป็นผู้ส่งสารที่อุทิศตนอย่างเต็มที่เพื่อการทรงเรียกของพระเจ้าอย่างแท้จริง เขามีวัตถุประสงค์เพียงอย่างเดียว และวัตถุประสงค์นั้นคือ เพื่อประกาศข้อความที่พระเจ้าแห่งสวรรค์ประทานให้ เพราะการทรงเรียกที่เขาได้รับ ยอห์นจึงมีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะเผยพระวจนะแก่ผู้คนในเวลานั้น

คุณสมบัติในการเทศนา

ยอห์นมีคุณสมบัติอะไรบ้าง จึงสามารถรับใช้โดยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่

1. เขาประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ลูกา 1:14, 41)
2. เขาทราบข้อความที่เปลี่ยนแปลงชีวิตซึ่งมีอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ (มัทธิว 3:1-4; ยอห์น 1:6)
3. วิถีชีวิตของเขาพิสูจน์ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเรียกเขา เขาไม่ใช่ของโลกนี้ แต่อุทิศตนแด่พระเจ้าอย่างแท้จริง (มัทธิว 3:4)

4. ข้อความของเขาอยู่ใต้ฤทธิ์เดชการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์จนทำให้คนทั้งหลายร้องออกมาว่า “เราจะต้องทำประการใด” (ลูกา 3:10, 12, 14)

ยอห์นเทศนา “ทำให้เกิดผลไปสู่การกลับใจใหม่” และบัพติศมาผู้ที่เชื่อฟังเสียงของเขาด้วยน้ำ ข้อความเทศนาของเขาไม่ได้ตายไปกับเขา เขาเป็นผู้เบิกทางให้กับผู้เทศนาอื่นๆ ต่อมา เมื่อยอห์นตระหนักว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็น “พระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย” เขากล่าวว่า “พระองค์จะทรงให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ”

พระเยซูเริ่มการรับใช้ในการเทศนาของพระองค์ต่อจากยอห์นผู้ให้บัพติศมา พระองค์ไม่ได้ก้าวข้ามขั้นไป แต่ทรงเทศนาข้อความของยอห์นที่ว่า “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว”

ข้อความเกี่ยวกับการกลับใจใหม่เป็นข้อความแห่งพระวาระของพระเจ้าซึ่งเปลี่ยนแปลงชีวิต เป็นหลักสำคัญเกี่ยวกับความรอดตามพระคัมภีร์ ผู้เทศนาไม่สามารถเทศนาความรอดตามพระคัมภีร์ได้โดยไม่กล่าวถึงการกลับใจจากความผิดบาป

การเรียกให้กลับใจใหม่จะต้องเป็นการวิงวอนมากกว่าแค่ทางปัญญาแต่เข้าไปถึงอารมณ์ การเทศนาไม่ใช่การสั่งสอนทางศีลธรรม หรือการเทศนาที่มีเหตุผลแต่แห้งแล้งและไม่มีความรู้สึกใดๆ การเทศนาเป็นฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำให้ผู้ฟังของยอห์นร้องว่า “เราจะต้องทำประการใด” พระเยซูคริสต์เสด็จมาเพื่อเพิ่มอีกสิ่งหนึ่งในการเทศนาพระคัมภีร์ใหม่ ภารกิจของพระองค์คือ เพื่อบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ พระเยซูทรงแสดงให้เห็นถึงฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้ในการรับใช้ของพระองค์เอง

มีผู้ที่กล่าวว่า การเทศนาและการสอนของพระเยซูเป็นการเทศนาและการสอนของอาจารย์ที่พูดจาอ่อนหวาน อย่างไรก็ตาม พระวาระของพระเจ้าแสดงให้เห็นว่าการรับใช้ของพระองค์เป็นเช่นนี้ “ดังนั้นพระเยซูจึงทรงประกาศขณะที่ทรงสั่งสอนอยู่ในบริเวณพระวิหารว่า...” (ยอห์น 7:28) และในยอห์นบทเดียวกัน ข้อ 37 กล่าวว่า “ในวันสุดท้ายของงานเทศกาล ซึ่งเป็นวันใหญ่ นั้น พระเยซูทรงยืนและประกาศว่า ‘ถ้าผู้ใดกระหาย ผู้นั้นจงมาหาเราและดื่มน้ำ’”

ฤทธิ์อำนาจพิเศษของการรับใช้ด้วยการเทศนามีอยู่ในเสียงประกาศของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงเจิมใจของผู้รับใช้ที่ทรงแต่งตั้งขึ้น

ความยิ่งใหญ่ของการทรงเรียก

มนุษย์ที่ต้องตายไม่สามารถเข้าใจความยิ่งใหญ่ในหน้าที่ของผู้เทศนาข่าวประเสริฐได้ หลังจากที่เหล่าสาวกได้รับการฝึกอบรมครั้งแรกจากพระเยซู พระองค์ทรงส่งเขาออกไปโดยกล่าวว่า **“จงไปพลาทประกาศพลาง”** หน้าที่ของเขา คือ ไปยังบ้านของชาวอิสราเอล ซึ่งเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของงานที่ยิ่งใหญ่ที่จะเกิดขึ้นในไม่ช้า ทั้งนี้ ไม่ได้เป็นงานของสาวกสิบสองคนเท่านั้น แต่เป็นงานของผู้ประกาศพระวจนะของพระเจ้าทุกคนหลังจากนั้นมา หน้าที่อันยิ่งใหญ่คือ **“เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”** การเทศนามีเพื่อทุกคนในโลก ผู้เทศนามีหน้าที่ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะมีเชื้อชาติหรือฐานะอะไร เจ็บป่วย พิการ ขากะเผลก ตาบอด ร่ำรวยหรือยากจน ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้ยินข่าวอันประเสริฐเลิศนี้

การเทศนาไม่ได้มีความพิเศษ เพียงเพราะทรงกำหนดให้เฉพาะแก่คริสตศาสนาเท่านั้น แต่ยังเพราะมีอำนาจในการกำหนดนั้นด้วย สถาบันอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นสูญหายไปตามกาลเวลา สิ่งประดิษฐ์และปรัชญาของมนุษย์ผู้ฟุ้งและล่องไป แต่การเทศนาข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ดำเนินต่อไป ก้าวไกลในโลกปัจจุบันนี้ การเทศนาเป็นภารกิจที่จะกระทำต่อไปจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก การเทศนาเป็นวิธีการเดียวที่พระเจ้าทรงกำหนดขึ้นเพื่อนำโลกที่หลงนี้มาหาพระองค์ **“เพราะตามที่ทรงกำหนดไว้ตามพระสติปัญญาของพระเจ้า โลกไม่รู้จักพระเจ้าได้โดยปัญญาของตน พระเจ้าจึงทรงโปรดช่วยคนที่เชื่อให้รอดโดยคำเทศนาที่เขาถือว่าโง่”** (1 โครินธ์ 1:21)

มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดจะต้องได้ยินการเทศนาข่าวประเสริฐ ไม่มีวิญญูณใดที่ไม่กระหายหากการอวยพรที่ยิ่งใหญ่จากข่าวประเสริฐนั้น

บทที่สอง

ความสำคัญของการเทศนา

การเทศนาข่าวประเสริฐไม่ใช่แค่เพื่อชีวิตนี้ ผลของการเทศนาสำหรับพระเจ้าจะมีอยู่ตลอดเป็นนิรันดร์

ผู้เทศนาที่ได้รับการเจิมจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ออกไปเพื่อสร้างความบันเทิงให้มนุษย์ด้วยถ้อยคำที่น่าพอใจ เขาไม่ใส่ใจชื่อเสียงในทางโลก ชื่อเสียงส่วนตัวหรือชื่อเสียงทางการเมือง เสียงของเขามีไว้เพื่อ “สิ่งที่พระเจ้าตรัส” ผู้เทศนาไม่ได้พยายามเพื่อให้มนุษย์ชื่นชมเขา เขาไม่ใส่ใจประโยชน์ของชีวิตนี้ แต่สนใจประโยชน์ของชีวิตหน้า

วัตถุประสงค์ของการเทศนา

ประการแรกและสำคัญที่สุด ผู้เทศนาเป็นผู้ส่งสารของจอมกษัตริย์ ซึ่งก้าวออกไปเพื่อประกาศข้อความแห่งความรอดด้วยการฟื้นจากความตายของพระเยซูคริสต์ให้แก่โลกที่หลง ผู้เทศนาได้รับการเรียกให้ประกาศพระนามของพระเยซู “ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” (กิจการ 4:12) เสียงของเขาเป็นเสียงของผู้เผยพระวจนะที่พระเจ้าทรงเจิม เขามีหน้าที่ประกาศพระวจนะของพระเจ้าอย่างไม่ขาด เขาเทศนาให้คนทั้งหลายกลับคืนดีกับพระเจ้าด้วยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้ว่าข้อความเทศนาของเขาจะเกี่ยวกับการคืนดีกับพระเจ้า แต่เขายังต้องสอนความชอบธรรม ตักเตือนเรื่องความบาป และเตือนเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะเกิดขึ้นอีกด้วย

ประการที่สอง ผู้เทศนาข่าวประเสริฐมีหน้าที่ยอมรับและปฏิบัติหน้าที่ในการรับใช้ด้วยการเทศนาทั้งหมด อัครทูตเปาโลกล่าวถึงหน้าที่นี้ว่า “ข้าพเจ้ากำชับท่านต่อพระพักตร์พระเจ้าและพระเยซูคริสต์ผู้จะทรงพิพากษาคนเป็นและคนตาย โดยอ้างถึงการที่พระองค์จะเสด็จมาปรากฏและแผ่นดินของพระเจ้าว่า ให้ประกาศพระวจนะ ให้เข้มแข็งมั่นที่จะทำการ ทั้งในขณะที่มีโอกาสและไม่มีโอกาส ให้ชักชวนด้วยเหตุผล เตือนสติและตักเตือนให้อดทนอยู่เสมอในการสั่งสอน เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนที่มีหลักไม่ได้ แต่เขาจะรวบรวมครูไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟัง เพื่อบรรเทาความอยาก เขาจะเลิกฟังความจริง และจะหันไปฟังเรื่องนิยายต่างๆ แต่ท่านจงหนักแน่นมั่นคง จงอดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก จงทำหน้าที่ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และจงกระทำพันธบริการของท่านให้สำเร็จ” (2ทิโมธี 4:1-5)

พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนพระวจนะของพระองค์ พระองค์ไม่มีที่ในอาณาจักรของพระองค์สำหรับผู้เทศนาที่ไม่กล้าพูดความจริง ไม่เด็ดเดี่ยว ไม่มุ่งมั่น ผู้เทศนาจะต้องเผชิญหน้ากับปัญหา ต้องต่อสู้ จึงจะชนะได้ ในเวลาสงคราม ทหารที่ไม่มีประสบการณ์ในการต่อสู้จะอยู่ในตำแหน่งที่มีทหารที่ผ่านสงครามมาแล้วฝึกหัดเขาให้พร้อมต่อสู้ ดังนั้น ผู้เริ่มหัดที่ยังไม่ได้รับการทดสอบในสงคราม ฝ่ายวิญญาณที่มองไม่เห็นในทุกยุคสมัยควรพิสูจน์ตนเอง ก่อนที่จะยอมรับเป็นผู้ดูแลฝูงแกะของคนอื่น ไมฉะนั้นเขาจะเป็นผู้ที่ปรับเปลี่ยนความจริงของพระเจ้าเพื่อหาความชอบจากมนุษย์

หน้าที่ของผู้เทศนานั้นรวมถึง การเป็นผู้ที่ไม่มีราคาดีเพราะโลหิตของผู้อื่น คำเตือนในพระคัมภีร์เก่าที่ไว้ไว้กับผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเป็นคำเตือนแก่ผู้เทศนาในพระคัมภีร์ใหม่ได้เช่นกัน “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำเจ้าให้เป็นยามเฝ้าพงศ์พันธุ์อิสราเอล เจ้าได้ยินถ้อยคำจากปากของเราเมื่อไร เจ้าจงกล่าวคำตักเตือนเขาจากเรา ถ้าเราจะบอกแก่คนธรรมดาว่า ‘เจ้าจะต้องตายแน่ๆ’ และเจ้าไม่ตักเตือนเขาหรือกล่าวเตือนคนธรรมดาให้ละทิ้งทางธรรมของตนเสีย เพื่อจะช่วยชีวิตเขาไว้ คนธรรมานั้นจะตายเพราะความบาปผิดของเขา แต่เราจะลงโทษเจ้าเพราะความตายของเขา แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนธรรมดาและเขามีได้หันกลับจากความอธรรมของเขา หรือจากทางธรรมของเขา เขาจะตายเพราะความบาปผิดของเขา แต่เจ้าจะได้ช่วยชีวิตของเจ้าให้รอด อีกประการหนึ่ง ถ้าคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของเขา และได้กระทำความบาปผิด และเราวางสิ่งที่สะอิดไว้ตรงหน้าเขา เขาต้องตายเพราะว่าเจ้ามิได้ตักเตือนเขา เขาจะตายเพราะบาปของเขา และจะไม่มีใครจดจำการกระทำอันชอบธรรมของเขาได้เลย แต่เราจะลงโทษเจ้าเพราะความตายของเขา แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชอบธรรมไม่ให้กระทำบาป และเขามีได้กระทำบาป เขาจะมีชีวิตอยู่ได้แน่ เพราะเขารับคำตักเตือนและเจ้าก็ได้ช่วยชีวิตของเจ้าไว้” (เอเสเคียล 3:17-21)

อัครทูตเปาโลยอมรับหน้าที่ตามพระคัมภีร์เก่าว่าเป็นสิ่งที่ต้องทำในการรับใช้ของเขาเมื่อกล่าวว่า “เหตุฉะนั้นวันนี้ข้าพเจ้ายืนยันต่อท่านทั้งหลายว่า **ท่านทุกคนจะเป็นหรือตาย ข้าพเจ้าก็พ้นโทษแล้ว เพราะว่าข้าพเจ้ามิได้ย่อท้อในการกล่าวเรื่องพระดำริของพระเจ้าทั้งสิ้นให้ท่านทั้งหลายฟัง**” (กิจการ 20:26-27)

ผู้เทศนาไม่อาจปรับเปลี่ยนความจริงตามความพอใจของตนเองได้ ถ้อยคำของผู้เทศนาไม่ได้ให้ไว้เพื่อที่เขาจะเลือกเอง การเทศนาไม่ใช่การนำภาระหนักออกจากใจของผู้เทศนาเอง ไม่ใช่การแสดงความรู้สึกหรือความเชื่อส่วนตัวของตนเอง รากของคำเทศนาจะต้องมาจาก “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า” ผู้เทศนาที่พระเจ้าทรงเรียกไม่สามารถเลือกสิ่งที่ตนเองปรารถนาที่จะเทศนาได้ เขาได้รับการเรียกและมีหน้าที่เทศนา **“พระดำริของพระเจ้าทั้งสิ้น”**

ลักษณะของการเทศนา

การเทศนาแตกต่างจากวิธีการสื่อสารอื่นๆ ของมนุษย์ การเทศนาเกิดจากข้อความจากบัลลังก์ของพระเจ้าซึ่งทรงประทานแก่มนุษย์ผ่านทางผู้แทนที่เป็นมนุษย์ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกและเลือก นักเขียนคนหนึ่งได้อธิบายไว้ว่า “[การเทศนา] ไม่ใช่การให้ทุกสิ่งที่อยู่ในเรา แต่เป็นการให้ทุกสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในเราเลย [การเทศนา] คือการที่ผู้เทศนาแสดงตัวเองและทุกสิ่งที่เขาเป็นและมี ในฐานะช่องทางสำหรับสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในเขา”

สิ่งที่เข้าใจกันว่าเป็นการเทศนาส่วนใหญ่เป็นเพียงสุนทรพจน์ที่ไพเราะ มีวลีที่สละสลวย คำประพันธ์และคำกล่าวอ้างจากมนุษย์ ซึ่งไม่ได้มาจากสวรรค์ แต่มาจากใจและความคิดของมนุษย์ ที่ต้องตาย การเทศนาในลักษณะนี้อาจมีเนื้อหาจากพระคัมภีร์ แต่ข้อความนั้นกล่าวออกมาจากความคิดของมนุษย์ ไม่ได้มาจากพระทัยของพระเจ้า ข้อความนี้จะเข้าถึงเพียงแค่อารมณ์และความคิดของผู้ฟัง ผลลัพธ์ที่ได้จากการเทศนาเช่นนี้อาจเป็นจำนวนคนมากมาย อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์ที่แท้จริงจากสิ่งที่กล่าวและกระทำนั้น **ไม่ได้อยู่ที่จำนวนคน** แต่อยู่ที่ชีวิตและใจที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้ที่ตอบสนอง เวลาเท่านั้นเป็นสิ่งพิสูจน์งานอันเกิดจากการเทศนา

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐหลายคนรู้สึกว่าการงานของตนบรรลุผลสำเร็จเมื่อได้ทำให้ผู้ฟังมีใจร้อนรนทางฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ถ้าผู้ฟังเหล่านั้นกลับไปบ้านของตนโดยใจของเขาไม่มีข้อความที่เปลี่ยนแปลงชีวิต ความร้อนรนในการนมัสการในโลกนี้ก็ไม่ได้ทำให้ความหิวกระหายของวิญญาณของเขาพอใจ หรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรในชีวิตของเขาได้

การเทศนาข่าวประเสริฐมีวัตถุประสงค์หลักสองประการ ได้แก่ การนำมนุษย์หันไปจากความบาป และการชี้แนะผู้ที่ได้รับความรอดให้เป็นผู้ที่รอบคอบในพระกายของพระคริสต์ วัตถุประสงค์เหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญต่อสวัสดิภาพของมนุษย์ ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

การเทศนาเป็นทางเดียวที่จะทำให้มนุษย์จะได้รับการอวยพรในการได้รับความรอด ปรัชญาได้แสดงให้เห็นแล้วว่าไม่สามารถนำมนุษย์ออกจากชีวิตแห่งความบาปที่น่าสังเวชได้ ลัทธิมนุษยนิยมพยายามทำให้มนุษย์เป็นอิสระโดยนำเอาขีดจำกัดของเหตุผลทางปัญญาและศีลธรรมทั้งปวงออกไป ทั้งนี้ เป็นความล้มเหลวที่น่าเศร้า แต่การเทศนาทางเชนของพระเยซูคริสต์เป็น “ฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกยิวก่อน แล้วพวกต่างชาติด้วย” (1 โครินธ์ 1:18) ข่าวประเสริฐยกชนทุกชาติขึ้นได้ การเรียกนั้นเพื่อทุกวิญญาณที่เกิดมา โดยเริ่มต้นขึ้นที่กรุงเยรูซาเล็มและขยายออกไปทั่วโลก ไม่ว่าที่ไหน เวลาใด เมื่อข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ได้ประกาศออกไปภายใต้การเจิมจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็จะบรรลุผลตามวัตถุประสงค์

ในประชาชาติต่างๆ ของโลกนี้ ข่าวประเสริฐปลุกผู้บวชรูปเคารพให้ตื่นขึ้น ส่วนในประเทศที่ได้เห็นแสงสว่างแล้ว ข่าวประเสริฐช่วยมนุษย์ไม่ให้ทำผิดทางศีลธรรมและช่วยให้รอดจากความผิดบาปทั้งปวง

เป้าหมายสูงสุดของผู้กล่าวสุนทรพจน์ทั้งหลายคือ เพื่อสอนให้มีความรู้ ควบคุมการตัดสินใจและทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก เป้าหมายสูงสุดของบทกวีคือ เพื่อยกจินตนาการขึ้นไปสู่โลกที่ไม่จริง แต่การเทศนาไม่ได้เข้าถึงแต่ความคิด จินตนาการและอารมณ์ความรู้สึก แต่เข้าไปถึงส่วนควบคุมจิตใจ ซึ่งคือ **จิตสำนึกผิดชอบ** การเทศนาที่ได้รับการเจิมเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดขึ้นเพื่อให้เข้าไปถึงอุปนิสัยด้านศีลธรรมของมนุษย์ อันเป็นสิ่งตัดสินปัญหาต่างๆ ในชีวิต มีเพียงการเทศนาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถเข้าสู่จิตสำนึกผิดชอบ ซึ่งเป็นอุปนิสัยด้านศีลธรรมของมนุษย์ และส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรตลอดทั้งชีวิตที่บังเกิดใหม่ได้

การเทศนามีชีวิต ไม่ได้หยุดอยู่แค่การให้ความรู้ แต่กลายเป็นสิ่งมีชีวิตซึ่งมีมือและเท้าที่จับมนุษย์ ทำให้โชและตรวนแห่งความผิดบาปแตกหัก และบังคับเนื้อหนังที่ไม่ยอมจำนนให้อยู่ภายใต้จิตสำนึกผิดชอบทางศีลธรรมของมนุษย์ การเทศนาช่วยให้มนุษย์ต่อสู้กับการตัดสินใจและความต้องการของตนเองได้อย่างน่าอัศจรรย์ เพราะไม่ได้เข้าถึงเพียงความคิดเท่านั้น แต่เข้าไปสู่วิญญาณจิต

บทที่สาม

วัตถุประสงค์สองประการของการเทศนา

การเทศนามีวัตถุประสงค์สองประการ เราไม่อาจจะเลยประการใดประการหนึ่งไปได้

ประการแรก คนบาปต้องได้รับความรอดจากความผิดบาปของเขาด้วยการเทศนาที่ทำให้กลับใจใหม่

ประการที่สอง ธรรมิกชนที่บังเกิดใหม่ของพระเจ้าจะต้องเชื่อฟังการเทศนาของศิษยาภิบาลเพื่อเปลี่ยนจากการรักชีวิตนี้เป็นการรักชีวิตหน้า

การเทศนาที่ทำให้กลับใจใหม่มีจุดประสงค์เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจากความผิดบาปของเขา เมื่อมนุษย์ได้รอดจากความบาปนั้นแล้ว เขาจึงเป็นขึ้นจากความตายสู่ชีวิตด้วยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตาทางฝ่ายวิญญาณของเขาที่เคยมืดบอดเพราะความบาปได้เปิดออก เป็นครั้งแรกที่เขาสามารถมองไปไกลกว่าชีวิตนี้และได้เห็นชีวิตหน้า เขาจะต้องมีชีวิตใหม่โดยเป็นพลเมืองของโลกที่ปราศจากบาปในขณะที่ยังคงอาศัยอยู่ในโลกที่ชั่วร้ายนี้ เมื่อได้ยินการเทศนาพระวจนะของพระเจ้าที่ได้รับการเจิม ธรรมิกชนที่บังเกิดใหม่จะต้องเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขาในสองด้านหลักต่อไปนี้

1. เขาจะต้องเปลี่ยนแปลงทั้งในคำพูดและการกระทำอย่างแท้จริง เพื่อเป็นพลเมืองของแผ่นดินใหม่ที่ไม่คุ้นเคย ที่ซึ่งเขาอาจจะรู้จักเพียงเล็กน้อย
2. เขาจะต้องเลิกเป็นพลเมืองปัจจุบันของตนอย่างเด็ดขาด โดยกลายเป็นผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของโลกนี้ซึ่งได้กำหนดความคิดของเขาตลอดทั้งชีวิตในอดีต

อัครทูตเปาโลกล่าวถึงการเปลี่ยนฐานะพลเมืองนี้และการเปลี่ยนแปลงที่ต้องเกิดขึ้นพร้อมกับชีวิตของธรรมิกชนที่บังเกิดใหม่ไว้ว่า “เพราะเหตุนี้ นับตั้งแต่วันที่เราได้ยิน เราก็ไม่ได้หยุดในการที่จะอธิษฐานขอเพื่อท่าน ให้ท่านเทียบพร้อมด้วยความรู้ถึงพระทัยของพระองค์ ในสรรพปัญญาและในความเข้าใจฝ่ายวิญญาณ เพื่อท่านจะได้ประพฤติอย่างที่เหมาะสมต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และทำตนให้เป็นที่ยอมรับของพระองค์ ให้เกิดผลในการดีทุกอย่าง และจำเริญขึ้นในความรู้อันถึงพระเจ้า...พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของความมืด และได้ทรงย้ายเรามาตั้งไว้ในแผ่นดินแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์” (โคโลสี 1:9, 10, 13)

การย้ายผู้ที่เชื่อจากการเป็นพลเมืองของอาณาจักรโลกนี้เป็นพลเมืองของแผ่นดินสวรรค์เป็นสิ่งน่าประหลาดใจต่อธรรมชาติเนื้อหนังอย่างแท้จริง แต่เป็นความปิติยินดีอันพ้นเหลือที่จะกล่าวแก่มนุษย์ภายในที่เกิดใหม่ ผู้ที่ในเวลานี้สามารถอาศัยอยู่ในสวรรค์สถานกับพระเยซูคริสต์ได้

เนื้อหนังที่มีบาปเก่านั้นได้เข้ามาอยู่ในแผ่นดินและอยู่ภายใต้กษัตริย์ซึ่งเนื้อหนังนั้นไม่เคยจงรักภักดีมาก่อน ในสภาพใหม่นี้ ความคิดฝ่ายเนื้อหนังไม่เชื่อฟังกษัตริย์และแผ่นดินของพระเจ้า ตัณหาของโลกนี้พยายามอย่างหนักที่จะดึงดูดเนื้อหนังของธรรมชาติที่บังเกิดใหม่ อัครทูตเปาโลกล่าวถึงการต่อสู้ที่ตามมาไว้ว่า “เพราะว่าความต้องการของเนื้อหนังต่อสู้พระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง เพราะทั้งสองฝ่ายเป็นศัตรูกัน ดังนั้นสิ่งที่ท่านทั้งหลายปรารถนาทำจึงกระทำไม่ได้” (กาลาเทีย 5:17)

ปัญหาสำคัญที่สุดที่ผู้เทศนาข่าวประเสริฐประสบคือ การต่อสู้เพื่อถอนรากตัณหาของเนื้อหนังที่ฝังลึก ซึ่งควบคุมความประพฤติของคนบาปมาตลอดทั้งชีวิตของเขา ปัญหาเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงปัญหาทางปัญญา แต่เป็นปัญหาทางฝ่ายวิญญาณหรือจิตสำนึกผิดชอบทางศีลธรรมของผู้ที่เชื่อ ผู้ที่บังเกิดใหม่ไม่อาจยอมจำนนต่อกฎของพระเจ้าได้โดยอัตโนมัติโดยที่ไม่มี การเทศนาที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเจิม สงครามที่ผู้เทศนาต้องต่อสู้ไม่อาจชนะได้โดยการให้ความรู้แก่ปัญญา แต่ต้องใช้อำนาจทางอารมณ์จากการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเข้าถึงวิญญาณ พระวจนะของพระเจ้าจะต้องเจาะทะลุอุปสรรคทั้งหมดและเข้าถึงจิตสำนึกผิดชอบซึ่งเป็นรากของอารมณ์ของมนุษย์ และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเขาด้วยใจที่เปลี่ยนไป **การเปลี่ยนความคิดให้หันไปหาพระเจ้าจะไม่ทำให้มนุษย์ออกจากเนื้อหนังของโลกนี้** ความคิดของมนุษย์ไม่ใช่รากของปัญหาของเขา การต่อสู้ในยุคต่างๆ ก็เพื่อควบคุมมนุษย์อย่างเต็มที่ ทั้งทางร่างกาย จิตใจและวิญญาณ ในชีวิตของมนุษย์คนหนึ่ง มีแผ่นดินเพียงแผ่นดินเดียวเท่านั้นที่จะมีชัยชนะได้ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเป็นพลเมืองของโลกนี้และโลกที่จะมาถึงได้ในเวลาเดียวกัน “ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้ เพราะว่าจะชังนายข้างหนึ่ง และจะรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง และจะดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านจะปฏิบัติพระเจ้าและจะปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้” (มัทธิว 6:24)

การเผชิญปัญหาทางใจ

ปัญหาที่มนุษย์ประสบในสภาพที่เต็มไปด้วยบาปของเขาคือปัญหาทางใจ อำนาจของใจที่ผิดบาปสามารถและจะทำให้มนุษย์ยังคงกระทำสิ่งตรงข้ามกับที่สามัญสำนึกที่ตีบอกให้ทำ หลายครั้ง มนุษย์ที่มีความฉลาดกลับเป็นคนแรกที่ไม่ปฏิบัติตามปัญญาของตนเอง คนเหล่านี้หลายคนกลับเป็นคนติดเหล้า คนติดยา ฯลฯ

ใจที่เต็มไปด้วยบาปซึ่งพระคัมภีร์กล่าวถึงไม่ใช่หัวใจที่สูบฉีดเลือดไปทุกส่วนของร่างกาย แต่เป็นรากของชีวิตมนุษย์ เป็นที่ซึ่งออกคำสั่งควบคุมการกระทำของร่างกาย ใจเป็นจุดเริ่มต้นของร่างกาย เหมือนเช่นต้นน้ำที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของแม่น้ำสายใหญ่ สิ่งที้ออกมาจากมาจากใจของมนุษย์ก็เป็นเหมือนต้นน้ำ คือสะอาด หรือไม่ก็สกปรกและมีสิ่งปนเปื้อน พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่า **ใจของมนุษย์ที่บาปเต็มไปด้วยสิ่งที่ชั่วร้ายเสมอ** ดังนั้น ใจจึงเทความชั่วร้ายที่ทำให้ธรรมชาติของคนบาปปนเปื้อน “จิตใจก็เป็นตัวล่อลวงเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด มันล่อลวงอย่างร้ายทีเดียว ผู้ใดจะรู้จักใจนั้นเล่า” (เยเรมีย์ 17:9)

ใจของมนุษย์ที่บาปไม่เพียงแต่ชั่วร้ายเท่านั้น แต่เขายังไม่รู้จักความชั่วร้ายเหล่านี้อีกด้วย ใจของเขาปล่อยให้เขาคิดว่าชีวิตของเขาดีอยู่ ดังนั้น ปัญหาของผู้เทศนาจึงเพิ่มขึ้น นั่นคือ เขาจะต้องนำคนบาปให้ตระหนักถึงธรรมชาติของใจที่บาปก่อนที่จะนำเขาไปสู่การกลับใจใหม่

จิตสำนึกผิดชอบทางศีลธรรมส่งผลกระทบต่อและควบคุมใจของมนุษย์ การเทศนาจะต้องเจาะทะลุเข้าไปด้วยแสงสว่างแห่งข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ แสงสว่างแห่งข่าวประเสริฐนี้เป็นเพียงความหวังเดียวของคนบาปผู้ซึ่งมองเห็นพิษร้ายในวิญญาณของตน ในการที่จะได้รับความรอด เขาจะต้องเห็นว่าตนเป็นคนบาปที่น่าสังเวช

เนื่องจากใจที่บาปของมนุษย์ต่อสู้กับความชอบธรรมเป็นอย่างมาก จึงต้องใช้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อช่วยมนุษย์จากความผิดบาป ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมามีคำตอบ เขาเทศนาการกลับใจใหม่โดยคาดหวังที่จะเห็นผลของงานที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้ที่ได้ยิน

ยอห์นไม่ได้พยายามเปลี่ยนคนทั้งหลายโดยการเทศนาเกี่ยวกับผลของความบาป (เราอาจนำผลออกจากต้นได้ แต่ผลจะกลับมาอีกในการเก็บเกี่ยวครั้งต่อไป) การเทศนาของเขามุ่งไปที่รากของปัญหาความบาป นั่นคือ ใจที่ชั่วร้าย ยอห์นได้กล่าวว่า “บัดนี้ขวานวางไว้ที่โคนต้นไม้แล้ว และทุกต้นที่ไม่เกิดผลดีจะต้องตัดแล้วโยนทิ้งในกองไฟ” (มัทธิว 3:10)

ผู้เทศนาหรือผู้สอนข่าวประเสริฐไม่สามารถเข้าถึงรากแห่งความผิดบาปที่มีสาขายาวได้หากพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงเจิมสิ่งที่เขาพูด ไม่ใช่ว่าทุกคนมีหน้าที่รับใช้ในการเทศนา ผู้รับใช้ที่ทรงเจิมจะต้องเสียสละ ผู้ที่อุทิศชีวิตของตนและได้รับหน้าที่เป็นการส่วนตัวจากพระเจ้าเป็นผู้ที่ได้รับของประทานจากพระเจ้า

วิธีเปลี่ยนจากความรักโลก

ผู้เทศนาข่าวประเสริฐที่แท้จริงทุกคนควรจะปรารถนาที่จะหันมนุษย์ไปจากความต้องการทางโลกและให้คนเหล่านั้นเป็นธรรมิกชนที่แท้จริงของพระเจ้า อัครทูตเปาโลแสดงความปรารถนาที่มีต่อธรรมิกชนที่เมืองโครินธ์ว่า “...เพื่อให้ท่านปราศจากที่ติในวันของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” (1โครินธ์ 1:8ข)

เพื่อให้งานนี้บรรลุผลได้ ธรรมิกชนของพระเจ้าจะต้องให้ใจของตนเปลี่ยนจากสภาพทางเนื้อหนังไปสู่สภาพที่สามารถสังเกตเห็นสิ่งที่สำคัญทางฝ่ายวิญญาณได้ ปัญหาของผู้เทศนาคือ คนที่ดีที่สุดมีปัญหาที่ร้ายแรงเกี่ยวกับการมีใจทางโลก ธรรมิกชนอาจจะลืมได้ง่ายว่าเขาไม่ได้เป็นพลเมืองของโลกนี้อีกต่อไป และว่าเขาเป็นผู้อาศัยในโลกอย่างโลกไม่เป็นบ้านเกิดเมืองนอน **สิ่งของต่าง ๆ** เช่น บ้าน รถยนต์ เสื้อผ้า เงิน ทุกสิ่งจะใช้หมดไป ทั้งนี้ เป็นการยากสำหรับบางคนและเป็นไปไม่ได้สำหรับบางคนที่จะทิ้งสิ่งเหล่านี้ พระเยซูตรัสเกี่ยวกับปัญหานี้ว่า “อย่าล่าสมบัติสมบัติไว้สำหรับตัวในโลก ที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมยอาจขูดช่องลักเอาไปได้ แต่จงล่าสมบัติสมบัติไว้ในสวรรค์ ที่ไม่มีแมลงจะกินและไม่มีสนิมจะกัด และที่ขโมยขูดช่องลักเอาไปได้” (มัทธิว 6:19, 20)

ปัญหาที่ร้ายแรงประการที่สองคือการบูชารูปเคารพ ในปัจจุบัน เราจะเข้าใจเรื่องนี้เป็นอย่างดีในการบูชาคนแก่ ทั้งนี้ เป็นการยากมากที่จะหันใจของมนุษย์ไปจากการบูชาคนแก่

แพทย์ ผู้ว่าการ นักกีฬาชื่อดัง หรือคนอื่นๆ ในโลกนี้ไม่มีความสำคัญในสายพระเนตรของพระเจ้าแห่งสวรรค์ แต่ธรรมชาติยังชอบยึดติดกับฐานะที่สูงในชีวิตนี้ โดยถือว่าเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นความเป็นเลิศและชี้นำลูกหลานของตนให้เดินในทางแห่งชื่อเสียงของโลกนี้ซึ่งมีอยู่เพียงช่วงสั้นๆ แทนที่จะเดินทางอันยอดเยี่ยมแห่งสง่าราศีที่จะอยู่ตลอดไป งานของพระเจ้ามีความเสียหายที่ร้ายแรงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพราะสายตาของพ่อแม่ตรึงอยู่กับโลกนี้และไม่สามารถมองเห็นว่า ความยิ่งใหญ่ที่แท้จริงอยู่ที่รางวัลนิรันดร์ พระคัมภีร์อธิบายในเรื่องนี้ว่า “เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ‘เราจะทำลายสติปัญญาของคนมีปัญญาและจะทำให้ความฉลาดของคนฉลาดสูญสิ้นไป’ คนมีปัญญาแห่งยุคนี้อยู่ที่ไหน บัณฑิตแห่งยุคนี้อยู่ที่ไหน นักได้ปัญหาแห่งยุคนี้อยู่ที่ไหน พระเจ้าได้ทรงกระทำปัญญาของโลกให้โหดเขลาไปแล้ว” (1โครินธ์ 1:19, 20)

การอยู่ในทางโลก

คริสเตียนที่บังเกิดใหม่เป็นทารกในพระเยซูคริสต์ ความผิดบาปของเขาได้รับการให้อภัย และมนุษย์ที่อยู่ฝ่ายวิญญาณคนใหม่ได้บังเกิดขึ้นภายในด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ธรรมชาติเนื้อหนังของเขายังคงอยู่กับเขา เขาจะต้องเอาชนะอำนาจของโลกปัจจุบันนี้ด้วยการเปลี่ยนความประพฤติและการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ เขาจะต้องเปลี่ยนแปลงทิศทางในวิถีชีวิต

ก่อนที่จะยื่นหยัดต่อผู้กับ “การอยู่ในทางโลก” ได้ ท่านจะต้องเข้าใจความหมายของคำนี้อย่างแท้จริงตามพระวาทะของพระเจ้า

พระคัมภีร์ห้ามไม่ให้ธรรมชาติของพระเจ้ามีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบโลกปัจจุบันนี้ “คนทูลเจตเยย ไม่รู้หรือว่า การเป็นมิตรกับโลกนั้น คือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า เหตุฉะนั้น **ผู้ใดใคร่เป็นมิตรกับโลก ผู้นั้นก็ตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระเจ้า**” (ยากอบ 4:4) “อย่ารักโลกหรือสิ่งของในโลก ถ้าผู้ใดรักโลก ความรักต่อพระบิดาไม่ได้อยู่ในผู้นั้น” (1ยอห์น 2:15)

วิญญาณแห่งแผ่นดินโลกนี้ตรงกันข้ามกับวิญญาณแห่งแผ่นดินของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ผู้ที่ข้องเกี่ยวกับชีวิตนี้จะลืมความสำคัญของชีวิตหน้า และเมื่อเป็นเช่นนั้น เขาจะพลาดประตูสู่แผ่นดินนิรันดร์ของพระเจ้า

เป็นเรื่องน่าเศร้าที่มนุษย์คนหนึ่งจะสูญเสียวิญญาณของตนเพราะความพลัดพลอนที่ผ่านพ้นไปอย่างรวดเร็วของโลกปัจจุบันนี้ อัครทูตเปาโลต้องเศร้าใจเพียงใดเมื่อเขียนถ้อยคำเหล่านี้ “เพราะว่าเดมาสได้หลงรักโลกปัจจุบันนี้เสียแล้ว และได้ทิ้งข้าพเจ้าไป” (2ทิโมธี 4:10)

มุมมองของพระคัมภีร์เกี่ยวกับโลกนี้ไม่ใช่พื้นดินโลก แต่เป็น “ระบบ” ของโลกนี้ เจ้าของโลกนี้คือซาตาน ทุกสิ่งที่ซึ่มซาบอยู่ในการปกครองของมันเป็นที่ตรงข้ามกับน้ำพระทัยและแผนกาของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง พื้นดินโลกนี้ไม่ได้ชั่วร้าย แต่ระบบที่ถูกควบคุมของโลกนี้เป็นสิ่งตรงข้ามกับทุกสิ่งที่เป็นของพระเจ้า “ครั้งเมื่อก่อนท่านเคยประพฤติในการบาปนั้นตามวิถีของโลก ตามเจ้า

แห่งย่านอากาศ คือวิญญาณที่ครอบครองอยู่ในคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อฟัง” (เอเฟซัส 2:2) “เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอง ศักดิ์เทพ **เทพผู้ครองพิภพในโมหะ** **ความมืดแห่งโลกนี้** ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ” (เอเฟซัส 6:12)

ซาตานได้ออกแบบโลกของมันเพื่อปิดบังแผนการแห่งความรอด “แต่ถ้ามีมานับชั่ววประเสริฐของเราไว้จากใคร ก็จากคนเหล่านั้นที่กำลังจะพินาศ ส่วนคนที่ไม่เชื่อนั้น พระของยุคนี้ได้กระทำใจของเขาให้มืดไป เพื่อไม่ให้เขาได้เห็นความสว่างของข่าวประเสริฐ เรื่องพระสิริของพระคริสต์ผู้เป็นพระฉายของพระเจ้า” (2โครินธ์ 4:3-4)

โลกและทุกสิ่งในโลกนี้จะผ่านพ้นไป โลกนี้มีอยู่เพียงชั่วคราวและทุกคนที่ไว้วางใจในทรัพย์สินสมบัติของโลกนี้จะพินาศไปกับโลก

การอยู่ในทางโลกและความชั่วร้ายไม่ใช่คำที่มีความหมายเหมือนกัน บุคคลอาจมีใจอยู่ทางโลกแต่ไม่ชั่วร้ายได้ อย่างไรก็ตาม บุคคลนั้นไม่เป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้าผู้ได้ทรงเรียกเขาให้ ออกจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์

ชีวิตทางโลกเป็นชีวิตที่สนใจในผลประโยชน์ทางวัตถุและความเพลิดเพลินทางโลก อาเธอร์ เพียร์สัน อธิบายไว้ว่า “ชีวิตทางฝ่ายโลกไม่ถูกต้อง ไม่ใช่เพียงเพราะเป็นการละเมิดหรือดูหมิ่น เท่านั้น แต่เพราะเต็มไปด้วยวัตถุในทางโลกและสิ่งของชั่วคราว สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเกี่ยวกับมนุษย์ไม่ใช่วัตถุเลย แต่เป็นฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่ของที่ถูกทำลายได้และมีอยู่ชั่วคราว แต่คือนิรันดรและ สิ่งที่จะมีอยู่ตลอดไป และชีวิตทางโลกแม้ดีที่สุดก็ไม่สมควรต่อพระองค์”

งานที่สำคัญที่สุดของผู้เทศนาคือ การชักชวนมนุษย์ให้แยกตนเองออกจากโลกที่ชั่วร้ายในปัจจุบันนี้ งานที่สำคัญที่สุดของการรับใช้คือ เพื่อนำคริสตจักรบริสุทธิที่ไม่มีตำหนิหรือมลทินใดๆ ให้แก่พระเยซูคริสต์

บทที่สี่

ตัวผู้เทศนา

“...ผู้ปกครองดูแลนั้น ในฐานะที่เป็นผู้รับมอบฉันทะจากพระเจ้าต้องเป็นคนที่ไม่มีข้อตำหนิ...” (ทิตัส 1:7)

ชีวิตของผู้เทศนาประกาศได้ดีกว่าคำเทศนาที่ธรรมดา เราคอยหาวิธีการที่ดีขึ้น แต่พระเจ้าทรงคอยหามนุษย์ที่ดีขึ้น เวลาที่ผู้เทศนาใช้ในการศึกษาและเตรียมคำเทศนามีแนวโน้มที่จะผลิตคนที่ดีขึ้น แต่เมื่อศึกษาและเตรียมตัวเสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้อความเทศนาที่แท้จริงซึ่งได้มานั้นก็มาจากพระเจ้าพระองค์เอง ผู้เทศนาจะต้องระลึกไว้เสมอว่า เขาเป็นเพียงผู้ส่งข่าวสารของพระเยซูและไม่ใช่ผู้สร้างข้อความนั้น

แล้วลักษณะของผู้รับใช้พระเจ้าคืออะไรบ้าง เราจะกล่าวถึงลักษณะที่สำคัญที่สุดหกประการ ได้แก่

1. เขาต้องเป็นผู้ที่ตัดสินใจได้เอง

พระเจ้าไม่ทรงมองหาผู้ที่ชี้ขาด ไม่กล้าพูดความจริง ไม่มีความหนักแน่น หลายคนหวังและฝันที่จะรับใช้อย่างเกิดผลสำเร็จ แต่จะไม่ใช้เวลาหรือความพยายามในการเตรียมตัวเพื่อทำงาน ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถยืนขึ้น โดยที่สมองว่างเปล่าหรือใจว่างเปล่า และหวังว่าจะบรรลุงานที่ก่อให้เกิดผลเพื่อพระคริสต์ได้ การเตรียมตัวเทศนาจะต้องใช้เวลาการศึกษาหลายชั่วโมง มีผู้กล่าวว่า “หยาดเหงื่อในการเตรียมตัวก่อให้เกิดการบันดาลใจในการนำเสนอ” (Perspiration in preparation provides inspiration in presentation) [ในภาษาอังกฤษ ประโยคนี้มีคำคล้องจองกัน]

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยเรื่องราวของบุคคลผู้ยืนหยัดต่อสู้กับความชั่วร้ายเพื่อความถูกต้อง มีคยาห์ยืนหยัดต่อสู้กับอาหับ เอลียาห์กับผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล เยเรมีย์กับชาติที่หันไปจากพระเจ้า สเทเฟนกับฝูงชนที่นึกว่าตนเองเป็นฝ่ายถูก ตอนนี้เป็นเวลาแห่งความบาปที่มีดมน โลกนี้ต้องมีบุคคลผู้ที่มีความกล้าหาญที่จะยืนหยัดและกำจัดอำนาจของซาตานแห่งยุคสมัยที่คนทั้งหลายปรับเปลี่ยนความจริงเพื่อหาความชอบจากผู้อื่น

2. เขาต้องเป็นผู้นำ

ผู้รับใช้ที่แท้จริงจะยืนอยู่ในตำแหน่งพิเศษ ผู้อื่นไม่ได้รับการทรงเรียกให้ดำรงตำแหน่งนี้

เมื่ออาดัมทำความบาป การตายทางวิญญาณแยกเขาและมนุษย์ทุกคนที่เกิดมาหลังจากนั้นออกจากพระเจ้า ทุกวันนี้ พระเจ้าทอดพระเนตรดูมนุษย์ที่ไม่ได้บังเกิดใหม่ และทรงถือว่าเขาตายแล้วเพราะการละเมิดและการบาป ผู้รับใช้ของพระเจ้ายืนอยู่ที่ช่องว่างอันยิ่งใหญ่ระหว่างพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่กับมนุษย์ที่เต็มไปด้วยบาป เขายืนอยู่แทนพระเยซูในฐานะผู้กลางระหว่างผู้ที่ตายแล้วกับผู้ที่มีชีวิตอยู่ ทั้งนี้ เป็นตำแหน่งที่นำเกรงขามซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบที่มีอำนาจ ในประวัติศาสตร์อิสราเอล มีช่วงเวลาที่ไม่มีผู้ใดดำรงตำแหน่งนี้ “และเราก็แสวงหาสักคนหนึ่งในพวกเขาซึ่งจะสร้างกำแพงและยืนอยู่ในช่องโหว่ต่อหน้าเราเพื่อแผ่นดินนั้น เพื่อเราจะมีได้ทำลายมันเสีย แต่ก็หาไม่ได้สักคนเดียว” (เอเสเคียล 22:30)

เวลานั้นเป็นเวลาที่มีดমনและน่าเศร้าสำหรับอิสราเอล ทั้งนี้ สถานการณ์ที่น่าเศร้าและสลดใจไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอมา เพราะมีบันทึกในพระคัมภีร์เก่าเกี่ยวกับเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่ของผู้นำที่ไม่มีความกลัวซึ่งโลกนี้ไม่รู้จัก เช่นเรื่องของอาโรนผู้เป็นพี่ชายของโมเสสและปุโรหิตใหญ่ของอิสราเอลในช่วงเวลาที่เดินทางไปในถิ่นทุรกันดาร การอธิษฐานของเขาต่อพระเจ้าเพื่อลูกหลานอิสราเอลเมื่อภัยพิบัติเกิดขึ้นแสดงให้เห็นใจของผู้รับใช้พระเจ้าที่ไม่มีความขลาดกลัวอย่างแท้จริง “อาโรนจึงนำกระถางไฟดั่งที่โมเสสบอก วิ่งเข้าไปท่ามกลางที่ประชุม และภัยพิบัติได้บังเกิดขึ้นแก่ประชาชนแล้ว...ท่านได้ยืนอยู่ระหว่างคนตายกับคนเป็นและภัยพิบัตินั้นก็ถูกระงับแล้ว” (กันดารวิถี 16:47, 48)

ในการรับใช้พระเจ้า จะต้องไม่มีผู้ขี้ขลาด ผู้ที่หวาดกลัวของพระเจ้าอาจต้องยืนอยู่เพียงลำพัง แต่เขาจะต้องยืนอยู่ ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าพระเจ้าทรงมองหาทหารแห่งไมกางเขนที่ได้รับการฝึก มีระเบียบและอุทิศตนเพื่อการต่อสู้ที่จะเดือดดาลขึ้นในเวลา

3. เขาต้องเป็นแบบอย่าง

อัครทูตเปาโลตักเตือนให้ทิโมธีมีชีวิตที่บริสุทธิ์ “...จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง ทั้งในทางวาจาและการประพฤติ ในความรัก ในความเชื่อ และในความบริสุทธิ์” (1ทิโมธี 4:12)

ยอห์นกล่าวว่า “ผู้ใดกล่าวว่าคุณอยู่ในพระองค์ ผู้นั้นก็ควรดำเนินตามทางที่พระองค์ทรงดำเนินนั้น” (1ยอห์น 2:6)

ตัวอย่างในพระคัมภีร์เก่าคือ ซามูเอล ผู้ซึ่งเป็นทั้งผู้เผยพระวจนะและปุโรหิต พระวจนะของพระเจ้ากล่าวถึงชีวิตของเขาอย่างชัดเจน แต่เราไม่เห็นสิ่งใดผิดในวัยเด็กจนถึงเมื่อถึงเขาเสียชีวิตลง ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ใกล้ถึงเวลาแห่งความตายของชายชราที่ยิ่งใหญ่ผู้นี้ เขาสามารถเปิดเผยชีวิตของตนได้เมื่อเขากล่าวถ้อยคำเหล่านี้ “ส่วนข้าพเจ้าก็ชราผมหงอกแล้ว และดูเถิด บุตรของข้าพเจ้าก็อยู่กับท่านทั้งหลายและข้าพเจ้าดำเนินอยู่ต่อหน้าท่านทั้งหลายและข้าพเจ้าดำเนินอยู่ต่อหน้าท่านตั้งแต่หนุ่มๆ มาจนทุกวันนี้ ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ ขอท่านเป็นพยานปรักปรำข้าพเจ้าต่อพระเจ้า และต่อท่านที่พระองค์ทรงเจิมไว้ ข้าพเจ้าได้รับโคของผู้ใดบ้างหรือ หรือข้าพเจ้าเอาลาของผู้ใดไปบ้าง หรือข้าพเจ้าได้อ้อผู้ใด ข้าพเจ้าได้บีบบังคับใครบ้าง ข้าพเจ้าได้รับสินบนจากมือของผู้ใดซึ่งจะกระทำให้ตาของข้าพเจ้าบอดไป ขอกล่าวมาและข้าพเจ้าจะคืนให้แก่ท่าน” (1ซามูเอล 12:2, 3) ตอนนี้ ลองสังเกตสิ่งที่คนทั้งหลายกล่าวเกี่ยวกับซามูเอลบ้าง “ท่านมิได้อ้อเราหรือบีบบังคับเราหรือรับสิ่งใดไปจากมือของผู้ใด” ท่านก็กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ‘พระเจ้าทรงเป็นพยานต่อท่านและท่านที่พระองค์ทรงเจิมไว้ก็เป็นพยานในวันนี้ ว่าท่านไม่พบสิ่งใดในมือของข้าพเจ้า’ ” (1ซามูเอล 12: 4, 5)

ผู้นำจะต้องมีชีวิตที่ปราศจากมลทินเพื่อให้เกิดสมาชิกที่สัตย์ซื่อ ตัวอย่างชีวิตที่อุทิศตนของผู้รับใช้เป็นเหมือนเครื่องป้องกันและโล่ต่อสู้ภูมิกองแห่งความอิจฉาและการวิพากษ์วิจารณ์ที่จะเกิดขึ้นกับการรับใช้ของเขา

4. เขาต้องเป็นผู้ที่สง่าผ่าเผยและเอาจริงเอาจัง

“การคิดประติษฐิ์ความโง่เป็นบาป...” (สุภาษิต 24:9)

พระคัมภีร์ตักเตือนไว้หลายแห่งเกี่ยวกับความโง่ การตกลงคะนองและการล้อเล่น ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะต้องมีสติสัมปชัญญะ จดหมายเกี่ยวกับการเป็นศิษยาภิบาลถึงทิตัสและทิโมธีเตือนเราด้วยถ้อยคำนี้ “ผู้ปกครองดูแลนั้น ต้องเป็นคนมีสติสัมปชัญญะ” (ทิตัส 1:8) “ผู้ปกครองดูแลนั้นต้องเป็นคนที่รู้จักประมาณตน มีสติสัมปชัญญะ” (1ทิโมธี 3:2) “ส่วนผู้ชายหนุ่มก็เหมือนกัน จงเตือนเขาให้ใช้สติสัมปชัญญะ” (ทิตัส 2:6)

ผู้รับใช้พระเจ้าจะต้องไม่มีความโง่ในชีวิต ถ้าคนหนึ่งเห็นว่าตนเองมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องไร้สาระ ให้เขาเปลี่ยนชีวิตของตนเพื่อให้เป็นเหมือนถ้อยคำของเปาโลว่า “...จงระมัดระวังในการดำเนินชีวิตให้ดี อย่าให้เหมือนคนไร้ปัญญา แต่ให้เหมือนคนมีปัญญา” (เอเฟซัส 5:15)

ความโง่มีอยู่ในใจของเด็ก แต่เราได้ทราบที่ “...จงมั่นคงในความเชื่อของท่าน จงเป็นลูกผู้ชายแท้ จงเข้มแข็ง” (1โครินธ์ 16:13) ผู้รับใช้ไม่ได้เป็นทารกอีกต่อไป แต่เป็นผู้รับใช้พระเจ้า ให้เขามีชีวิตและประพฤติตามการทรงเรียกจากเบื้องบน

5. เขาต้องเป็นผู้ที่แยกตัวออกและมีความบริสุทธิ์

สิ่งสำคัญที่จะตัดสินว่าแต่ละยุคขึ้นหรือแยกลงนั้นคือ การแยกตัวออกอย่างแท้จริงต่อพระเจ้าที่บริสุทธิ์ หรือไม่ได้แยกตัวออก มนุษย์จะคืนดีกับพระเจ้าและร่วมมิตรกับพระองค์ได้ตามถ้อยคำเหล่านี้ “เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า จงชำระตัวไว้ให้บริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์...เพราะเราคือพระเจ้าผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า เพราะฉะนั้นเจ้าจึงต้องบริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์” (เลวีนิติ 11:44, 45)

มีผู้ใดหรือที่จะเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าในชีวิตของตนผิดไปเพราะมีพระวจนะของพระเจ้าแล้ว พระองค์ตรัสแก่ผู้รับใช้อิสยาห์ว่า “เจ้าทั้งหลายผู้ถือเครื่องภาชนะของพระเจ้า ..จงชำระตัวของเจ้าให้บริสุทธิ์” (อิสยาห์ 52:11) พระวจนะกล่าวแก่ผู้รับใช้และสมาชิกว่า “...เหตุฉะนั้น เจ้าจงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย” (2โครินธ์ 6:17)

อัครทูตเปาโลเขียนว่า “เปาโล ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์...ได้ทรงตั้งไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า” (โรม 1:1) ผู้รับใช้ไม่สามารถเป็นบ่าวสองนายได้ จะต้องมีการแยกออกที่ชัดเจนต่อข่าวประเสริฐ พระวิญญาณบริสุทธิ์เกี่ยวข้องกับบารนาบัสและเขาโลว่า “จงตั้งบารนาบัสกับเขาโลไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น” (กิจการ 13:2) ไม่มีสิ่งใดนอกจากการแยกตัวออกอย่างแท้จริงจะทำให้พระเจ้าที่บริสุทธิ์พอพระทัยและเกิดการรับใช้ที่บริสุทธิ์ได้

6. เราต้องประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในชีวิตของพระเยซูคริสต์ พระองค์ได้ทรงส่งเหล่าสาวกของพระองค์ออกไปเพื่อเทศนาและสอนโดยมีเพียงสัญญาว่าจะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งดีเพียงพอแล้วสำหรับเวลานั้น แต่พระเยซูทรงวางพระชนม์ที่ไม้กางเขนแล้ว เวลานี้จึงไม่มีข้อแก้ตัวหรือสิ่งทดแทนฤทธิ์เดชและไฟแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

พระเยซูตรัสแก่สาวกเหล่านี้เป็นพิเศษว่า “และดูเถิด เราจะส่งซึ่งพระบิดาของเราทรงสัญญานั้น มาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงจนกว่าท่านจะได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” (ลูกา 24:49) “แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8)

ฤทธิ์อำนาจในการเป็นพยานของยุคนี้คือการบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแท้จริง โดยมีหมายสำคัญคือการพูดภาษาต่างๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ทุกคนและเป็นประสบการณ์การบังเกิดใหม่ที่พระเยซูตรัสถึงในยอห์น 3:3-6

พระเจ้าประสงค์ให้ข้อความของยุคคริสตจักรนี้เป็นที่บังเกิดความชื่นชมยินดี และออกมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้เทศนาของยุคนี้จะเป็นก้อนไฟเมื่อเขาเต็มไปด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่เสมอเท่านั้น

บทที่ห้า

งานของผู้เทศนา

ผู้เทศนาคือผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ผู้ที่พูดเพื่อพระเจ้า เขาเป็นผู้พยากรณ์ ผู้แทนของพระเจ้า งานของการพูดเพื่อผู้อื่น หน้าที่ที่สำคัญที่สุดของเขาคือ การพูด อย่างไรก็ตาม งานของเขาเป็นสิ่งที่สมาชิกมองไม่เห็น ได้แก่ การอธิษฐานและการศึกษา ในฐานะผู้กล่าวความจริง เขาจะต้องเป็นผู้แสวงหาความจริง ผู้เทศนาเป็นเหมือนเช่นโมเสส เขาจะขึ้นไปสู่ภูเขาของพระเจ้า จากนั้น ลงมาพร้อมกับข้อความของพระองค์ ข้อความอันน่าเกรงขามที่เขียนไว้บนแผ่นศิลาที่ช่างก่อได้ทอดทิ้ง พระสิริของพระเจ้าส่องออกจากใบหน้าของเขา เขาเป็นทูตที่ทรงไว้วางใจให้ประกาศข้อความแห่งแผ่นดินของพระเจ้าที่เปลี่ยนแปลงชีวิตและดึงดูดทุกคนในโลก พระสิริจากภูเขา พระวิญญูณของพระเจ้าปกคลุมอยู่บนเขาเมื่อไปสู่อัศจรรย์ เขาจะต้องกล่าวข้อความเทศนาอย่างชัดเจนและตรงไปตรงมา โดยไม่บิดเบือนเนื้อหา ในฐานะทูตจากบัลลังก์แห่งสวรรค์สู่โลก เขาจะกล่าวข้อความออกไปด้วยฤทธิ์เดชของภูเขาซีนายแห่งพระคัมภีร์ใหม่ที่จะดึงดูดทุกคนในโลกเพื่อให้มนุษย์คืนดีกับพระเจ้า

การเทศนาข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ไม่ใช่แค่หน้าที่อีกอย่างหนึ่งของศิษยาภิบาลสมัยนี้ แต่มีความสำคัญต่อฤทธิ์เดชของพระเจ้าในคริสตจักรเป็นอย่างมากจนสมควรที่จะกล่าวว่า การเทศนาเป็นงานที่มีค่าที่สุดในโลกปัจจุบันนี้

การมองข้ามความรับผิดชอบอื่นๆ ของผู้เทศนาไม่ได้ทำให้ความรับผิดชอบเหล่านั้นสำคัญน้อยลง ศิษยาภิบาลไม่อาจจะเลยหรือทำหน้าที่เหล่านั้นโดยไม่ใส่ใจได้ ถึงกระนั้น แม้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงเรียกเขาให้เทศนาเพียงอย่างเดียว แต่ที่สำคัญที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด ศิษยาภิบาลจะต้องเป็นผู้เทศนา

อันตรายที่ร้ายแรงที่สุดที่คริสตจักรของพระเยซูคริสต์ประสบอยู่ในโลกทุกวันนี้คือ การเทศนาที่อ่อนแอ หากคำเทศนาอ่อนแอ เหตุที่พระเยซูคริสต์เสด็จมาก็ไร้ประโยชน์ ไม่มีสิ่งใดจะแทนที่การเทศนาพระคัมภีร์ได้ ไม่มีอำนาจใดภายใต้พระเจ้า ในสวรรค์หรือแผ่นดินโลกที่จะเท่าเทียมฤทธิ์อำนาจของการเทศนาที่พระเจ้าทรงเจิม เพลงสดุดี เสียงดนตรี วงดนตรี คณะร้องเพลง การเป็นพยานอาจใช้เป็นวิธีในการนมัสการได้เมื่อใช้อย่างถูกต้อง แต่ทั้งหมดนั้นรวมกันก็ไม่สามารถแทนที่การเทศนาพระวจนะของพระเจ้าจากริมฝีปากที่ได้ถ่านเพลิงจากแท่นบูชาที่บริสุทธิ์ของพระเจ้ามาถูกต้องได้

การเทศนาโดยขาดความเข้าใจเป็นหายนะที่เลวร้ายที่สุด การเทศนาโดยผู้เทศนาที่ขี้เกียจเกินกว่าจะใช้เวลาศึกษาพระวจนะของพระเจ้าอย่างละเอียด การศึกษาของโลกนี้ไม่ใช่สิ่งสำคัญ ผู้ที่จะไม่หรือไม่ “อุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจน์แล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง” กำลังละเมิดหลักการที่สำคัญที่สุดในการเทศนาพระวจนะของพระเจ้า

การเทศนาที่ไม่ก่อให้เกิดผลเป็นสิ่งที่ทำให้คริสตจักรของพระเจ้าสะดุด การรับใช้พระวจนะโดยไม่เกิดผลปีแล้วปีเล่าโดยไม่ใส่ใจว่าตนขาดอำนาจในการเทศนาเป็นความเสื่อมเสียที่น่าเศร้า เหตุที่พระเยซูคริสต์เสด็จมาก็ไว้ประโยชน์ไปโดยไม่มี ความหวังเหลืออยู่ และงานของพระเจ้าถูกขัดขวางและมีอุปสรรคเมื่อผู้รับใช้ไม่เรียนรู้ที่จะเทศนาหรือล้มวิธีการเทศนา ปัญหาจึงเกิดขึ้นว่า จะเข้าประชุมหรือไม่เข้าประชุมดี เพราะในกรณีดังกล่าว แม้ว่าคนบาปจะร่วมประชุมเป็นเวลาหลายปีในคริสตจักรเช่นนั้น การเทศนาที่ไม่ก่อให้เกิดผลจะไม่ทำให้เขามีความรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ที่ช่วยให้รอดได้

ผู้เทศนามีแนวโน้มที่จะเสื่อมลงไปเป็นปุโรหิตปรนนิบัติได้ ผู้ที่กล่าวแทนพระเจ้าอาจจะกลายเป็นเพียงผู้ที่ประกอบพิธีต่างๆ เพื่อพระเจ้า ผู้เทศนาไม่อาจหันไปจากภูเขาซีนาย (หมายถึงบัญญัติของพระเจ้า) และเทศนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะความสูงตระหง่านของซีนายเป็นสิ่งที่ทำให้เขาเป็นผู้เทศนาที่มีอำนาจ ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าจะต้องขึ้นไปที่สูงและใช้ชีวิตอยู่ในระดับความสูงของพระวิญญาณของพระเจ้า ในสถานที่อันสูงตระหง่านเช่นนี้ เนื้อหนังที่เต็มไปด้วยตัณหาและมักมากในกามไม่อาจหายใจได้ในอากาศที่เบาบางและแสวงหาโอกาสที่จะลงมา แต่เมื่อลงมาใช้ชีวิตที่ต่ำลง ผู้เทศนาเสื่อมลงไปเป็นปุโรหิตและความมีดีใหม่เกิดขึ้นในโลก

อิสราเอลซึ่งเป็นชนชาติที่พระเจ้าเลือกและอวยพรได้รักษาตำแหน่งของเขากับพระเจ้าได้ทราบเท่าที่ผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่ประกาศพระวจนะของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ นาธัน กาด เอลียาห์และอิสยาห์ประกาศพระวจนะของพระเจ้าแก่กษัตริย์ ปุโรหิตและคนยากจนอย่างไม่มีใครเกรงกลัว อิสราเอลยืนหยัดมั่นคง แต่อำนาจและแสงสว่างของผู้พยากรณ์ตายจากไปที่เล็กที่ละน้อย จนกระทั่งชักกัยเกิดมาและจากไป และความมืดก็ปกคลุมอิสราเอล เกิดความเงียบบ้าง ไม่มีถ้อยคำมาจากพระเจ้าแห่งสวรรค์ มนุษย์ยังคงพูดเพื่อพระเจ้า แต่คนเหล่านี้เป็นผู้มีความสนใจในรูปแบบการนมัสการและรูปแบบการประชุมมากกว่าในพระวจนะของพระเจ้า มีปุโรหิตที่ถวายเป็นเครื่องหอมและเครื่องบูชาอยู่เสมอ แต่ผู้เผยพระวจนะได้จากไปแล้ว

มีเสียงร้องดังขึ้นว่า เมื่อไรผู้เทศนาจะเป็นผู้เผยพระวจนะ ผู้เทศนาเป็นผู้เผยพระวจนะโดยตำแหน่งหรือ เป็นเพราะเขายืนอยู่ที่โต๊ะศักดิ์สิทธิ์หรือ ข้าพเจ้าเกรงว่าไม่ใช่ เป็นเพราะเขาได้อุดอาหารและอธิษฐานเพื่อจะเตรียมตัวเทศนาหรือ ข้าพเจ้าเกรงว่าไม่ใช่ เพราะผู้เผยพระวจนะไม่ใช่ผู้สร้างข้อความ แต่เป็นผู้ถือข้อความจากพระเจ้า อำนาจที่ทำให้ฟ้าร้องและพื้นดินสั่นสะเทือนจะเกิดขึ้นเมื่อเสียงของมนุษย์กล่าวพระวจนะของพระเจ้าของเขาเท่านั้น เมื่อประกอบด้วยพระสิริของพระเจ้า ผู้เผยพระวจนะกล่าวพระวจนะของพระองค์โดยยืนอยู่เพียงลำพังและแยกออกจากการรับใช้อื่นๆ ที่พระเจ้าทรงเรียก เป็นวันที่น่าเศร้าสำหรับคริสตจักรเมื่อผู้รับใช้ของพระเจ้าเริ่มลงจากการเทศนาที่มีอำนาจไปสู่ปุโรหิตปรนนิบัติ อำนาจไม่ได้อยู่ในเสียงของเขาอีกต่อไป ไม่มีฟ้าร้องดังกระหึ่มจากม้านั่ง แตรแห่งเสียงประกาศ “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า” เสื่อมไปเป็นข้าพเจ้าผู้รู้สึก ข้าพเจ้าเชื่อว่าและข้าพเจ้าคิดว่า ถ้อยคำของผู้เทศนาเป็นถ้อยคำของเขาเอง คุณสมบัติในการดึงดูดใจคนจำนวนมากเกิดขึ้นและคริสตจักรอาจจะเติบโต แต่ระเบียบในการเป็นสาวกอยู่ที่ไหน การเทศนาได้สูญเสียอำนาจไปและวิถีแก่ผู้ที่ไม่เป็นผู้เผยพระวจนะและกลายเป็นปุโรหิต ไม่สำคัญว่าจะได้รับอะไรหรือจำนวนมากน้อยเพียงไหน

บทที่หก

การทรงเรียกผู้เทศนาที่จะเทศนาพระคัมภีร์

เนื่องจากอันตรายที่ร้ายแรงที่สุดในคริสตจักรทุกวันนี้คือ คำเทศนาที่อ่อนแอ ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างมากที่จะต้องมีการรับใช้ด้วยการเทศนาโดยไม่ขาดคัก อิสรเอลกำลังแย่งลงในเวลาที่เอเสเคียลเห็นพระสิริของพระเจ้าเคลื่อนไปยังธรณีประตูของพระวิหาร จากนั้นขึ้นไปยังภูเขารอบเยรูซาเล็ม แต่เหตุการณ์นี้ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างทันทีและไม่ได้เป็นเพราะพลไพร่อิสราเอลทั้งหมด ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ได้พยากรณ์เกี่ยวกับยาม ซึ่งคือผู้เผยพระวจนะที่ไม่ส่งเสียงเตือนสมาชิกของตนในเรื่องความผิดบาป “ยามของเขาตบอด เขาทั้งปวงไร้ความรู้ เขาทั้งปวงเป็นสุนัขบ้า เขาเห่าไม่ได้ ได้แต่ฝัน ได้แต่นอน รักแต่หลับ เออ สุนัขเหล่านั้นหิวจัด กินไม่รู้จักอิ่ม ผู้เลี้ยงแกะก็ไม่มี ความเข้าใจเสียด้วย เขาทุกคนกลับไปตามทางเขาเอง ต่างก็หากำไรใส่ตนเอง ไม่เว้นสักคน” (อิสยาห์ 56:10, 11)

มีเสียงเรียกในโลกปัจจุบันนี้ว่า “ส่งคนมาให้เรา ยามที่จะร้องเสียงดังและไม่ยอมสิ่งใดไว้” โลกนี้สึกแล้วและพร้อมสำหรับการเก็บเกี่ยว แต่ผู้เทศนาอยู่ที่ไหนกัน

แม้ในตอนี้ คริสตจักรหลายแห่งไม่สามารถหาผู้ที่มีความสามารถและอำนาจในการเทศนาที่จะมาเทศนาได้เป็นเวลาหลายเดือน อุตสาหกรรมยักษ์ใหญ่ บริษัทขนาดใหญ่ ร้านค้าที่มีสาขาทั่วประเทศและยักษ์ใหญ่ในวงการธุรกิจทั้งหลายสามารถหาผู้ที่มีความสามารถมาทำงานได้ง่ายกว่าที่คริสตจักรของเราสามารถหาผู้ที่จะเทศนาได้เพียงพอกับความจำเป็น ยุคนี้ต้องมีผู้ที่มิฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หากเราไม่สามารถหาผู้เทศนาที่มีความสามารถเหมือนผู้นำของธุรกิจและอุตสาหกรรมทั้งหลาย คริสตจักรจะไม่สามารถนำคนบาปและคนอธรรมทั้งหลายมาหาพระเจ้าได้

มีตำแหน่งว่างมากมายสำหรับผู้ที่ได้รับการเรียกอย่างแท้จริงและมีความสามารถในการรับใช้เพื่อนำโลกสมัยนี้มาหาพระเจ้า แต่งานนี้เป็นงานสำหรับผู้**ที่แข็งแกร่ง**เหมาะสมกับงาน ในปัจจุบัน งานของผู้เทศนามีความยากมากกว่าในสมัยก่อน และมีความยากมากขึ้นทุกวัน โลกนี้มีความหรรษาเพิ่มขึ้นปีแล้วปีเล่า ความมั่งคั่ง เวลาว่างและการลุ่มหลงในความบาปได้ทำให้จิตสำนึกผิดชอบของมนุษย์ที่ต้องตายเสียไป โลกนี้ไม่เคยอึ้งใจและสบายใจเหมือนเช่นตอนนี้ มนุษย์ไม่เคยหลงใหลและมีความสำราญเหมือนเช่นตอนนี้ โทรทัศน์ได้นำความบันเทิงของโลกมาสู่ห้องนั่งเล่นด้วยความหรรษาและความบันเทิงที่เพิ่มขึ้นนี้ จึงยากมากขึ้นที่จะทำให้ตาของมนุษย์มองไปที่สง่าราศีของสิ่งที่ไม้อาจมองเห็นได้และเป็นสิ่งนิรันดร์ ชีวิตมีสิ่งต่างๆ เพิ่มขึ้น หลายสิ่งหลายอย่างแออัดอยู่ในเวลาเพียงเล็กน้อย ไม่เคยมีหนังสือ บันทึก เหตุการณ์กีฬา ภาพยนตร์ สโมสรและเหตุการณ์ทางสังคมมากมายเหมือนเช่นในเวลานี้ ไม่เคยมีความกดดันที่จะต้องหาเงินหรือสถานที่ใช้เงินเหมือนเช่นในเวลานี้ ผู้เทศนาอยู่ในกลุ่มชนที่ดำเนินชีวิตอย่างเร่งรีบ และเขาจะต้องหาทางเพื่อที่เสียงของเขาจะเป็นที่ได้ยิน เขาจะต้องก้าวให้ช้าลงและตั้งใจฟังข้อความที่เขาจะต้องนำออกไป

ความชั่วร้ายในเวลานี้เป็นสัตว์ร้ายตัวสำคัญ และผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีใจเป็นฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นจึงจะสามารถเผชิญกับความชั่วร้ายเหล่านั้นและเอาชนะมันได้

ระดับการศึกษาเพิ่มสูงขึ้นทุกปีเมื่อวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของเราที่ผู้จบการศึกษาออกมาปีแล้วปีเล่า ผู้ที่จะเทศนาข้อความแห่งพระเยซูคริสต์ไม่สามารถดึงความสนใจของยุคที่มีวัฒนธรรมได้หากเขาไม่มีความรู้และไม่สามารถพูดได้ดี ผู้เทศนาที่จะนำคนมาและรักษาเขาไว้จะต้องเป็นผู้ที่จะไม่เพียงแต่อธิษฐานเท่านั้น แต่จะต้องฝึกฝน ศึกษา ปรับปรุงเพื่อเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เขาเป็น

ปัจจุบันนี้ วิทยาลัยพระคัมภีร์มีโอกาสฝึกอบรมผู้เทศนา ทั้งนี้ จะต้องเป็นโรงเรียนสำหรับผู้เทศนาเหนือสิ่งอื่นใด แม้ว่าอาจก่อให้เกิดประโยชน์ในทางอื่นๆ ด้วย แต่จะต้องฝึกอบรมผู้เทศนาเป็นอย่างแรก มิฉะนั้น จะถือว่าล้มเหลวในการทำ**หนึ่งสิ่งที่สำคัญ** ตั้งแต่เริ่มแรก วิทยาลัยพระคัมภีร์เป็นเป้าของการวิพากษ์วิจารณ์ของผู้รับใช้ บางครั้ง มีการติเตียนหลักสูตรของวิทยาลัย บางครั้ง อาจารย์ถูกตำหนิอย่างรุนแรง และบางครั้ง ไม่ได้รับความเคารพเพราะนักศึกษาที่มีสถานะต่ำกว่าคนทั่วไป แต่ไม่ว่าการวิพากษ์วิจารณ์จะเป็นอย่างไร ปัญหาคือไม่มีการสนับสนุนทางการเงิน ส่งเสริมหรือหานักศึกษาที่มีความรู้มากขึ้นเพื่อฝึกอบรมเป็นผู้รับใช้ วิทยาลัยพระคัมภีร์มีโอกาสในการฝึกอบรมผู้เทศนาเป็นอย่างมาก แต่ถ้าผู้จบการศึกษาออกมาเป็นผู้อำนวยการทางการศึกษาที่ดี ครูที่ยอดเยี่ยม ผู้นำเพลงและคณะร้องเพลงที่ดีเด่น แต่ไม่ประสบผลในการเป็นผู้เทศนาพระวจนะของพระเจ้า คริสตจักรทุกวันนี้จะมีเพียงแค่วิทยาลัยพระคัมภีร์เท่านั้น

ก่อนอื่นและที่สำคัญที่สุด คริสตจักรของพระเจ้าจะต้องมี**ผู้เทศนาที่รู้วิธีการเทศนา** ผู้ที่เทศนาเป็นครั้งแรกอาจบอกร้องได้ทุกอย่าง ยกเว้นการไม่สามารถเทศนาได้ มีผู้ที่ไม่มีความสามารถที่สามสามารถเทศนาได้ดีกว่ามีผู้ที่มีความสามารถสองหรือสามใบแต่ไม่สามารถเทศนาได้ ประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญและมีคุณค่า แต่มีผู้ที่ไม่มีความสามารถที่สามารถเทศนาความไพเราะของพระเยซูคริสต์อันหาที่สุดไม่ได้ดีกว่าผู้ที่มีประสบการณ์หลายปีที่เสียความรักในการเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าไป ผู้รับใช้ทุกคนจะต้องผูกพันกันกว่าแต่ก่อนเพื่อให้เกิดผู้เทศนาจากครรภ์ของคริสตจักรและวิทยาลัยพระคัมภีร์ ผู้ซึ่งสามารถและจะเทศนาด้วยการเทศนาที่ร้อนรนและมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ตอนนี้ เรามีโอกาสที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการรับใช้ มนุษย์ทุกคนที่ได้รับการทรงเรียกควรจะใช้โอกาสนั้นเสีย แต่ไม่ว่าจะเป็นการทำงานในด้านใด ไม่ว่าจะเป็นศิษยาภิบาล ผู้ประกาศ หรือมิชชันนารี ผู้รับใช้จะต้องตั้งใจว่าตน**จะเป็นผู้เทศนา**ก่อน**สิ่งอื่นใด**

บางคนเข้าใจว่าควรจะไปต่างประเทศเมื่อไม่สามารถเทศนาในประเทศของตนได้ อย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย ธรรมชาติในหรือต่างประเทศก็เป็นธรรมชาติของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และเป็นสิ่งที่ต้องการการเทศนาที่พระเจ้าทรงเจิมและส่งมาจากสวรรค์ การเป็นผู้เทศนาที่อ่อนแอและไม่ก่อให้เกิดผลเป็นเรื่องน่าเศร้า ในการไปที่ธรรมชาติในวันอาทิตย์ตอนเย็น ใช้เวลา 30 ถึง 40 นาทีของเวลาที่ประชุม โดยที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงสถิตอยู่ด้วย เทศนาโดยไม่สัมผัสใจของผู้ฟัง ไม่นำวิญญาณมาสู่แผ่นดินของพระเจ้าเป็นสิ่งที่มนุษย์จะต้องละอาย และเขาจะต้องกลับใจใหม่ด้วยผ้ากระสอบและขี้เถ้า ไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะทำให้ตนเองและธรรมชาติเสื่อมเสียด้วยการเทศนาที่ไม่ไปไหนและไม่เกิดประโยชน์ ไม่สำคัญว่าจะมีผู้หวังดีกล่าวคำวิจารณ์ที่ดีอย่างไร การเทศนาโดยไม่ก่อให้เกิดผลและเสียเวลาที่มีค่าซึ่งมีไว้เพื่อข้อความที่จะสัมผัสวิญญาณที่มาจากสวรรค์นั้นเป็นการเสื่อมเสีย

น่าสงสัยว่า ผู้รับใช้ที่ไม่สามารถเริ่มเทศนาตามจุดประสงค์และก่อให้เกิดผลได้รับการทรงเรียกจริงหรือไม่ ผู้ที่ไม่มีระเบียบทางความคิดอย่างเพียงพอที่จะกล่าวคำเทศนาที่ก่อให้เกิดผลที่
ธรรมาสันได้ไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดผลเสียต่อตนเองเท่านั้น แต่ยังทำให้การรับใช้ของพี่น้องมีปัญหาอีกด้วย ความล้มเหลวของชายคนนี้ได้เกี่ยวข้องกับตัวเขาเพียงคนเดียว แต่ยังเป็นผลเสียกับผู้
เทศนาในทุกที่อีกด้วย ผู้เทศนาจะต้องตั้งเป้าที่จะเทศนาอย่างดีที่สุดทุกครั้งที่กำลังก้าวไปทีละก้าว เพื่อประโยชน์ของผู้ที่ฟังเขา เขาจะต้องเต็มใจที่จะทำอย่างดีที่สุด

ส่วนใหญ่ มนุษย์ตัดสินใจคริสตจักรจากการเทศนาที่เขาได้ยิน ถ้าผู้เทศนากล่าวคำเทศนาที่ไม่มีชีวิต ไม่น่าสนใจ คนทั้งหลายจะถือว่าคริสตจักรไม่มีชีวิต ถ้าคำเทศนาจะจัดกระจายไปทั่วพระ
คัมภีร์โดยมีส่วนเกี่ยวข้องหรือเป็นเหตุเป็นผลกันเพียงเล็กน้อย ไม่สำคัญว่าคำเทศนาเหล่านั้นจะมีชีวิตชีวาเพียงใด ก็จะถือว่าคริสตจักรไม่มั่นคง ผู้เทศนาไม่เคยทราบว่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย
เพียงใดเมื่อกล่าวคำเทศนาที่อ่อนแอและไร้ค่า มีคำกล่าวที่ว่า ไม่ใช่ว่าจะมีเศรษฐกิจ แพทย์หรือนักอภิศาสตร์อยู่ในทุกคริสตจักร แต่ภายในที่ประชุมของคริสตจักร จะมีเด็กชายคนหนึ่งอยู่ และเพื่อ
ประโยชน์ของเด็กนั้น (ถ้าไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของผู้เทศนาเองแล้ว) ผู้เทศนาจะต้องเทศนาให้ดี มีผู้ที่หลงไปจากคริสตจักรนับพันๆ คน เพราะในวัยเด็ก เขาต้องนั่งฟังคำเทศนาที่ไม่จริงจังและไร้ค่า
สัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า ความทรงจำของเด็กนั้นฝังลึก และเมื่อมีความทรงจำเช่นนั้นแล้ว ผู้เทศนาคนอื่นๆ จะมาเปลี่ยนแปลงได้ยาก ผู้เทศนาไม่มีทางรู้ว่า ธรรมิกชนในอนาคตของพระเจ้าคนใดที่นั่ง
อยู่ตรงหน้าของเด็กผู้ชายในที่ประชุม ในหมู่ผู้ที่ฟัง อาจมีเด็กที่จะเปลี่ยนวิถีทางของโลกนี้ด้วยความเชื่อของเขาก็ได้ เหตุผลเพียงเท่านี้ควรจะทำให้ผู้เทศนาทุกคนพยายามอย่างหนักเพื่อเทศนาอย่างสุด
ความสามารถ

ท่านจะเทศนาโดยก่อให้เกิดผลได้อย่างไร ประการแรก ท่านจะต้องมีความเชื่อในวิธีการที่พระเจ้าทรงเลือกก่อน ไม่มีผู้ใดสามารถเทศนาได้ดีโดยไม่เชื่อว่าการเทศนาสามารถก่อให้เกิดผลได้
เขาจะต้องเชื่อว่า น้ำพระทัยของพระเจ้าคือการประกาศข่าวประเสริฐ และที่สำคัญต้องเชื่อว่า การเทศนามีฤทธิ์เดชอันอัศจรรย์ มีหลายคนนำทีมงานในการรับใช้สืบสวนวุ่นวาย พวกเขาไม่สามารถได้ยิน
เสียงของเจ้านายที่บอกว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก **ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน**” **ไปและประกาศ** ทุกคนที่ได้ยินคำสั่งนี้จะก้าวออกไปอย่างมั่นคงเพื่อประกาศพระวจนะของพระเจ้า
ด้วยความกล้าหาญ แต่โลกนี้เต็มไปด้วยเสียงต่างๆ มากมายที่พยายามอย่างมากในการทำให้ผู้เทศนาหันไปจากงานหลักของเขาในการเทศนาพระวจนะของพระเจ้า ฝีมารอยากให้ผู้รับใช้ทำ
อย่างอื่นมากกว่าเทศนา และถ้ามันไม่อาจหยุดผู้เทศนาไม่ให้เทศนาได้ มันก็จะพยายามทำให้เขาเทศนาอย่างไม่เต็มใจ ซาตานไม่กลัวอะไรมากไปกว่าฤทธิ์เดชแห่งพระวจนะของพระเจ้าที่พระองค์
ทรงเจิม

อย่าฟังโลกนี้ อย่าให้ความสนใจกับใจของท่านเองเมื่อใจคร่ำครวญว่าคำเทศนาไม่ก่อให้เกิดผลตามที่ท่านต้องการ หลายครั้งมีผู้พูดถึงคำเทศนากับผู้เทศนาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ธรรมิกชน
เพียงไม่กี่คนจะใช้เวลาขอบคุณผู้เทศนาสำหรับคำเทศนา แต่**จงเทศนาต่อไป** ผลอาจไม่เห็นได้ในทันที ไม่มีมนุษย์คนใดรู้ว่าเขาประสบผลอะไรบ้างเมื่อเทศนาพระวจนะของพระเจ้าและพยายาม
ช่วยเหลือใจและวิญญาณของมนุษย์ เป็นสิ่งที่เพียงพอแล้วที่จะรู้ว่า ผู้ซึ่งทำงานด้วยความจริงจะไม่มีความทำงานโดยไม่มีผลเกิดขึ้น เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้มอบหมายหน้าที่การเทศนาให้ พระองค์ตรัส
ว่า “คำของเราซึ่งออกไปจากปากของเรา จะไม่กลับมาสู่เราเปล่า แต่จะสัมฤทธิ์ผลซึ่งเรามุ่งหมายไว้ และให้สิ่งซึ่งเราใช้ไปทำนั้นจำเจริญขึ้นฉันนั้น” (อิสยาห์ 55:11)

บทที่เจ็ด

ฤทธิ์อำนาจของการเทศนา

ในอดีต ไม่มีจังหวัดคนตรี เสียงร้องของคนร้องเพลง มีแต่ฤทธิ์อำนาจของคำเทศนาที่จะสัมผัสใจของผู้ฟังและทำให้มนุษย์คืนดีกับพระเจ้า

จงฟังผู้เทศนาในอดีต

ในปี 1741 จอร์จ ไวท์ฟิลด์ ใช้เวลาเกือบจะทั้งหมดในขณะที่เดินทางจากลอนดอนไปสกอตแลนด์เพื่ออธิษฐาน คำบรรยายของไวท์ฟิลด์เกี่ยวกับฤทธิ์เดชที่เปี่ยมล้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ตกลงบนเขาในเวลานั้นเป็นเรื่องที่รู้จักกันดีในหมู่ผู้ที่ได้อ่านเรื่องราวชีวิตของเขา ในเวลาเที่ยงวันเมื่อไวท์ฟิลด์ไปถึงเมืองแคมป์สลังก์ เขาเริ่มต้นเทศนาต่อฝูงชนขนาดใหญ่ที่ทำเรือในทันที ในเวลาหกโมงเย็น เขาเทศนาอีกครั้ง และเทศนาครั้งที่สามในเวลาสามทุ่ม จากนั้น แมคโคลเลอ ผู้เทศนาอีกคนหนึ่งเทศนาเกี่ยวกับอุปมาเรื่องหนึ่งจนถึงเวลาตีหนึ่ง ฝูงชนยังไม่ต้องการที่จะจากไป หลายคนรู้สึกผิดและร้องขอความเมตตาจากพระเจ้า ดังที่ไวท์ฟิลด์บรรยายว่าเป็น “สนามรบที่แท้จริง” หลังจากนั้นในสัปดาห์เดียวกัน ไวท์ฟิลด์เทศนาแก่คนสองหมื่นคน เขากล่าวเกี่ยวกับครั้งนี้ว่า “ผู้คนนับพันร้องไห้กันระงม บางคนประสานมือของตนอยู่ด้วย บางคนเกือบจะเป็นลมไป และบางคนร้องเรียกและคร่ำครวญหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ถูกแทง”

ในปี 1801 ในรัฐเคนทักกีตอนบน ที่การประชุมที่เคน วิลเลียม เบิร์กยืนอยู่บนขอนไม้และเริ่มอ่านจากหนังสือเพลง ถึงเวลาที่ร้องเพลงและอธิษฐานจบ คนหนึ่งหมื่นคนยืนอยู่ รอคิวที่จะได้ยินการเทศนาพระวจนะ วิลเลียม เบิร์กรายงานว่า “ข้าพเจ้ากล่าวออกไปดังนี้ ‘เพราะเราทุกคนต้องยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์’ และก่อนที่ข้าพเจ้าจะเทศนาจบ เสียงคร่ำครวญของผู้ที่ทุกข์ยากและเสียงตะโกนแห่งชัยชนะก็กลบเสียงของข้าพเจ้า...”

ในการประชุมเดียวกัน เจมส์ ฟินลีย์บรรยายภาพเหตุการณ์ในวันหลังจากนั้นว่า

“เสียงดังก้องเหมือนน้ำตกในแองการ่า คลื่นทะเลมนุษย์ที่ยิ่งใหญ่เหมือนว่าจะปั่นป่วนเพราะพายุ ข้าพเจ้านับผู้รับใช้ที่ได้เจ็ดคน ทุกคนเทศนาอยู่พร้อมกัน บางคนเทศนาบนตอไม้ บางคนเทศนาบนนม้า และคนหนึ่งยืนอยู่บนต้นไม้ซึ่งหล่นลงมาทับอีกต้นหนึ่ง ในขณะที่มองดูภาพเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่แปลกประหลาดเป็นพิเศษอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน หัวใจของข้าพเจ้าเต้นอย่างไม่เป็นจังหวะ เข้าของข้าพเจ้าสั่น ริมฝีปากของข้าพเจ้าสั่น และข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนกับว่าจะล้มลงบนพื้นดิน อำนาจอัศจรรย์ที่แปลกดูเหมือนจะครอบคลุมใจของฝูงชนทั้งหมด...ข้าพเจ้าก้าวขึ้น

ไปบนขอนไม้ จึงมองเห็นได้ดีขึ้น สิ่งที่ปรากฏในใจของข้าพเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ไม่อาจบรรยายได้ ข้าพเจ้าเห็นคนอย่างน้อยห้าร้อยคนล้มลงไปพร้อมกันในทันทีราวกับว่ามีชุดลูกกระสุนปืนยิงไปที่พวกเขา และจากนั้น มีเสียงกรีดร้องและเสียงตะโกนราวกับว่าสวรรค์ลงมาอยู่ในการประชุมนั้น”

ในเดือนมิถุนายน 1800 พี่น้องแมคคีกกำหนดการประชุมสี่วันในเมืองเวด ริเวอร์ รัฐเคนทักกี แม้ว่าจะไม่ใช่การประชุมที่แท้จริง แต่ผู้เทศนาหลายคนเข้าร่วมอยู่เป็นเวลาสี่วัน ต่อไปนี้เป็นรายงานเกี่ยวกับการประชุมที่ยาวนาน

“ในระหว่างการประชุมสองวันแรก ผู้ฟังร้องไห้หลายครั้ง แต่มีอารมณ์เกิดขึ้นมากยิ่งกว่านั้นในการประชุมวันอาทิตย์ คำเทศนาของวิลเลียม ฮอดจส์ ทำให้ผู้หญิงคนหนึ่งกรีดร้องออกมาในขณะที่อีกหลายคนล้มลงที่พื้นร้องว่า “เราจะทำอย่างไรเพื่อที่จะได้รอด” ในวันสุดท้าย หลังจากการประชุมจบลง พระเจ้าทรงสัมผัสจิตใจของคนทั้งหลายมากยิ่งกว่านั้น ผู้รับใช้สามคนออกจากโบสถ์ไป แต่พี่น้องแมคคีกยังอยู่พร้อมกับที่ประชุมซึ่งกำลังอยู่ในการภาวนา วิลเลียม แมคคีก รู้สึกฤทธิ์เดชที่มาบนเขาจนเขาลุกจากเก้าอี้และนั่งลงบนพื้นของธรรมาสน์ ข้าพเจ้าคิดว่า เขาไม่รู้ตัวที่กำลังทำอะไรอยู่’ จอห์นซึ่งตัวสั้นในขณะที่เขาฟัง ‘เสียงร้องไห้ทั่วไปในโบสถ์’ สามารถสำรวจตนเพื่อขอให้คนทั้งหลายให้กลับใจใหม่ ข้าพเจ้า...เตือนให้พวกเขาอนุญาตให้พระเจ้าผู้มีทรงสามารถในทุกสิ่งสถิตอยู่ในใจของเขาและยอมจำนนต่อพระองค์ และวิญญาณของเขาจะอยู่รอดได้ หลายคนเริ่มร้องเรียกพระเจ้าออกมา ผู้หญิงที่อยู่ทางตะวันออกของโบสถ์ตะโกนออกมาเสียงดัง ข้าพเจ้าออกจากธรรมาสน์ไปหาเธอ...หลายคนบอกข้าพเจ้าว่า “คุณรู้จักคนพวกนี้ดี คณะเพรสไบทีเรียนมีระเบียบ เขาจะไม่ปล่อยให้มีความสับสนนี้ กลับไป แล้วก็อยู่เฉยๆ ” ข้าพเจ้าหันจะกลับไปและเกือบจะล้มลง ฤทธิ์เดชของพระเจ้าทรงมีกำลังมากบนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าหันไปอีกครั้งและไม่เกรงกลัวมนุษย์อีกต่อไป ข้าพเจ้าเดินผ่านเข้าโบสถ์ไป ตะโกนและกล่าวเตือนด้วยความปีติยินดีและพลังงานทั้งหมด และคนจำนวนมากล้มลงที่พื้นเพราะพระสิริของพระเจ้า”

ประมาณหนึ่งเดือนหลังจากนั้น สัปดาห์สุดท้ายของเดือนกรกฎาคม มีการประชุมฟื้นฟูอีกครั้งหนึ่ง คราวนี้ที่การประชุมที่เมืองกาสเป้ จอห์น แมคคีก ผู้เทศนาวันอาทิตย์เวลาเย็นเทศนาและทำให้คนทั้งหลายเกิดความรู้สึกผิด ผู้รับใช้ที่ดูแลคริสตจักรหลายแห่งของคณะเมธอดิสต์อีกคนหนึ่ง เจมส์ แมคครีตีรายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้ไว้ว่า

“เมื่อใกล้จะจบการเทศนา ‘เสียงร้องของผู้ทุกข์ยาก’ ดังขึ้นจนเกือบทำให้ไม่ได้ยินเสียงของเขา ดูเหมือนว่าไม่มีใครอยากกลับบ้านของตน ความหิวและความง่วงดูเหมือนจะไม่ส่งผลกระทบต่อใครเลย เขาใส่ใจในเรื่องสิ่งนิรันดร์เป็นอย่างมาก ฟุ้งซนทุกส่วนได้รับการกระตุ้นและรู้สึกผิด...คริสเตียนที่มักไม่แสดงความรู้สึกหลายคนซึ่งเป็นสมาชิกมาเป็นเวลาหลายปีนอนหมดแรงบนพื้นดิน ร้องออกมา เช่นนี้ ‘ข้าพเจ้าได้เป็นคริสเตียนที่ไม่แสดงความรู้สึก เป็นสมาชิกมาเป็นเวลาหลายปี...โอ ข้าพเจ้าเห็นว่าศาสนาเป็นสิ่งฉลาด...ข้าพเจ้ารู้สึกความเจ็บปวดแห่งดินแดนคนตายในวิญญาณและร่างกายของข้าพเจ้า โอ เมื่อสองสามวันก่อน ข้าพเจ้าเกลียดชังผู้อื่น ผู้ที่จะกระทำเหมือนกับที่ข้าพเจ้าทำอยู่ในเวลานี้ แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถทนได้ ‘...เด็กเล็กๆ ชายหนุ่มและหญิงสาว และคนชรา ทุกคนไม่ว่าจะผิวขาวหรือผิวดำอยู่ในฝูงชน...ร้องขอความเมตตาด้วยความทุกข์โศกเป็นที่สุด”

เจมส์ กวินผู้รับใช้ที่ดูแลคริสตจักรหลายแห่งของคณะเมธอดิสต์ รายงานเป็นการส่วนตัวเกี่ยวกับการประชุมครั้งที่สามในรัฐอิลลินอยที่จัดขึ้นในเมืองโกเซน ในปี 1804 ว่า

“ในวันศุกร์และวันเสาร์ พระวจนะที่เทศนาดูเหมือนจะมีประโยชน์เพียงเล็กน้อย เมฆที่นำกลัวดูเหมือนจะอยู่กับเรา เมื่อผ่านเต็นท์ของผู้เทศนา ข้าพเจ้าเห็นอาจารย์แมคเคนดรีอยู่เพียงลำพัง กำลังร้องไห้อยู่ ข้าพเจ้าก้าวเข้าไปข้างในและเขาพูดกับข้าพเจ้าว่า ‘อาจารย์ครับ เราได้เทศนาเพื่อตัวเราเอง และไม่ใช่เพื่อพระเจ้า ไปรับอาจารย์และเทศนาการที่พระคริสต์ถูกตรึงไว้ที่ไม้กางเขนให้คนทั้งหลายฟัง’ ใจของข้าพเจ้าได้รับการสัมผัส เราคุกเข่าลง และแสวงหาการช่วยเหลือจากพระเจ้า เวลานั้นประมาณดวงอาทิตย์ตก ข้าพเจ้าเทศนาในแสงเทียน ข้อความของข้าพเจ้าคือ “ดูเถิด มนุษย์” ฝนเริ่มตกไม่นานหลังจากข้าพเจ้าเริ่มเทศนา และผู้ฟังอยู่ได้ไม่กี่นาที ข้าพเจ้าไม่ได้หยุดแม้ว่าจะโดนฝนก็ตาม ใจของข้าพเจ้ามีไฟร้อนรนและลิ้นของข้าพเจ้าเริ่มกล่าวสิ่งที่ต่างจากปกติ เป็นเวลาสองสามนาที ไม่มีอะไรเกิดขึ้นนอกจากเสียงสะอื้นและเสียงโหยหา...สักพักหนึ่ง ดูเหมือนว่าที่ประชุมจะถูกปะทะด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า หลายคนล้มลงเหมือนอยู่ในการต่อสู้ และในตอนนี้ได้ลุกขึ้นมาเพื่อเป็นพยานเกี่ยวกับเมตตาที่ทรงให้อภัย และให้กำลังใจผู้อื่นในการแสวงหาพระเจ้า เราทำงานต่อไปทั้งคืน”

ในระหว่างปีเดียวกันนี้ เจมส์ กวินผู้รับใช้ที่ดูแลคริสตจักรหลายแห่งของคณะเมธอดิสต์นำการประชุมที่เมืองทรี สปริงส์ รัฐอิลลินอย คนเมาหลายคนสร้างความรำคาญอยู่จนกระทั่งมีเหตุการณ์ที่น่าสังเกตุเกิดขึ้น ตอนนั้นเป็นการประชุมในเวลาบ่ายสามโมง ในขณะที่เจมส์ กวินเทศนาเสร็จเรียบร้อยแล้ว และเริ่มร้องเพลงสุดดี คนเมาคนหนึ่งเกิดความรู้สึกผิด จึงวิ่งไปที่กวิน โดยบทสนทนามีดังต่อไปนี้

“ ‘คุณเป็นคนที่เก็บสมุดรายชื่อหรือเปล่า’ ผมถามเขาว่า ‘สมุดรายชื่ออะไรครับ’ เขาตอบมาว่า ‘สมุดรายนามนั้นไงที่คนเขาเขียนชื่อของตัวเองไว้เวลาที่ไปสวรรค์’ ข้าพเจ้าคิดว่าเขาหมายถึงรายชื่อสมาชิก และให้เขาไปหาอาจารย์วอล์กเกอร์ เมื่อหันไปหาอาจารย์วอล์กเกอร์ เขากล่าวว่า ‘เขียนชื่อผมลงไปหน่อยสิครับ’ และจากนั้นล้มลงบนพื้น คนอื่นๆ เริ่มวิ่งและล้มลง บางคนหนีไป เราช่วยพาคนที่ล้มลงไปอยู่ในที่หนึ่ง กว่าจะเสร็จก็เมื่อดวงอาทิตย์ตก...เมื่อมองดูรอบๆ และฟังเสียงสะอื้นสะอื้น คร่ำครวญและร้องไห้ของผู้สำนึกผิด ทำให้ข้าพเจ้าระลึกถึงสนามรบหลังจากการต่อสู้ครั้งใหญ่ มการต่อสู้เกิดขึ้นทั้งคืน ชัยชนะอยู่ข้างของพระเจ้า หลายคนได้หันมาเชื่อ และเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น เช้าวันถัดมา เสียงโห่ร้องถวายพระพรพระมหากษัตริย์อยู่ในที่ประชุม”

ในวันที่ 23 กรกฎาคม 1839 วิลเลียม เบิร์นสตันอยู่ที่ธรรมาสานในสก็อตแลนด์และเทศนาเกี่ยวกับเรื่อง “ท่านมีที่กำบังจากพายุแห่งความกริ้วโกรธของพระเจ้าหรือไม่” เขากล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากการเทศนานั้นไว้ว่า

“พระเจ้าทรงสัมผัสใจของข้าพเจ้าอย่างประหลาด จึงได้วิงวอนชาวโลกให้เขาแสวงหาพระเมตตาของพระเจ้า ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณของพระเจ้ามีความแข็งแกร่งจนนำคนทั้งหลายเคลื่อนไหวไปกับพระวิญญาณ เหมือนเช่น ‘พายุกล้า’ แห่งเพนเทคอสต์ บางคนตะโกนออกมาอย่างคร่ำครวญ คนอื่นๆ ซึ่งบางคนเป็นชายที่แข็งแรง ล้มลงที่พื้น รวากับว่าตายแล้ว ข้าพเจ้าต้องกล่าวถึงสติเสียของเรามาสมกับเสียงครวญครางของนักโทษจำนวนมากมายที่เรียกร้องหาการปลดปล่อย”

นั่นเป็นฤทธิ์เดชของการเทศนาพระวณะอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดมาแทนฤทธิ์เดชของคำเทศนาที่ได้รับการเจิมได้ กระนั้น ก็มีการเทศนาที่ไร้ค่าอยู่ทั่วไปในทุกวันอาทิตย์

การฟื้นฟูไม่ใช่ของประทานเปล่าๆ จากพระเจ้า ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะการตีกลองอย่างแรง หรือจังหวะท่วงท่าที่ทรงอำนาจของออร์แกนหรือกีตาร์ การฟื้นฟูเป็นผลจากการตอบสนองต่อพระวณะที่ได้รับการเจิมซึ่งผู้เผยพระวณะของพระเจ้าได้เทศนา

บทที่แปด

ไม่มีวิธีลับในการเตรียมตัวเทศนา

ไม่มีวิธีการลึกลับที่จะทำให้คำเทศนามีอำนาจ ผู้ที่สามารถเตรียมคำเทศนาที่เปลี่ยนแปลงชีวิตได้จะต้องทำงาน ผู้เทศนาที่จะกล่าวคำเทศนาที่เปลี่ยนแปลงชีวิตได้จะต้องเต็มใจที่จะ**ศึกษา**
อยู่เสมอ

การคิดและการทำงานเป็นพักๆ โดยมีผู้มาเยี่ยมและโทรศัพท์ขัดจังหวะไม่ใช่การคิดประเภทที่ก่อกวนในใจของผู้เทศนา คำเทศนาไม่อาจจัดเตรียมขึ้นโดยมีการขัดจังหวะเป็นพักๆ ได้ ทุกวัน ผู้เทศนาจะต้องอยู่เพียงลำพังกับความคิดของเขา ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถทำได้และจะต้องทำเมื่อบุคคลหนึ่งตัดสินใจที่จะเป็นผู้เทศนาแทนที่จะเป็นผู้บริหาร นักธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ในทุกยุคทุกสมัยมีเสมียนและเลขานุการเป็นเครื่องกำบังเพื่อเขาจะได้ทำงานของตน ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะต้องไม่ยอมต่อความคิดแปลกๆ ของผู้ที่กวนเวลาของตนมาก แม้ว่าผู้เทศนาที่ก่อให้เกิดผลจะต้องทำงาน และทำงานอย่างสม่ำเสมอ แต่ก่อนอื่นเขาจะต้องอธิษฐานก่อนที่จะทำงาน **วิญญาณของมนุษย์จะต้องเป็นหนึ่งกับพระวิญญาณของพระเจ้า** ผู้ที่จะเทศนาจะต้องอธิษฐาน การอธิษฐานเป็นสิ่งที่ต้องใช้กำลัง ไม่เป็นการง่ายเสมอไปที่จะตั้งใจคิดถึงพระองค์ผู้ที่เรามองไม่เห็น แต่วิธีเดียวที่จะทำให้มีอำนาจในการเทศนาและเตรียมคำเทศนาได้ก็คือ ด้วยอำนาจการอธิษฐาน

อัครสาวกไม่ได้เข้าใจผิดเมื่อเขา**ให้การอธิษฐานก่อนการเทศนา** พวกเขาถูกส่งออกไปเพื่อเทศนาข่าวประเสริฐ แต่เขารู้ว่าเขาไม่สามารถเทศนาได้จนกว่าจะอธิษฐาน พวกเขาตัดสินใจที่จะ**“ชะมักเขม้นอธิษฐาน และรับใช้พระเจ้าในพันธกิจแห่งพระวาระเสมอไป”** (กิจการ 6:4) การตัดสินใจที่แน่วแน่ของพวกเขาควรที่จะเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาของผู้รับใช้ทุกคน การดลใจอาจอยู่ในสถานที่อธิษฐาน แต่รากของคำเทศนาจะต้องอยู่ในพระวาระของพระเจ้า การดลใจอาจจะอยู่ในนิมิตหรือความฝัน แต่จะต้องนำไปกลับไปพระคัมภีร์ จงศึกษาพระคัมภีร์อย่างระมัดระวัง ผู้รับใช้ที่เพียบพร้อมจะต้องรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เขาจะพูดดีกว่านั้นพันเท่า ผู้เทศนาส่งผลกระทบต่อที่ประชุมของตนไม่เพียงแต่ด้วยสิ่งที่เขาพูดเท่านั้น แต่ด้วยสิ่งที่เขา**รู้**และไม่ได้พูด คำเทศนาเป็นเพียงการจิบที่น้ำพุ และมีรสชาติดีขึ้นเมื่อทุกคนที่ได้ยินรู้ว่าน้ำนั้นมาจากบ่อน้ำลึกที่จะไม่แห้งเหือดไป

ในการที่จะเทศนาได้ดี ผู้เทศนาจะต้องมีอำนาจสำรอง และอำนาจนี้มาจากการที่เขาใส่ใจในทรัพย์สินสมบัติที่เขาไม่จำเป็นต้องใช้ ถ้าคนหนึ่งแทบจะไม่สามารถขุดเอาความคิดในเรื่องหนึ่งออกมาเพื่อเตรียมคำเทศนาได้ คำเทศนาทุกคำก็เผาผลาญคลังของเขาไปและทำให้เขายากจนลง แต่ถ้าเขาขุดลึกลงไปในตัวข้อเทศนาของเขาอยู่เสมอ และศึกษาอย่างละเอียด คำเทศนาทุกคำจะทำให้เขาร่ำรวยขึ้น การเตรียมคำเทศนาเป็นการผลิตที่ก่อให้เกิดผล ข้อพระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างถูกต้องว่า **“บางคนยิ่งจำหน่ายิ่งมั่งคั่ง...”** (สุภาษิต 11:24)

คำเทศนาอาจจะง่ายและเกิดผลโดยตรงต่อผู้ควรจะได้ยินคำเทศนานั้น น่าประหลาดใจที่จะพบว่าจะต้องใช้แรงงานอย่างมากในการทำให้ความคิดในคำเทศนา**ง่าย**เพื่อที่ผู้ฟังทุกคนจะเข้าใจได้

ผู้เทศนาทุกคนควรจะเขียนความคิดในคำเทศนาออกมาให้บ่อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การเขียนจะทำให้มนุษย์นั้นแม่นยำ เมื่อเขียนซ้ำไปซ้ำมาเพื่อให้คำเทศนามีความเหมาะสม จะทำให้ผู้พ
แม่นยำและมีกำลัง หลายคนเห็นว่าการเขียนเป็นงานหนักที่น่าเบื่อ แม้ว่าจะเป็นการหนัก แต่ผู้เทศนาทุกคนไม่ควรจะหลีกเลี่ยง ในการเขียนคำเทศนาครั้งหนึ่ง สำหรับบางคนเป็นความทรมานที่
เกือบจะทนไม่ได้ และในการเขียนถึงสามครั้งหรือแม้แต่สี่ครั้ง เหมือนเช่นผู้เทศนาที่ยิ่งใหญ่หลายคนได้ทำ สำหรับผู้เทศนาทั่วไปแล้ว เป็นสิ่งที่เป็นไปได้เลย แต่บ่อยครั้งเหตุผลนี้เอง ที่ผู้เทศนาซึ่ง
อธิษฐานเป็นอย่างดีก้าวไปสู่ธรรมาสันด้วยการเจิมที่สัญญามากกว่าที่เขาจะสามารถทำได้ บางครั้งผู้เทศนากล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ยืมจากพระเจ้า” แต่คำเทศนาของเขากลับไม่มีอำนาจ การได้ยืมจาก
พระเจ้าไม่เหมือนกับการนำคำเทศนาที่มีชีวิตชีวาตามสิ่งที่ได้ทรงสำแดงออก

พี่น้องเอ๋ย จงเขียนคำเทศนาออกมา ผู้เทศนาทุกคนจะเทศนาได้ดีเมื่อทำให้ถึงขยะของตนเต็มครั้งแล้วครั้งเล่าก่อนที่จะพยายามทำให้สมาชิกเต็ม การทำให้คำเทศนาสมบูรณ์แบบไม่ใช่สิ่งที่
ทำให้มีพระวิญญาณของพระเจ้าในที่ประชุม ท่านอาจใช้เวลาในการสร้างระเบียบวินัยให้ตนเอง แต่ท่านไม่อาจใช้เวลามากเกินไปเพื่อทำให้คำเทศนาสมบูรณ์แบบเพราะจะทำให้คำเทศนาเสียไป
ได้ ผู้เทศนาทุกคนไม่ควรคิดที่จะ “เทศนาเพื่อที่จะเทศนาได้เก่ง” ซึ่งมีผลเพียงแต่จะประสพกรรมิกชนเพื่อที่เขาจะพูดว่า “คำเทศนานั้นช่างดีเลิศจริง” เมื่อจริงๆ แล้ว เป็นเพียงสุนทรพจน์ที่สวยหรูหรือ
อย่างดีก็เป็นแค่อ้อยแก้วที่ดี

หลักการในการเทศนาเหมือนกับหลักการในการทำนา คือจะต้องทำงานกับดิน ผู้เทศนาเป็นชาวนาทางฝ่ายวิญญาณ ใจของเขาเป็นไร่ของเขา แต่ไม่เหมือนชาวนาตรงที่เขาจะต้องเก็บ
เกี่ยวหลายครั้งต่อสัปดาห์ หากดินในใจของเขาไม่ได้รับปุ๋ยอย่างมากและรับการดูแลรักษาอย่างไม่หยุดหย่อน ดินจะตื้นขึ้นและผู้ที่เหน็ดเหนื่อยจะยืนอยู่ที่ธรรมาสัน ผู้รับใช้หลายคนเมื่ออายุห้าสิบปี
ไม่ได้เป็นผู้เทศนาที่ดีเหมือนเช่นอายุสามสิบเพราะไม่สามารถดูแลรักษาดินได้ ในความหมายที่สำคัญที่สุด คือพระเจ้าเท่านั้นที่สร้างคำเทศนา และสิ่งที่มนุษย์ต้องทำคือดูแลรักษาดินอย่างไม่เหน็ด
เหนื่อย ผู้ที่จะรักษาใจและวิญญาณของตนให้มีผลและอุดมสมบูรณ์อยู่ตลอดจะมีคำเทศนาอยู่เสมอ

คำเทศนาที่ดีที่สุดไม่ใช่สุนทรพจน์ที่ดีหรือการโต้เถียงที่ปากเพียร แต่เป็นเพียงคำพยานที่เรียบง่ายของสิ่งทางฝ่ายวิญญาณและนิรันดรโดยพยานซึ่งมีชีวิตอยู่หลังไม้กางเขนของพระเยซู
คริสต์ สิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งคือต้องทำให้ต้นไม้มืด **ชีวิตของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในคำเทศนา** และทุกสิ่งขึ้นอยู่กับมนุษย์คนนี้ อำนาจของธรรมาสันไม่ได้ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ของมนุษย์ หรือการ
เป็นผู้ชำนาญในเทคนิคการแสดงออก แต่ขึ้นอยู่กับชีวิตส่วนตัวของเขาในพระเยซูคริสต์ ผู้เทศนาควรจะใช้ชีวิตอยู่กับพระเจ้าจนเมื่อเขาเทศนา สถานที่ที่เขาอยู่นอยู่จะเต็มไปด้วยสง่าราศีและ
อำนาจของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

บทที่เก้า

ผู้เทศนาและการฟื้นฟู

ประโยชน์ของการเทศนาฟื้นฟูไม่ใช่ความร่ำรวย ความตื่นเต้นหรือความมีชื่อเสียง แต่เป็นความสำเร็จของสิ่งที่เป็นการเรียกโดยพระสุรเสียงของพระเจ้า

มนุษย์สามารถเรียนรู้เกี่ยวกับการฟื้นฟูได้จากที่ใด แน่ใจว่าไม่ใช่จากผู้ที่ทำให้ฝูงชนพอใจ ผู้นับจำนวนคน หรือผู้กล่าวสุนทรพจน์ที่มีคารมดีในสิ่งที่เรียกว่าการฟื้นฟูสมัยใหม่ เป็นสิ่งไร้ค่าที่จะฟังผู้ที่ไม่มีวิธีการแต่ไม่มีผลลัพท์ที่ได้รับการพิสูจน์ คงทนอยู่ หรือผู้ที่มีสัญญาสำหรับวันพรุ่งนี้แต่ไม่สามารถทำให้เกิดผลลัพท์ได้ในวันนี้ แต่เราสามารถเรียนรู้ได้จากพระวจนะของพระเจ้าที่ซึ่ง**ได้บันทึกเกี่ยวกับการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเอาไว้** ทั้งนี้ การฟื้นฟูดังกล่าวไม่ใช่โดยเอลิยาห์บนยอดภูเขาคารเมล แม้ว่าภูเขานั้นจะเป็นสถานที่อันน่าอัศจรรย์ก็ตาม การฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดไม่ใช่ที่เยรูซาเล็มในวันแห่งการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ในวันเพ็นเทคอสต์ แม้ว่าจะเป็นการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่วันหนึ่งก็ตาม แต่การฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอยู่ในสถานที่ที่มนุษย์ไม่น่าจะมองหากมากที่สุดและอยู่ในท่ามกลางประชากรชาติที่โหดร้ายที่สุดที่มีอยู่บนโลกนี้ นั่นคือเมือง**นินะเวห์** อันเป็นเมืองแห่ง**ความชั่ว** เมืองที่มีคนนับล้าน ชั่วร้ายเกินที่จะเปรียบได้ ท่านอาจอ่านหนังสือประวัติศาสตร์และอ่านเกี่ยวกับบันทึกการปฏิรูปและฟื้นฟูทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เคยบันทึกมา และท่านจะพบว่าไม่มีสิ่งใดเปรียบเทียบกับสิ่งที่เกิดขึ้นในนินะเวห์ภายใต้การรับใช้ของโยนาห์ ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า

การประชุมฟื้นฟูที่ประกาศออกไปในปัจจุบันนี้ใช้เทคนิคการโฆษณาที่ทันสมัยมากที่สุดแต่เก้าสิบเปอร์เซ็นต์ของเมืองที่จะจัดการประชุมนั้นก็ยังไม่รู้ว่าจะมีการประชุม ดังนั้น จึงมีเศษเสี้ยวเพียงเล็กน้อยซึ่งเล็กเกินกว่าที่จะจัดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้เป็นผู้ที่ได้เข้ามาเชื่อและไม่หันหลังกลับ นอกจากนี้ ยังมีนักดนตรีที่เก่งที่สุด การเย็บเยียนตามบ้าน การประชุมบนถนน และการแจกแผ่นพับโฆษณา ไม่ต้องพูดถึงผู้ที่เชื่อนับร้อยๆ คนที่จะมาในการประชุมและให้ความช่วยเหลือทางฝ่ายวิญญาณ

ตอนนี้ มาดูการประชุมที่โยนาห์จัดขึ้น เขาไม่รู้จักสักใครคนหนึ่งในเมืองนั้น เขาไม่มีนักร้องหรือผู้ช่วยใดๆ เขาไม่มีห้องประชุมหรือห้องโถงในโบสถ์ แต่เทศนาตามถนนอย่างแท้จริง

เมืองมีขนาดใหญ่มากจนต้องใช้เวลาเดินข้ามเมืองหรือเดินรอบเมืองเป็นเวลาสามวัน และเมืองมีความติดบวมมากและชั่วร้ายพอๆ กับขนาดของมัน แต่โยนาห์เดินทางไปเมืองนั้นเพื่อเทศนา และก่อนที่เขาจะเดินทางไปบนถนนเส้นต่างๆ ได้ครบหนึ่งวัน การฟื้นฟูที่น่าอัศจรรย์ที่สุดของสมัยโบราณและสมัยใหม่ก็เกิดขึ้น การรับใช้ของโยนาห์ก่อให้เกิดผล**มากกว่าคนอื่น** ในการเทศนาเพียงหนึ่งวัน เขาทำให้เมืองใหญ่ได้มาเชื่อพระเจ้า เขามีเนื้อความเพียงเนื้อความเดียวและเป็นคำเทศนาเดียว แต่คนเกือบหนึ่งล้านคนมาที่แท่นบูชา พระคัมภีร์กล่าวว่า “ฝ่ายประชาชนนครนินะเวห์ได้เชื่อฟังพระเจ้า” และว่า “พระเจ้าทอดพระเนตรการกระทำของเขาแล้วว่า **เขากลับไม่ประพฤติชั่วต่อไป**” การเทศนาของโยนาห์ไม่เพียงแต่เข้าถึง “คนจำนวนมาก” เท่านั้นแต่ยังถึง “ชนชั้นทั้งหลาย” อีกด้วย การฟื้นฟูเกิดขึ้นเหมือนกระแสน้ำไหลอย่างแรงลงถนน ไม่เพียงแต่เข้าไปถึงเรือนเล็กของคนธรรมดาทั่วไปเท่านั้น แต่ยังไปถึงราชวังของกษัตริย์ ทุกคนถ่อมตนเองลง สวมผ้ากระสอบและอดอาหารต่อพระพักตร์พระเจ้า ความลับของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่นี้คืออะไร แน่ใจว่าพระเจ้าทรงอยู่เบื้องหลังทั้งหมด พระองค์เท่านั้นสามารถถ่อมเมืองที่ยโสและเต็มไปด้วยความบาปนั้นได้ แต่เครื่องใช้ละ เครื่องใช้ที่เป็นมนุษย์เป็นอย่างไรจึงทำให้พระเจ้าสามารถใช้เขาเพื่อสัมผัสใจของผู้คนที่ชั่วร้ายได้ ความลับของอำนาจของโยนาห์คืออะไร

โยนาห์เป็นผู้เผยพระวจนะ แต่เป็นผู้เผยพระวจนะที่**ถ่อมใจลงอย่างแท้จริง** เขาได้เข้าใจเกี่ยวกับความไร้ประโยชน์และไร้ค่าของตนเมื่อพยายามหนีจากพระเจ้าและในเวลาที่เขาอยู่ในท้องของปลา พระคัมภีร์และประสบการณ์ชีวิตมนุษย์ยืนยันว่า **พระเจ้าทรงใช้มนุษย์ที่รู้สึกว่าคุณไม่มีค่าอะไรอย่างมีฤทธิ์อำนาจมากที่สุด**

สาเหตุของความล้มเหลวหรือความล้มเหลวของมนุษย์คือสิ่งนี้เอง เพราะพระเจ้าตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า “พระสิริของเรา เรามีได้ให้แก่ผู้อื่น” ผู้ที่จะประสบความสำเร็จนั้นไม่ใช่ผู้ที่ร้องเสียงดัง ออกมาว่า “เราไม่มีประโยชน์อะไรเลย” แต่เป็นผู้ที่ใช้ชีวิตไม่ใช่เพื่อตนเอง แต่เพื่อพระเจ้า “ขอให้พระสิริจงมีแด่พระเจ้า”

ด้วยประสบการณ์ของเขาเอง โยนาห์ได้รับความเชื่อ เขาได้เรียนรู้ว่าไม่ว่ามนุษย์จะอยู่ในสถานการณ์เช่นไร พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงมีฤทธิ์อำนาจที่จะช่วยได้ ทะเลอยู่ในอำนาจของพระ หน้ตต์ของพระองค์ พระเนตรของพระองค์ไม่เคยมัว หรือจะมีสิ่งใดหนีรอดไปจากสายพระเนตรของพระองค์ได้ โยนาห์พบว่าแม้แต่ท้องเรือก็ไม่อาจเป็นสถานที่หลบซ่อนได้ เพราะพระเจ้าทรงอยู่ที่นั่น สิ่งมีชีวิตในทะเลก็มาตามพระองค์ตรัสสั่ง ทั้งความลึกของทะเลและท้องของปลาวาฬที่อยู่ภายในสายพระเนตรและฤทธิ์อำนาจของพระหน้ตต์ของพระองค์ มนุษย์จะต้องมีความเชื่อในฤทธิ์เดชของพระเจ้ามากขึ้น เพราะไม่มีเมืองหรือประเทศใดจะอยู่ในความบาปมากเกินกว่าที่จะมีการฟื้นฟูได้

โยนาห์ได้รอดอย่างน่าอัศจรรย์จากความเลวร้ายแห่งแดนคนตายในท้องของปลาวาฬ และแม้ว่าจะทำการละเมิด เขาจะต้องรักผู้ที่ช่วยเขาให้รอด

โยนาห์อธิษฐานเป็นอย่างมาก การอธิษฐานวิงวอนเป็นเวลาสามวันในท้องของปลาทำให้ผู้ชายคนนี้เปลี่ยนไป เขาไม่ได้อธิษฐานนานและดังเท่าที่นั่น แต่ยังอธิษฐานจนสัมผัสพระเจ้าและพระเจ้าทรงปล่อยเขาให้เป็นอิสระ ใครจะไม่กระตือรือร้นสนใจเมื่อผู้เทศนามาที่ธรรมมาสน์หลังจากที่เขาอธิษฐาน นีละเวห์สิ้นไหวภายใต้อำนาจของคนเช่นนั้น

วิธีก่อให้เกิดการฟื้นฟูคืออะไร คือการเทศนา เทศนาอย่างมีฤทธิ์เดช เทศนาโดยก่อให้เกิดผล เทศนาพระวจนะ แต่จงเทศนาในฐานะผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ผู้ซึ่งถ่อมใจลง ไม่คิดถึงตนเอง มีความเชื่อและอธิษฐาน

บทที่สิบ

ผู้เทศนาและคำสั่งสอน

เมื่อศึกษาเกี่ยวกับผู้เทศนาและการเทศนา จะต้องกล่าวถึงคำสั่งสอนด้วย การเทศนาที่ไม่มีคำสั่งสอนเป็นเหมือนแมงกะพรุนที่ไม่มีกระดูกสันหลัง เพราะคำสั่งสอนเป็น**กระดูกสันหลัง**ของ**ความเชื่อและอำนาจ**ของคำเทศนา แม้จะเป็นเรื่องเศร้าแต่ก็เป็นความจริงว่า มีการเทศนาคำสั่งสอนอย่างร้อนรนและบ่อยครั้งน้อยลงในช่วงยี่สิบปีที่ผ่านมา เหตุผลสำคัญอย่างหนึ่งคือ ที่ประชุมหลายแห่งคิดว่า การรับใช้เป็นการทรงเรียกให้เทศนาเพื่อการอวยพรเพียงอย่างเดียว แต่ในความเป็นจริง บุตรของพระเจ้าทุกคนไม่ได้ทรงเรียกมาเพื่อให้มีผู้มารับใช้อย่างต่อเนื่องเท่านั้น แต่จะต้องเติบโตในความเชื่อและความจริงเพื่อที่จะรับใช้คนอื่นด้วย อัครทูตเปาโลตักเตือนผู้ที่เชื่อทุกคนด้วยถ้อยคำเหล่านี้ “เหตุฉะนั้นขอให้เราผ่านหลักธรรมเบื้องต้นแห่งคริสตศาสนา **ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่...**” (ฮีบรู 6:1)

เราจะเป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์ได้อย่างไรถ้าไม่ได้รับอาหารแข็งในคำสั่งสอน มีชีวิตที่บริสุทธิ์และอุทิศตนเพื่อการรับใช้ ความต้องการให้มีการสัมผัสอารมณ์เพียงอย่างเดียวและความต้องการให้มีความชื่นชมยินดีแทนที่จะร้องไห้ได้กลายเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเทศนาในสมัยใหม่เป็นอย่างมาก ที่ประชุมหลงทางไปเพราะต้องการทำให้ตนเองจำเจยิ่งขึ้นเหนือสิ่งอื่นใด **เขาจะไม่ได้ยินสิ่งที่ผู้เทศนากล่าวอย่างแท้จริง** คนเหล่านั้นสนใจเพียงอย่างเดียวว่าผู้เทศนาจะสามารถทำให้การอวยพรเพิ่มขึ้นได้หรือไม่ ดังนั้น**เนื้อหาของข้อความเทศนาจึงไม่สำคัญ** “ผู้เทศนาจะพูดอะไรก็ได้ ไม่สำคัญตราบเท่าที่เป็นการอวยพรให้แก่เรา” นี่เป็นความคิดที่ผู้แสวงหาการอวยพรเพื่อให้ตนรู้สึกดีไม่ได้พูดออกมา ผู้เทศนาที่ได้รับผลกระทบจากความต้องการเช่นนี้ไม่นานจะเทศนาสิ่งที่กระตุ้นความตื่นตัวของผู้ฟังเท่านั้น ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์อื่นใดนอกจากให้ความตื่นตัว คำเทศนาดังกล่าวทำให้ที่ประชุมร้องตะโกนเพราะรู้สึกว่ามีผู้เทศนาทำได้ดีแล้ว **แต่คำเทศนานั้นไม่ได้ต้องการความผิดพลาดที่มีรากลึกซึ่งนอนอยู่ในอารมณ์นั้น ความผิดพลาดอยู่ลึกในใจ** ทั้งนี้ พระคัมภีร์กล่าวว่า **ใจ** เป็นสิ่งที่ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถรู้ได้ มีแต่พระวจนะและพระวิญญาณของพระเจ้าเท่านั้นที่จะทราบสิ่งที่อยู่ในใจได้

การรับใช้ที่เกิดจากอารมณ์ทำให้ที่ประชุมไม่สามารถนมัสการพระเจ้าได้เอง ผู้เทศนา “ฝนชุกปลายฤดู” พยายามสร้างปรากฏการณ์ที่ยิ่งใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ เช่น กล่าวว่าเขานำมันอยู่บนมือ เห็ก้อนไฟ น้ำในการบัพติศมากลายเป็นสีแดงเหมือนเลือด นักพิราบอยู่บนเหนือศีรษะ ควัน ไฟ ไม้กางเขนที่ลุกเป็นไฟและอื่นๆ และแม้ว่าจะมีการนมัสการที่มีแต่ความตื่นตัวเมื่อได้ยินคำพยานของผู้ที่อ้างว่าได้เห็นปรากฏการณ์ดังกล่าว แต่ที่ประชุมไม่สามารถนมัสการพระเจ้าได้เอง ไม่นานในเวลาเริ่มประชุมแต่ละครั้ง ผู้เทศนาจะเห็นฝูงชนที่ไม่อธิษฐานและแสวงหาแต่การอวยพร พวกเขาขอให้วิธีใดวิธีหนึ่งที่จะนำไปสู่การนมัสการที่มีแต่ความตื่นตัว

ผู้รับใช้คนนี้จึงต้องทั้งการทรงเรียกให้เป็นผู้เผยพระวจนะไปทำงานรับใช้ด้วยของประทานฝ่ายพระวิญญาณเพื่อที่จะรักษาสมาชิกไว้ในคริสตจักร เพราะผู้ที่อยู่ในคริสตจักรนี้ไม่ได้อยู่ด้วยพระวจนะของพระเจ้า แต่ด้วยการเห็นและได้ยินสิ่งอัศจรรย์ นำเศราห์ที่ชายและหญิงผู้ที่ครั้งหนึ่งสามารถรู้สึกพระวิญญาณที่แท้จริงของพระเจ้าและตอบสนองด้วยการนมัสการอย่างความร้อนรนต่อพระพักตร์ของพระองค์กลายเป็นผู้ที่ต้องได้รับการเตือนว่าเมื่อไรควรจะนมัสการ ทั้งๆ ที่ไม่จำเป็น กลับมีเสียงจากธรรมาสนหรือว่า “ยกมือขึ้นและนมัสการพระเจ้า **ท่านกำลังรู้สึกพระวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า** พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวอยู่ในสถานที่นี้ **ให้นมัสการพระเจ้า**” หรือเขาจะพูดว่า “ข้าพเจ้าสามารถรู้สึกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเคลื่อนไหวอย่างมาก ยกมือของ

ท่านขึ้นและนมัสการพระเจ้า” และอื่นๆ แต่ไม่แปลกหรือที่คริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ บุตรของพระเจ้าซึ่งประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องมีผู้มาบอกว่าจะนมัสการเมื่อไรและอย่างไร จะต้องไม่เป็นเช่นนั้น เพราะเมื่อผู้เทศนาก้าวกลับขึ้นไปอยู่ในตำแหน่งของผู้เผยพระวจนะ โดยเทศนาคำสั่งสอนแห่งพระวจนะของพระเจ้า ชายและหญิงจะนมัสการ ที่ประชุมอันเกิดจากการรับใช้ที่สนใจแต่จะกระตุ้นอารมณ์นั้นอาจจะต้องได้รับการเตือนใจว่าเมื่อไรจะต้องนมัสการ แต่ที่ประชุมซึ่งมีการเทศนาพระวจนะของพระเจ้าที่ได้รับการเจิมจะนมัสการด้วยตนเอง ที่ประชุมประเภทนี้จะแบ่งปันสิ่งที่เขาได้ยินกับโลกนี้และโลกจะได้ทราบสิ่งที่เขาได้รู้สึก

สิ่งที่ทำลายคำสั่งสอนของพระคัมภีร์ที่มีเล่ห์เหลี่ยมมากที่สุดคือการละเว้น เมื่อมีการเทศนาโดยไม่กล่าวถึงคำสั่งสอนสำคัญเกี่ยวกับการมีชีวิตคริสเตียนและไม่มีฤทธิ์อำนาจของพระวจนะ คริสตจักรก็ตกอยู่ในอันตรายเพราะความหวังและคำสั่งสอนที่ผิดๆ ของผีมาร ผู้ที่จะเป็นผู้เทศนาที่ดีได้คือ ศิษยาภิบาลที่เทศนาคำสั่งสอนที่สำคัญในเรื่องความเชื่อ การเทศนาคำสั่งสอนเป็นบ่อเกิดของฤทธิ์อำนาจ ไม่มีผู้ใดทำให้เกิดผลแทนนอกจากทางความจริงตามพระวจนะของพระเจ้า คำสั่งสอนเป็นเสียงแห่งแตรของพระเจ้าอันจะนำมนุษย์มาสู่ความเชื่อ โศกนาฏกรรมที่ร้ายแรงที่สุดอีกประการหนึ่งในการเทศนาคือ เสียงที่ดังเลซึ่งดังออกมาจากผู้ไม่รู้ว่าจะต้องเตรียมตัวเพื่อการต่อสู้หรือไม่ การรับใช้ด้วยการเทศนาจะต้องไม่มีเสียงที่ดังเลและไม่กล้าพูดความจริง ตอนนี้เป็นเวลาสำหรับผู้รับใช้ที่กล้าหาญ พระเจ้าทรงซังการเปลี่ยนแปลงความจริงเพื่อให้มนุษย์พอใจ ผู้ที่ละเลยการเทศนาคำสั่งสอนที่แข็งแกร่งของคริสตจักรโดยเฉพาะเรื่องความบริสุทธิ์เพื่อให้ได้รับการสรรเสริญปรบมือของมนุษย์หรือเพื่อเอาใจฝูงชนเป็นผู้ทรยศเหตุที่พระคริสต์เสด็จมา

ธรรมาสน์จะต้องมีผู้เทศนาที่เหมือนนาธัน เยเรมีย์และเอลียาห์ที่จะยืนอย่างมั่นคงในเวลาแห่งความชั่วร้ายนี้ ผู้ที่ไม่เชื่อซึ่งต่อต้านหลักความเชื่อที่สำคัญถือเป็นศัตรูของความเชื่ออย่างเห็นได้ชัด แต่ผู้ที่ไม่ยืนหยัดเพื่อความจริงแห่งข่าวประเสริฐเป็นศัตรูตัวฉกาจที่คริสตจักรจะต้องเผชิญ เป็นวันนำเศร้ายสำหรับคริสตจักรเมื่อการเทศนาจากธรรมาสน์ไม่สัมผัสใจของผู้ฟัง และเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าจะสถิตอยู่เมื่อคนร้องเพลงกำลังร้องเพลงเท่านั้น ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าที่สามารถเรียกไฟของพระเจ้าลงมาเมื่อเขาประกาศคำสั่งสอนสำคัญแห่งพระวจนะที่บริสุทธิ์ของพระเจ้าอยู่ที่ไหนกัน บุโรहितปรนนิบัติจำเป็นต้องนำคริสตจักรไปสู่วันแห่งความมืดที่สุดในโลกหรือ หรือจะมีผู้เทศนาแห่งความชอบธรรมที่พระเจ้าทรงเจิมยืนหยัดอยู่ที่ธรรมาสน์

บทที่สิบเอ็ด

งานที่ไม่สำเร็จ

ในขณะที่คริสตจักรก้าวไปสู่ความมีเดมณแห่งยุคนี้ งานของผู้รับใช้ที่พระเจ้าทรงเรียกมีความซับซ้อนมากกว่าแต่ก่อน งานจะต้องเสร็จสมบูรณ์ แต่จะต้องมีการกำหนดลำดับความสำคัญ ทั้งนี้ เพราะการตัดสินใจของผู้รับใช้จะเป็นสิ่งกำหนดปลายทางฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรในท้ายที่สุด

กิจธุระของคริสตจักร การให้คำปรึกษา การหาเงินทุน การสนับสนุนโรงเรียนสอนพระคัมภีร์วันอาทิตย์ กิจธุระขององค์การและการประชุมคณะกรรมการ ทั้งหมดนี้มีความสำคัญต่อผู้รับใช้ของพระเจ้า หน้าที่ในการรับใช้อื่นๆ อีกมากมาย เช่น การประกอบพิธีศพ พิธีแต่งงาน การประชุมพิเศษอื่นๆ มีอยู่เต็มปฏิทินของเขา ความสัมพันธ์ของเขากับผู้รับใช้คนอื่นๆ และเพื่อนบ้านก็สิ่งสำคัญที่ต้องรวมอยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบอันมากมายของเขา แต่ด้วยหน้าที่ทั้งหลายนี้ จึงเกิดการสรรเสริญและประจักษ์ประจักษ์ขึ้นเพียงเพราะเขาเป็นผู้เทศนา ผู้เทศนาจะต้องระลึกว่าไม่ว่ากิจธุระเหล่านี้จะสำคัญเพียงใด สิ่งเหล่านี้จะนำเขาไปสู่โลกธุรกิจและขั้นตอนวิธีคิดของโลกนี้

หน้าที่ความรับผิดชอบในการรับใช้ที่ซับซ้อนนี้อาจทำให้วิถีคิดของมนุษย์เสื่อมทรามลงไปสู่ “การมีใจอยู่ทางฝ่ายโลก” บางคนเข้าใจและแปลความหมายของคำนี้ผิดไปหมายถึง “การตกลงสู่ความผิดพลาด” หรือการเป็นผู้ “หันหลังกลับจากพระเจ้า” แต่ความหมายที่แท้จริงไม่ใช่อย่างนั้น นิยามที่สำคัญของ “การมีใจอยู่ทางฝ่ายโลก” คือ การใช้หลักเกณฑ์วิถีคิดของโลกเป็นวิถีในการตัดสินใจความสำเร็จในการรับใช้ การคิดเช่นนี้เป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับวิถีคิดของพระเจ้าเกี่ยวกับความสำเร็จ “การมีใจอยู่ทางฝ่ายโลก” เป็น**ความปรารถนาที่จะให้มนุษย์รู้จัก** เพื่อนั่งกับคุณมิสกา ทานอาหารร่วมกับผู้ว่าการเมือง เทศนาแก่แพทย์และได้รับเชิญไปในงานสำคัญๆ ของโลกนี้ “การมีใจอยู่ทางฝ่ายโลก” เป็น**ความปรารถนาเพื่อการมีความเคารพในตัวเอง** เพื่อขบถคนใหญ่ที่สุด เป็นเจ้าของบ้านที่สวยงามที่สุด สวมใส่เสื้อผ้าที่ดีที่สุดเพื่อที่จะมีคนกล่าวว่า “นั่นผู้รับใช้พระเจ้าที่ประสบความสำเร็จ” “การมีใจอยู่ทางฝ่ายโลก” เป็น**ความปรารถนาที่จะได้สิ่งของของโลกนี้** เพื่อให้มีเงินในกระเป๋าทุกวัน เพื่อที่จะร่ำรวยในวันพรุ่งนี้ และเพื่อเกษียณอายุได้อย่างสบายๆ เมื่อมีอายุมากขึ้น สิ่งเหล่านี้คือความสำเร็จของโลกนี้ ความสำเร็จที่สมควรได้รับการสรรเสริญและความชื่นชมจากมนุษย์ทั้งปวง แต่พระเยซูตรัสว่า “เหตุฉะนั้น เราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของท่านว่า จะเอาอะไรกิน หรือจะเอาอะไรดื่ม และอย่ากระวนกระวายถึงร่างกายของท่านว่า จะเอาอะไรนุ่งห่ม ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารมิใช่หรือ และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่มมิใช่หรือ...เหตุฉะนั้น อย่ากระวนกระวายว่า จะเอาอะไรกิน หรือจะเอาอะไรดื่ม หรือจะเอาอะไรนุ่งห่ม เพราะว่าพวกต่างชาติแสวงหาสิ่งของทั้งปวงนี้ แต่พระเจ้าบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงทราบแล้วว่า ท่านต้องการสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้ เหตุฉะนั้น อย่ากระวนกระวายถึงพรุ่งนี้ เพราะว่าพรุ่งนี้คงมีการกระวนกระวายสำหรับพรุ่งนี้เอง แต่ละวันก็มีทุกข์พออยู่แล้ว” (มัทธิว 6:25, 31-34)

เวลานี้เป็นเวลาที่จะต้องอุทิศตนอีกครั้งเพื่อการรับใช้ที่สำคัญในคริสตจักร เวลาในการแสวงหาและช่วยผู้ที่หลงใหลไม่ได้ว่าเราจะต้องเสียอะไรไป เวลาที่จะลืมนำตนอยู่ที่ใดบนบันไดแห่งความสำเร็จของมนุษย์ เวลาที่จะลืมเกี่ยวกับชื่อเสียงเกียรติยศ ประโยชน์ของตนเองและประโยชน์ทางการเมือง ถึงเวลาที่จะต้องค้นหาว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ทรงประสงค์ให้สิ่งใดสำเร็จในแผ่นดินของพระองค์

ทางแก้เดียวเพื่อไม่ให้มีความคิดทางฝ่ายโลกตามเนื้อหนังคือ การมองดูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดซึ่งถูกตรึงไว้ที่ไม้กางเขน การแสวงหาตนเอง การสร้างตนเอง วิธีคิดทางฝ่ายเนื้อหนัง การสร้างจักรวรรดิของตนเองสามารถหายไปได้ในแสงแห่งพระวิญญาณของพระองค์ผู้ทรงกลายเป็นผู้ไม่มีชื่อเสียงเพื่อที่พระองค์จะนำโลกที่หลงมาต่อพระองค์เองได้ ทั้งนี้จะต้องมีการอธิษฐานเป็นประจำทุกวัน เพื่อที่สิ่งต่างๆ ของโลกนี้จะอ่อนแอไปและมีดมัวในสง่าราศีแห่งพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ได้รับการยกขึ้น

เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงอยู่ในความคิด หัวใจและวิญญาณของผู้เทศนาเป็นที่หนึ่งเหนือสิ่งอื่นใด การเทศนาจะติดไฟจากเบื้องบน คริสตจักรจะไม่ต้องอยู่ได้ด้วยอารมณ์ที่เกิดจากจังหวะดนตรีหรือเสียงกลอง แต่นำจากแม่น้ำธารซึ่งชีวิตจะไหลออกจากส่วนลึกของมนุษย์ภายใน และจะแสดงออกมาในการร้องไห้ การตะโกน การคร่ำครวญ การเดินราและการแสดงออกซึ่งความปีติยินดี นี่ไม่ใช่อารมณ์ตื่นเต้นทางเนื้อหนังที่โลกนี้เรียกว่า “ความสนุก” แต่เป็นความปีติยินดีเป็นล้นพ้นเหลือที่จะกล่าวได้และเต็มไปด้วยสง่าราศี เป็นความลึกของอารมณ์ที่สัมผัสคนบาปเพื่อที่เขาจะพูดออกมาว่า “เราต้องการสิ่งที่คนพวกนั้นมี”

การกลับไปสู่ทางเก่าเพื่องานในการประกาศแก่โลกจะเสร็จสมบูรณ์สามารถเกิดขึ้นได้และจะต้องเกิดขึ้น ค่าของการประชุมที่ไม่มีการประชุมอธิษฐานทั้งคืนจะไม่ทำให้งานสำเร็จ การเทศนาโดยมีเหตุผลเพียงเพื่อยกตัวขึ้นจะไม่มีวันทำให้งานสำเร็จ สิ่งทดแทนคำเทศนาที่มีฤทธิ์อำนาจที่ได้รับการเจิมจากแทนบูชาของพระเจ้าจะไม่ทำให้งานสำเร็จ พระเจ้าทรงค้นหา แสวงหาและถามหาผู้ที่จะหันกลับไปสู่ทางเก่าที่มีความชอบธรรม นำอับอายที่เราเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประกาศ นำคร่ำครวญที่ศิษยาภิบาลสามารถเรียกผู้รับใช้ที่เทศนาอยู่เพียงเรื่องเดียวมาเทศนาแก่ที่ประชุมของเขา นำคร่ำครวญว่านั่นที่ศิษยาภิบาลของที่ประชุมขนาดใหญ่ชอบกระทำเช่นนั้น

งานในการประกาศจะไม่สำเร็จจนกว่ามนุษย์ที่มีความกล้าหาญจะก้าวขึ้นไปสู่การทรงเรียกที่สูงสุดอีกครั้งในฐานะผู้เผยพระวจนะที่เทศนาตามการนำของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผู้เทศนาที่จะประกาศออกมาอย่างไม่ขาดกั้วเมื่อพระเจ้าทรงสัมผัส ผู้ที่ไม่ใส่ใจชื่อเสียงของตนเอง ผู้ที่ไม่อาจโน้มเอียงไปเพราะประโยชน์ทางการเงิน ผู้ที่ไม่เปลี่ยนความเชื่อของตนเพื่อให้ได้ความชอบจากผู้อื่น ผู้ที่มีอำนาจ ผู้ที่มีความสัตย์ซื่อ **ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า** คนเหล่านี้เองและคนเหล่านี้เท่านั้นที่จะทำงานในการประกาศที่พระเจ้าทรงกำหนดให้แก่คริสตจักรของพระองค์ได้อย่างสมบูรณ์

ส่วนที่ 2
หลักการในการเตรียม
และการกล่าวคำเทศนา

บทที่สิบสอง

ขั้นตอนการเทศนา [หลักวิธีการเทศนา]

ความหมายทางวิชาการของคำว่า หลักวิธีการเทศนา คือ สาขาของศาสนศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเทศนาและการเขียนคำเทศนา ความหมายทางปฏิบัติคือ ศาสตร์และศิลป์ของปาฐกถาทางศาสนา ทั้งนี้ จำเป็นจะต้องเข้าใจความหมายของคำทั้งสองอย่างแท้จริง

1. ศาสตร์ หมายถึง ความรู้ทางทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีที่ควรจะทำบางอย่าง
2. ศิลป์ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้มาปฏิบัติ

ขั้นแรกของหลักวิธีการเทศนา เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ขั้นตอนที่จำเป็นต่อการสัมผัสใจของผู้ฟังเพื่อที่เขาจะตอบสนองต่อข้อความที่เทศนาไป **นี่คือศาสตร์ของการเทศนาอย่างมีหลักวิธีการ**

ขั้นที่สอง เป็นการพัฒนาทักษะส่วนบุคคลเพื่อเตรียมตัวและกล่าวข้อความเทศนาได้อย่างเหมาะสม **นี่คือศิลป์ของการเตรียมและการกล่าวคำเทศนาอย่างมีหลักวิธีการ**

มนุษย์ใช้เวลาหลายปีในการศึกษาหลักและวิธีการเพื่อเป็นจิตรกร แต่หลังจากเขาทราบหลักและขั้นตอนต่างๆ อย่างถ่องแท้แล้ว เขาก็ยังไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ไปสู่ความงามทางศิลปะได้ ในการเตรียมและการกล่าวคำเทศนาที่ก่อให้เกิดผลก็เป็นเช่นเดียวกัน เป็นไปได้ที่จะรู้ศาสตร์และทฤษฎีของการเทศนาอย่างมีหลักวิธีซึ่งก่อให้เกิดผล แต่ไม่สามารถพัฒนาความสามารถของตนในการนำความรู้นี้มาใช้เพื่อให้ได้คำเทศนาที่ก่อให้เกิดผลได้ หลักวิธีการเทศนาจะไม่ทำให้คนๆ หนึ่งกลายเป็นผู้เทศนา แต่จะทำให้เขารู้วิธีการในการเทศนา หลักวิธีการเทศนาในบทเรียนนี้จะช่วยให้สามารถศึกษาพระคัมภีร์ได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นเพื่อเตรียมตัวเทศนา

เคล็ดลับที่สำคัญในการเตรียมการเทศนาที่ก่อให้เกิดผลคืออะไร คำตอบคือ การเข้าใจกฎที่ควบคุมกระบวนการทางความคิด ท่านจะต้องจำไว้ว่า การเทศนาที่ก่อให้เกิดผลจะไม่เพียงแต่สัมผัสความรู้สึกของมนุษย์เท่านั้น แต่จะทำให้ความคิดและใจของเขาเปลี่ยนไปอีกด้วย การเตรียมและการกล่าวคำเทศนาเป็นกระบวนการทางความคิดเป็นส่วนใหญ่

ในการเตรียมตัว ผู้เทศนาจะใช้ความคิดและความรู้สึกของตนเอง ในการกล่าวคำเทศนา ผู้เทศนาพยายามทำให้เกิดผลดีในความคิดและความรู้สึกของผู้ฟัง ทั้งนี้ จะต้องศึกษาและใช้ความพยายามในการให้อาหารแก่ใจและความคิดของมนุษย์ พระเยซูตรัสว่า “จงเลี้ยงฝูงแกะของเรา” พระองค์ไม่ได้ตรัสว่าสร้างความเป็นเทงให้พวกเขาหรือเล่าเรื่องเศร้าให้เขาฟัง

คำถามต่อไปคือ กระบวนการทางความคิดของมนุษย์คืออะไร กระบวนการทางความคิดของมนุษย์อาจแบ่งออกได้เป็นสามส่วน คือ

1. **ความคิด – ความสามารถในการคิด**
2. **ความรู้สึก – ความสามารถในการรู้สึก**
3. **การตัดสินใจ – ความสามารถในการกระทำ**

ทั้งนี้ กระบวนการเหล่านี้จะถูกกระตุ้นและทำงานตามลำดับที่เหมาะสม เมื่อเข้าใจกระบวนการทางความคิดนี้แล้ว การพัฒนาและเตรียมเนื้อหาการเทศนาของท่านจะเปลี่ยนไป

เป้าหมายในการเทศนาไม่ใช่เพียงทำให้มนุษย์เชื่อความจริงเท่านั้น แต่จะต้องชักชวนให้เขาปฏิบัติด้วย ผู้เทศนาจะต้องตักเตือน วิงวอนและทำที่สุด ชักชวนมนุษย์ให้เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งจะทำให้ได้โดยดำเนินตามเส้นทางความคิดของมนุษย์

ขั้นแรก ความคิดเข้าสู่จิตใจ

ขั้นที่สอง ความรู้สึกเกิดขึ้นหลังจากที่ได้ยิน

ขั้นที่สาม การตัดสินใจกระทำหลังจากที่ได้รับความคิดใหม่

ในการเทศนาข่าวประเสริฐ เมื่อมนุษย์ได้รับการสัมผัสทางความคิดและจิตใจอย่างแท้จริง และเชื่อความจริงมากพอที่จะกระทำตาม อาจกล่าวได้ว่าผู้เทศนาได้กล่าวคำเทศนาอย่างมีหลักวิธีการ

ตอนนี้ ให้เราศึกษากระบวนการนี้และยกตัวอย่างประกอบ

1. ผู้ชายคนหนึ่งเดินเข้ามาในห้องพักงานของข้าพเจ้า เขาต้องการขายพระคัมภีร์เล่มหนึ่งให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ยินและเห็นผู้ชายคนนี้ด้วยหูและตาของข้าพเจ้าซึ่งช่องทางที่ความคิดใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลจากโลกภายนอก ตอนนี้ ผู้ชายคนนี้ได้รับความสนใจจากข้าพเจ้าแล้ว

2. จากนั้น เขาเริ่มทำงานของเขา โดยนำพระคัมภีร์ขึ้นมาให้ข้าพเจ้าดูและเริ่มบรรยายเกี่ยวกับคุณลักษณะที่โดดเด่นและประโยชน์ของพระคัมภีร์นี้ให้ข้าพเจ้าฟัง นี่เป็นกระบวนการทางความคิด ตอนนี้ เขาทำให้ข้าพเจ้าคิดแล้ว
3. จากนั้น เขายกข้อพระคัมภีร์นี้มาใช้เพียงใดและบอกถึงประโยชน์ที่ข้าพเจ้าจะได้รับ เขายกข้อพระคัมภีร์นี้ว่าตัวเขาเองก็ใช้พระคัมภีร์นี้ และยังอ้างถึงชื่อคนอื่นๆ ที่ข้าพเจ้ารู้จักที่เพิ่งจะซื้อพระคัมภีร์นี้ไปไม่นาน ตอนนี้ เขาพยายามทำให้ข้าพเจ้ามีความต้องการที่จะเป็นเจ้าของพระคัมภีร์นี้ เขาผ่านความคิดของข้าพเจ้าไปสู่ความรู้สึกของข้าพเจ้า
4. ในที่สุด เขาก็ชักชวนให้ข้าพเจ้าซื้อพระคัมภีร์ ตอนนี้ เขาพยายามควบคุมการตัดสินใจของข้าพเจ้า ซึ่งจะเป็นสิ่งตัดสินใจว่าผู้ชายคนนี้จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการชักชวนข้าพเจ้า

ลองดูในทางกลับกัน ถ้าตัวแทนชายคนหนึ่งที่พรอดพลาดเข้ามาในห้องทำงานของข้าพเจ้า และพูดออกมาตรงๆ ว่า “คุณต้องซื้อพระคัมภีร์เล่มนี้ ราคาห้าสิบลดollar จ่ายเงินผมมาและเอาพระคัมภีร์ไป” หากเป็นเช่นนั้น มีแนวโน้มว่าเขาจะขายไม่ได้ ไม่สำคัญว่าผลิตภัณฑ์ของเขาจะดีเพียงใดและเขาจะใช้วิธีการใด เขาได้ปิดโอกาสตัวเองในการขายพระคัมภีร์ให้แก่ข้าพเจ้า ตอนนี้ โอกาสเดียวที่เขาอาจจะมีคือ ข้าพเจ้าอาจได้ยินเกี่ยวกับพระคัมภีร์นี้มาแล้วและต้องการที่จะซื้อสักเล่ม

ท่านอาจพูดกับตัวเองว่า “ใครจะไปเข้าหาคนอื่นอย่างนั้น” แต่การเทศนามากมายเป็นเช่นนั้น ลองดูข้อความในกิจการ 2:38 “...จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์ สิ้นทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์” ข้อพระคัมภีร์นี้เป็นจุดสำคัญที่สุดของการเทศนาที่มีหลักวิธีที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งในพระคัมภีร์ เปโตรกล่าวชักชวนให้ผู้ฟังตัดสินใจ ข้อความที่เปโตรกล่าวในวันนั้นเริ่มในข้อ 14 และเป็นเรื่องเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และการที่พระองค์ถูกตรึงที่ไม้กางเขน การเทศนาของเปโตรทำให้เกิดความรู้สึกผิดในจิตใจของผู้ฟัง และทำให้เขาร้องออกมาว่า “พี่น้องเอ๋ย เราจะทำอย่างไรดี” การเทศนาของเปโตรสัมผัสใจของฝูงชนสามพันคนและทำให้พวกเขาให้ชีวิตของตนแก่พระเยซูคริสต์ โปรดจำว่า ข้อ 38 เป็นเพียงคำตอบต่อการเรียกร้องของความรู้สึกของพวกเขา โดยความรู้สึกนี้เกิดขึ้นเมื่อเขาได้ฟังและได้คิดเกี่ยวกับการตาย การฝังและการฟื้นจากความตายของพระเยซูคริสต์ เราจะต้องทำกระทำการต่างๆ ตามลำดับที่ถูกต้อง จำเป็นที่จะต้องเทศนาพระเยซูคริสต์และการที่พระองค์ถูกตรึงที่ไม้กางเขน และทำให้คนบาปรู้สึกผิดเพื่อที่เขาจะได้รับความรัก

โปรดจำไว้ว่า เส้นทางไปสู่การตัดสินใจของมนุษย์ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ผู้เทศนาจะให้ข้อมูลกับความคิดก่อนเพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการของมนุษย์ก่อนที่เขาจะลงมือทำ ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่า ข้อความที่ใช้เป็นบทนำของการเทศนาไม่อาจเป็นทางออกของปัญหาชีวิตได้ แต่หมายความว่า การนำเสนอข้อความนั้นอย่างเหมาะสมจะเข้าไปถึงการตัดสินใจของมนุษย์ได้โดยผ่านทางความคิดและความรู้สึกของเขา

บทที่สิบสาม

วัตถุประสงค์ของการเทศนา

การเทศนาไม่ใช่การบรรยายเรื่องศีลธรรมโดยใช้ข้อความจากพระคัมภีร์ แต่เป็นการเรียกจากพระเจ้าให้เปลี่ยนใจและปฏิบัติตาม มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับนักศึกษาวิทยาลัยพระคัมภีร์คนหนึ่งที่ได้รับบทเรียนเรียกให้เทศนาในคริสตจักรที่แปลกแห่งหนึ่ง เขาพบกระดาดขนาดเล็กติดอยู่กับธรรมาสน์โดยมีคำถามเขียนว่า “คุณกำลังพยายามทำอะไรกับคนเหล่านี้” เขารู้สึกอับอายเป็นอย่างมาก เพราะเมื่อเขาได้พิจารณาคำเทศนาของเขาอยู่ในใจ เขาเห็นว่าตนเองไม่ได้พยายามทำอะไรเป็นพิเศษ เขาเพียงแต่เทศนาเท่านั้น

เป้าหมายในการเทศนาคือ การชักชวนผู้ฟังให้ตัดสินใจทำสิ่งที่ผู้เทศนาดักเตือนให้ทำ ปัญหาคือว่า ผู้เทศนาไม่สามารถเริ่มต้นได้จากการตัดสินใจ แต่จะต้องก่อให้เกิดการตัดสินใจ โดยผ่านทางความคิดและความรู้สึกของผู้ฟัง โดยพื้นฐานแล้ว คือการทำตามถ้อยคำของอิสยาห์ที่ว่า “มาเถิด ให้เราสู้ความกัน”

การชักเหตุผลเป็นกระบวนการทางความคิด พระวจนะของพระเจ้าไม่ได้กล่าวว่า มนุษย์จะต้องดำเนินตามแผนการของพระองค์โดยไม่ต้องเข้าใจแผนการและพระประสงค์ของพระองค์เพื่อชีวิตของเขา ก่อน แผนการแห่งความรอดของพระเจ้าในทุกวันนี้มีเหตุผลอย่างแท้จริง และจะวิงวอนต่อจิตใจที่มีความเข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้าและพระคัมภีร์

เราไม่อาจก่อให้เกิดการตัดสินใจได้จนกว่าจะทำให้ความคิดเชื่อก่อน แต่การชักชวนความคิดเป็นเพียงก้าวแรกในกระบวนการใช้เหตุผลเท่านั้น เราจะต้องกระตุ้นให้เกิดความต้องการ ความรู้สึกและทำให้บุคคลต้องการเป็นคริสเตียน

ถนนไปสู่แดนคนตายและแดนคนตายเต็มไปด้วยผู้ที่เชื่อว่าจะต้องเป็นคริสเตียน แต่ไม่เคยเป็น เราจะต้องพยายามทำให้ผู้ฟังตัดสินใจที่จะกลับใจจากความผิดบาปของตนและหันไปหาพระเยซูคริสต์เพื่อรับความรอดทั้งหมด ความรอดเพียงบางส่วนไม่ใช่ความรอด พระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจะต้องบังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณ” นี่เป็นคำสั่งสอนที่ถูกต้องและไม่มีอะไรมาลบล้างได้

ขั้นตอน

แล้วขั้นตอนในการเทศนาที่ก่อให้เกิดผลเป็นอย่างไร เป็นเพียงการนำเสนอความจริงในวิธีที่จะก่อให้เกิดผลสำเร็จในความคิด ความรู้สึก และจากนั้นในการตัดสินใจ การเทศนาที่ก่อให้เกิดผลจะประกอบไปด้วยสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

1. พูดยุติความคิดเกี่ยวกับการถกเถียง หรือการนำเสนอข้อเท็จจริงและความจริงอย่างมีเหตุมีผล
2. กล่าวโดยใช้พยานและประสบการณ์ ซึ่งกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกต่างๆ

3. กล่าวตักเตือนหรือวิงวอนอย่างจริงใจโดยตรงต่อการตัดสินใจ

ผู้เทศนาจะต้องนำเสนอส่วนต่างๆ เหล่านี้แบบแอบแฝงหรือแสดงออกมาทั้งหมด และเมื่อแสดงออกมาแล้ว การเทศนาจะวิงวอนต่อมนุษย์ทั้งสามส่วน

ต่อไปนี้เป็นกรทบทวนขั้นตอนต่างๆ

1. กล่าวถึงการถกเถียงกับเหตุผลและความคิดของมนุษย์
2. คำพยานเป็นพยานถึงความรู้สึกหรือประสาทสัมผัสต่างๆ
3. การตักเตือนวิงวอนต่อการตัดสินใจและการเลือก

เพื่อไม่ให้เข้าใจขั้นตอนการเทศนาคือผิดไป จะมีการอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับขั้นตอนและวัตถุประสงค์ในทางปฏิบัติมากขึ้น งานของผู้เทศนาไม่ใช่การแสดงออกซึ่งแรงกระตุ้นอย่างเจียบๆ เพื่อที่มนุษย์จะปฏิบัติอย่างใจเย็นและสงบ ผู้เทศนาจะต้องใช้ความจริงที่สำคัญเกี่ยวกับข่าวประเสริฐเพื่อกระตุ้นความรู้สึก ผู้ที่กล่าวความจริงนี้จะต้องมีอารมณ์และความรู้สึกเพื่อที่จะทำงานสำเร็จได้

เหตุผลสำคัญสามประการที่ทำให้ต้องเทศนาข่าวประเสริฐด้วยฤทธิอำนาจและความรู้สึกคือ

1. ธรรมชาติความบาปของมนุษย์มีกำลังที่แข็งแกร่งในการต่อต้านข่าวประเสริฐ
2. ใจทางธรรมชาติไม่ยอมเชื่อฟังทางความเชื่อ
3. สิ่งล่อลวงในชีวิตเป็นกำลังอำนาจที่ต่อต้านข่าวประเสริฐ

ดังนั้น ผู้เทศนาจะต้องกระตุ้นมนุษย์ให้มีความกระตือรือร้นอย่างจริงจังและมีความรู้สึกเพื่อที่เขาจะนำผู้คนให้เอาชนะอุปสรรคทั้งปวง และเอาชนะโลก เนื้อหนังและผีมารได้ ใครจะมีคุณสมบัติสำหรับงานนี้มากไปกว่าผู้เทศนาที่ประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระคัมภีร์ทำให้เราทราบว่าคุณเผยพระวจนะในพระคัมภีร์เก่าพูดด้วยความรู้สึกและอารมณ์ที่ร้อนรน พระเยซูและอัครทูตมุ่งมั่นไม่เพียงเพื่อให้ผู้ฟังได้เชื่อเท่านั้น แต่กระตุ้นให้เขาได้ลงมือปฏิบัติด้วย และภาษาที่ใช้มักจะเต็มไปด้วยอารมณ์ความรู้สึก มีผู้กล่าวเกี่ยวกับอัครทูตว่า “คนเหล่านั้นที่เป็นพวกคคว่าโลกมนุษย์”

ทั้งนี้ ขอเตือนว่า ผู้เทศนาไม่ควรจะทำให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้นเพียงอย่างเดียว เพราะความตื่นเต้นเป็นเพียงวิธีการในการชักชวนให้กระทำตามความจริง ผู้เทศนาบางคนเทศนาเพียงเพื่อกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของคนทั้งหลายเพียงอย่างเดียว หากเป็นเช่นนั้น ผู้ฟังและผู้เทศนาจะกลับบ้านไปและรู้สึกพอใจ แต่ได้รับผลดีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น สถานการณ์จึงเกิดขึ้นคือ เมื่อความรู้สึก

ของมนุษย์ได้รับการยกขึ้นจนเป็นนิสัยและปล่อยให้ลดลงโดยที่การกระทำของเขาไม่เปลี่ยนแปลง ความรู้สึกของเขาจะลดลงอยู่เรื่อยๆ การวิงวอนต่อความรู้สึกที่ครั้งหนึ่งเคยมีอำนาจจะไม่สัมผัสผู้ที่
ครั้งหนึ่งได้รับการสัมผัสจากข่าวประเสริฐอย่างมีฤทธิ์เดช

เราสามารถเข้าใจได้ว่าทำไม “ผู้เทศนาในการฟื้นฟูแบบฝนชุกปลายฤดู” พยายามสร้างปรากฏการณ์ที่ยิ่งใหญ่ขึ้นเพื่อสัมผัสฝูงชน แต่เพื่ออะไร ส่วนใหญ่เพียงเพื่อสร้างความตื่นเต้นเท่านั้น
ผู้เทศนาทั้งหลาย จงเทศนาพระวจนะโดยมีการเตรียมตัว มีอำนาจ ความรู้สึก และมุมมองที่จะสัมผัสมนุษย์ให้ปฏิบัติตามถ้อยคำของเขา

บทที่สิบสี่

การเตรียมคำเทศนา

ตอนนี้ เราจะกล่าวถึงการศึกษาเพื่อเตรียมคำเทศนา มนุษย์จะเป็นแบบอย่างที่ดีเลิศได้ด้วยชีวิตของเขา และเป็นผู้ที่มีอำนาจได้ด้วยการอธิษฐาน แต่หากไม่มีจัดคำเทศนาและเทศนาด้วยความเข้าใจแล้ว ก็จะทำให้ผลสำเร็จเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ชีวิตของผู้เทศนาจะต้องมีความสมดุลกันอย่างแท้จริง ซึ่งหมายถึง ผู้เทศนาจะต้องมีชีวิตที่มีวินัยในการอธิษฐานและศึกษาพระคัมภีร์ พระคัมภีร์กล่าวว่า “พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง” ผู้เทศนาบางคนมักจะมองหาความหมายทางฝ่ายวิญญาณในข้อพระคัมภีร์ทุกข้อ แม้ว่าข้อนั้นจะไม่มี ความหมายในทางฝ่ายวิญญาณ และเขาเปลี่ยนความหมายที่แท้จริงของพระวจนะไป อันตรายอย่างที่สองซึ่งมีความร้ายแรงพอๆ กันคือ การเทศนาพระวจนะโดยปราศจากพระวิญญาณ ผู้เทศนาจะต้องใช้ความจริงเพื่อชักชวนมนุษย์ และอธิษฐานเพื่อสัมผัสพระเจ้า

ผู้เทศนาจะต้องเสนอให้มีการอธิษฐานอยู่เสมอ แต่การอธิษฐานเพียงอย่างเดียวจะไม่ทำให้เกิดผล เพราะคนบาปไม่ได้หันมาเชื่อด้วยการติดต่อกับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยตรง แต่ด้วยความจริง

การเทศนาความจริงเป็นหน้าที่อย่างแรกของผู้เทศนา ดังนั้น ผู้เทศนาจะต้องมีการเตรียมตัวเทศนาอย่างเพียงพอ และต้องทำงานและศึกษาอย่างหนัก ความคิดหรือแรงบันดาลใจแรกสำหรับคำเทศนามักจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดข้อความเทศนาจากสวรรค์ เมื่อข้อความนี้เสร็จสมบูรณ์ อาจจะไม่มีความคิดเดิมที่กระตุ้นให้เกิดข้อความนี้ก็ได้

ทุกสิ่งในความคิดของมนุษย์เกิดจากการบันทึกไว้ด้วยการอ่าน ได้ยิน หรือประสบการณ์ส่วนตัวอื่นๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่เขาจะมีความรู้ในพระคัมภีร์เป็นอย่างดี ผู้เทศนาควรจะใช้ระบบการอ่านพระคัมภีร์สามแบบเพื่อเป็นวิธีในการเตรียมตัว

1. การอ่านและภาวนาในพระวจนะเพื่อผลทางฝ่ายวิญญาณของตนเอง “ข้าพระองค์ได้สะสมพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” (สดุดี 119:11)
2. การค้นคว้าความจริงเกี่ยวกับคำสั่งสอนและการพยากรณ์ รวมทั้งประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับข้อควรเอาใจใส่และความจำเป็นในการรับใช้
3. การศึกษาหนังสือเล่มหนึ่งในหกสิบหกเล่มของพระคัมภีร์อย่างแข็งขันอยู่เสมอ

หากใช้วิธีการศึกษาเหล่านี้ ประมาณการว่าผู้รับใช้จะใช้เวลาสี่สิบห้าถึงสามสิบปีจึงจะสามารถมีความเชี่ยวชาญในพระคัมภีร์ได้ จะต้องระลึกไว้ให้ดีว่า การมีความชำนาญในพระคัมภีร์เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ แต่จะต้องให้ความจริงตามพระคัมภีร์เป็นสิ่งควบคุมท่าน

เวลาปกติที่ใช้ในการเตรียมตัวจะทำให้เวลาที่ต้องใช้ในการเตรียมตัวเทศนาน้อยลง แต่สิ่งหนึ่งที่แน่นอนคือ จะต้องมีการใช้เนื้อหาใหม่ๆ สำหรับการเทศนาทุกครั้งอยู่เสมอ พระเยซูตรัสว่า “เพราะฉะนั้นพวกธรรมาจารย์ทุกคน ที่ได้เรียนรู้ถึงแผ่นดินพระเจ้าแล้ว ก็เป็นเหมือนเจ้าของบ้านที่เอาทั้งของใหม่และของเก่าออกจากคลังของตน” (มัทธิว 13:52)

ผู้เทศนาจะต้องวางแผนที่จะเก็บความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์ไว้ในความคิดและใจของเขาอยู่เสมอ และนำเอาทั้งของใหม่และของเก่าออกมา สิ่งที่จะก่อให้เกิดความคิดเพื่อการเทศนามีอยู่มากมาย แต่สิ่งสำคัญคือ การจัดความคิดเหล่านี้ให้เป็นคำเทศนาที่แท้จริง

ท่านอาจจะคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

1. ระลึกถึงความจำเป็นของที่ประชุมของท่าน
2. ทำให้การเทศนาสำคัญสำหรับบุคคล
3. เตรียมตัวสำหรับผู้ฟัง และจากนั้นเทศนาให้กับคนเหล่านั้น ไม่ใช่เทศนาแก่ผู้ที่ไม่ได้มา
4. เตรียมข้อความเทศนาที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความหวัง มองดูสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าอดีต
5. เปลี่ยนวลีที่ใช้บ่อยเกินไปและอย่าใช้สรรพนาม “ท่าน” มากเกินไป
6. กำหนดจุดประสงค์การเทศนาที่ชัดเจน และเลือกข้อความต่างๆ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์นั้น
7. จำไว้ว่า ทำอย่างดีที่สุดเพื่อที่ประชุมของท่าน ให้ความเวลาในการศึกษาอย่างเพียงพอ
8. ระวังถ้อยคำของท่าน ไม่ควรพูดอย่างแข็งขัน จากนั้น พูดว่า “ข้าพเจ้ารู้ว่าพวกท่านจะไม่ทำกัน” ควรจะปล่อยให้ข้อความเทศนาอยู่ในใจของคนทั้งหลาย
9. อย่าเตรียมข้อความเทศนาที่จะชูตะคอกสมาชิก ผู้เทศนามีวิธีกล่าวพระวจนะได้ดีกว่าการชูตะคอก
10. เตรียมการสรุปที่นำไปสู่จุดสำคัญที่แน่นอน

บทที่สิบห้า

ข้อความเทศนา “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า”

การเทศนาจะต้องเป็นไปตามพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงสั่งว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน...” (มัทธิว 16:15) ผู้เทศนาอาจใช้เวลามากในการพูดเกี่ยวกับพระคัมภีร์และใช้เวลาเล็กน้อยในการเทศนาพระวจนะจริงๆ การเทศนาพระเยซูคริสต์และการที่พระองค์ถูกตรึงที่ไม้กางเขนเป็นความลับในการนำมนุษย์จากสิ่งที่เขาเคยนมัสการก่อนหน้านี้มาหาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผู้เทศนาจะต้องแสดงให้เห็นสิ่งที่ดีกว่าสิ่งที่มีอยู่ในเวลานี้เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขา พระวจนะของพระเจ้าอันปราศจากมลทินมีคำตอบสำหรับโลกที่ถูกแช่สาบด้วยบาปนี้ จงเทศนาพระวจนะ การศึกษาพระคัมภีร์ไม่อาจสมบูรณ์ได้ถ้าไม่พยายามจดจำข้อพระคัมภีร์ ไม่มีผู้เทศนาคนใดที่สามารถกล่าวว่าเขามีความพร้อมที่จะทำงานที่ดีทุกประการอย่างแท้จริงหากเขาไม่จดจำข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญๆ เกี่ยวกับคำสั่งสอนและความรอดไว้บ้าง ผู้รับใช้ของพระเจ้าทุกคนจะต้องพยายามอย่างแข็งขันตลอดทั้งชีวิตเพื่อเป็นผู้ที่มีความรู้ในพระคัมภีร์เป็นอย่างดี คริสตจักรที่แข็งแกร่งไม่ได้เกิดจากอารมณ์ความรู้สึก แต่เกิดจากการได้ยินพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งเป็นพื้นฐานของความเชื่อ การรักษา การเกิดผลดีในชีวิตและฤทธิ์เดชอำนาจ คริสตจักรที่สร้างขึ้นบนพระวจนะจะสันตะเทือนเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ทรงสัมผัส

ข้อความเกี่ยวกับความรอดมีเพียงข้อความเดียว ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับการตาย การฝังและการฟื้นจากความตายของพระเยซูคริสต์ ความรอดของมนุษย์ทั้งปวงอยู่ที่การเทศนาข้อความนี้ เปโตรเทศนาข้อความนี้ในวันเพ็นเทคอสต์ ผู้ฟังร้องออกมาว่า “พี่น้องเอ๋ย เราจะทำอย่างไรดี” (กิจการ 2:37) เปโตรตอบเสียงร่ำไห้ด้วยคำตอบแก่เสียงร่ำไห้ของทุกวันนี้ว่า “...จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สืบทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 2:38) ซึ่งเป็นคำตอบแก่นิโคเดมัสที่ถามคำถามว่า “...คนชราแล้วจะบังเกิดใหม่อย่างไรได้...” (ยอห์น 3:4) เป็นคำตอบเกี่ยวกับงานของพระคริสต์ “...ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิว 28:19) เป็นคำตอบเกี่ยวกับพระคำของพระเยซู “แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน” (กิจการ 1:8) เป็นคำตอบแก่คนในยุคนี้ “ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่น ซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า” (กิจการ 4:12)

ความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ของผู้เทศนาคือ การเทศนาข้อความแห่งพระวจนะ การเล่าเรื่องราวของอับราฮัมเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ข้อความเทศนาที่แท้จริงจะเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำผ่านทางเขา มาร์ติน ลูเธอร์ ผู้ปฏิรูปทำให้โลกนี้สันตะเทือน โดยกล่าวข้อความที่แสดงชีวิตของอับราฮัม “คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ”

เรื่องราวชีวิตของโนอาห์แสดงภาพข้อความในฟิลิปปี 2:12 “...ท่านทั้งหลายจงอุตส่าห์ประพฤติ เพื่อให้ได้ความรอด ด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น” จุดสำคัญของเรื่องราวความรอดทั้งหมดคือ แผนการและวิธีการจะต้องเป็นแผนการและวิธีการของพระเจ้า “พระเจ้าทรงบัญชาให้โนอาห์ทำอย่างไร โนอาห์ก็ทำอย่างนั้นทุกประการ” (ปฐมกาล 6:22) ความรอดจะต้องเป็นไปตามพระวจนะของพระเจ้า

ข้อความเทศนาเกี่ยวกับการทดสอบความเชื่อของลูกหลานชาวฮีบรูสามคนแสดงให้เห็นว่าชีวิตที่มีการอุทิศตนส่งผลกระทบต่อโลกนี้อย่างไร ชายหนุ่มสามคนนี้ทำให้เนบูคัดเนสซาร์ ซึ่งเป็นกษัตริย์ของโลกในเวลานั้น ประกาศว่า “เพราะฉะนั้น เราจึงออกกฎีกากว่า ชนชาติ ประชาชาติ หรือภาษาใดๆ ที่กล่าวมิตีมีร้ายต่อพระเจ้าของซัคร์ค เมซาค และเอเบดเนโก แขนขาต้องถูกทิ้งออกเสีย และบ้านเรือนของเขาจะต้องถูกทำลาย เพราะว่าไม่มีพระองค์อื่นที่จะสามารถช่วยกู้ในทางนี้ได้” (ดาเนียล 3:29) เรื่องราวนี้ไม่เพียงแต่เป็นการประกาศข้อความพระเจ้าองค์เดียวแก่ประชาชาติเท่านั้น แต่ยังเป็นความจริงแก่เราทุกวันนี้อีกด้วย

ความรับผิดชอบของผู้เทศนาไม่ใช่การพูดเกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์เพื่อเล่าเรื่องเท่านั้น แต่เพื่อเทศนาข้อความที่อยู่ในตัวอย่างชีวิตของคนเหล่านั้น จงศึกษา เจาะลึก ทำงาน อธิษฐาน และจากนั้นเทศนาใจความที่สำคัญของพระคัมภีร์ การเทศนาประเภทนี้จะช่วยตัวท่านและผู้ที่ได้ยินให้รอด

บทที่สิบหก

การกล่าวคำเทศนา

หลายคนสับสนเกี่ยวกับฐานะผู้เทศนาต่อมนุษย์และพระเจ้าในเวลาที่เขากล่าวคำเทศนา ในการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่า ผู้เทศนาขึ้นอยู่กับตำแหน่งพิเศษระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ การเทศนาที่มาจากสวรรค์และมีการจัดการอย่างดีจำนวนมากเป็นความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงเพราะกล่าวออกมาไม่ได้ ผู้เทศนาจะต้องจำไว้ให้ดีว่า เขาได้รับการเรียกให้เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้า เมื่อเขาเทศนา เขายืนอยู่ระหว่างพระเจ้าและที่ประชุม ในฐานะผู้กลางระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ ไม่มีสิ่งใดน่าสังเวชไปกว่าการเทศนาในฐานะเดียวกับผู้ที่นั่งฟังอยู่ที่ประชุม การเทศนาที่ไม่มีฤทธิ์เดชนี้แสดงให้เห็นว่าผู้เทศนานั้นต้องอธิษฐานและกลับใจใหม่เองด้วย ผู้เทศนาคอนนี้ขึ้นอยู่กับที่ประชุมของเขาในขณะที่เทศนา การเทศนาของเขาจะเป็นเช่นนี้ “พี่น้องครับ เราต้องอธิษฐานจนสัมผัสพระเจ้า เราต้องมีฤทธิ์เดชในชีวิตของเรา พระเจ้าประสงค์ให้เรานำผู้อื่นมาหาพระองค์ เราจะต้องเอาจริงเอาจัง” การพูดในฐานะผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ผู้ส่งสารระหว่างพระเจ้าและที่ประชุมจะดีกว่านี้เพียงใด ในการที่จะร้องออกมาว่า “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า” และตามด้วยสิ่งที่มาจากพระคำของพระเจ้าโดยตรง อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของฤทธิ์เดชในคริสตจักรไม่ใช่ถ้อยคำของมนุษย์ แต่เป็นพระวจนะของพระเจ้าที่มีอยู่ในนิตร์และไม่เปลี่ยนแปลง การเทศนาประเภทที่มีฤทธิ์เดชการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำให้ใจถูกเป็นไฟด้วยฤทธิ์เดชใหม่

จุดด้อยของการกล่าวคำเทศนาอีกอย่างหนึ่งคือ การไม่สามารถกล่าวอ้างข้อความออกมาโดยตรง การเทศนาโดยพูดสิ่งที่เป็นอดีตจะทำให้คำเทศนาอ่อนลง ตัวอย่างเช่น เราเห็นในพระคัมภีร์เขียนว่า ทุกคนทำความบาป เราเห็นว่าเปาโลพูดว่าเขาพร้อมที่จะตายเพื่อข่าวประเสริฐ เรารู้ว่าพระเยซูตรัสว่าเราต้องบังเกิดใหม่ เราควรที่จะกล่าวว่า พระคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะว่าทุกคนทำบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” อัครทูตเปาโลกล่าวไว้อย่างกล้าหาญในฟิลิปปี 1:21 ว่า “เพราะว่าสำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร” พระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณ”

จุดด้อยที่สามและจุดสุดท้ายคือ การเล่าเรื่องราวพระคัมภีร์ในรูปอดีตเมื่อมีความหมายในปัจจุบัน

จงเปรียบเทียบตัวอย่างต่อไปนี้

1. “เราจำได้ว่า ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาออกจากถิ่นทุรกันดารอย่างไรและเมื่อไร เขาพูดด้วยอำนาจที่ยิ่งใหญ่และดึงดูดคนทั้งหลายจากทั่วทั้งยูเดีย เราต้องมีผู้ที่เชื่อเหมือนยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาในทุกวันนี้”
2. “ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาออกจากถิ่นทุรกันดาร ประกาศว่า ‘จงกลับใจใหม่ เพราะแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว’ เสียงร้องของเขาดังไปทั่วยูเดียเมื่อฝูงชนชุมนุมกันเพื่อฟังเขาเทศนา ขอให้พระเจ้าทรงส่งผู้รับใช้แบบยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาซึ่งได้รับการเจิมจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการประกาศอย่างกล้าหาญในเวลา”

ตัวอย่างที่สองแสดงความสำคัญของข้อความได้ดีกว่าตัวอย่างแรกมาก

ทางแก้ที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการเทศนาที่ไม่เด็ดเดี่ยวคือการมองดูที่ไม้กางเขนอีกครั้ง

ห้องสำหรับอธิษฐานจะต้องแทนที่ห้องสำหรับเล่น การรับใช้จึงจะมีฤทธิ์เดชของการเจิม พระเยซูตรัสเกี่ยวกับการไถ่บาปไว้ว่า “แต่ผีชนิดนี้ไม่เคยถูกขับออก เว้นไว้โดยการอธิษฐานและการอดอาหาร” ฟีนองเฮย์ การเทศนาที่มีฤทธิ์เดชและช่วยวิญญาณให้รอดที่จะทำให้ซาตานหลุดออกจากวิญญาณของมนุษย์ได้ จะต้องมีการอธิษฐานและการอดอาหาร

ต่อไปนี้เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติเพื่อกล่าวคำเทศนาที่ตรงประเด็นยิ่งขึ้น

1. อดอาหารและอธิษฐาน
2. เขียนคำเทศนาออกมาเมื่อเป็นไปได้
3. อ่านคำเทศนาซ้ำแล้วซ้ำอีก เอาถ้อยคำที่ไม่ก่อให้เกิดความหวังและวลีที่ไข้อย่างออก
4. อ้างพระคัมภีร์โดยตรงเมื่อเป็นไปได้
5. อย่าใช้คำที่ไม่มีความแน่นอน เช่น เราเห็น เรามอง เราพบว่า
6. แนะนำพระคัมภีร์ด้วยคำกล่าวเช่น พระคัมภีร์กล่าวว่า อัครทูตเปาโลเขียนว่า กาลาเทียบทที่สี่ ข้อสองกล่าวว่า พระเยซูตรัสว่า
7. ตรวจสอบข้อความของท่านว่าท่านหลุดจากตำแหน่งของผู้รับใช้ที่พระเจ้าทรงส่งมาและเต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ส่วนที่ 3
ประเภทและโครงการเทศนา

บทที่สิบเจ็ด

ประเภทของการเทศนา

การเทศนาตามโครงสร้างหลักวิธีการเทศนาแบ่งออกเป็นสามประเภทสำคัญดังต่อไปนี้

1. การเทศนาตามข้อความ— หัวข้อและการแบ่งหัวข้อเทศนานำมาจากข้อความที่จะกล่าวถึงโดยตรง
2. การเทศนาตามหัวเรื่อง – หัวข้อและการแบ่งหัวข้อเกิดจากหัวข้อเอง ไม่ได้เกิดจากข้อความ
3. การเทศนาแบบธรรมธิบาย – หัวข้อทั้งหัวข้อเกิดจากข้อความ และปาฐกถานี้เป็นการอธิบายความตามพระคัมภีร์อย่างละเอียด การเทศนาแบบนี้จุดดลิ่งลงไปในข้อความ โดยแยกข้อความออกทีละคำและศึกษาความจริงในพระคัมภีร์อย่างละเอียด

ผู้เทศนาที่มีความเชี่ยวชาญในการกำหนดโครงสร้างการเทศนาที่ก่อให้เกิดผลจะเทศนาข้อความที่ไม่อาจจัดให้อยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่ง แต่ก็มีรูปแบบพื้นฐานอยู่ เป็นเหมือนรถยนต์สมัยใหม่ที่มีโครงสร้างพื้นฐานเหมือนกับเกวียนเทียมม้า อย่างไรก็ตาม รูปแบบการเทศนาอาจซ่อนอยู่ในการเทศนานั้น โครงร่างจะต้องไม่ปรากฏออกมาเด่นชัดต่อผู้ฟัง ถึงกระนั้น จะต้องมีโครงสร้างบางอย่างเพื่อให้ความคิดมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน รูปแบบโครงสร้างการเทศนาเหล่านี้จะต้องเป็นที่สองรองจากจุดประสงค์และเป้าหมายของการเทศนา เป้าหมายแรกคือเพื่อนำคนบาปมาหาพระคริสต์ หรือเพื่อสั่งสอนผู้ที่เชื่อในเรื่องความชอบธรรม โครงร่างเป็นเพียงเครื่องมือที่จะใช้ในการกำหนดข้อความเพื่อทำให้งานสำเร็จ ผู้เทศนาทุกคนควรจะเข้าใจรูปแบบโครงสร้างพื้นฐานเป็นอย่างดีเพื่อจัดระเบียบเนื้อหาเทศนาที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กระตุ้นจิตใจของเขาอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้าพเจ้าสังเกตเห็นความขัดแย้งกันอย่างน่าประหลาดในบรรดาศิษยาภิบาล หลายคนซึ่งเป็นผู้เทศนาที่ประสบความสำเร็จอย่างมากเป็นผู้เชี่ยวชาญและใช้รูปแบบโครงสร้างอย่างหนึ่งอย่างใดหรือมากกว่าในการรับใช้ของตนโดยที่ไม่รู้ตัว แต่คนเหล่านี้บางคนขัดขวางความพยายามที่จะฝึกผู้รับใช้หนุ่มในเรื่องหลักโครงสร้างวิธีการเทศนาเป็นอย่างมาก ผลลัพธ์คือ ชายหนุ่มหลายคนออกไปทำงานและไม่เคยสามารถกล่าวคำเทศนาได้เหมือนเช่นศิษยาภิบาลของพวกเขา บางคนเหมือนจะเทศนาแต่ไม่มีความเป็นหนึ่งหรือรูปแบบที่เป็นโครงสร้าง พวกเขาเทศนาอย่างไร้ประโยชน์ ไม่มีอาหารแข็งที่จะให้แก่ผู้ฟัง การเทศนาเช่นนี้อาจนำคนมาหาพระคริสต์ได้ แต่ไม่สามารถให้อาหารและรักษาเขาไว้ได้

คำเทศนาจะต้องเขียนขึ้นตามความจริงของพระคัมภีร์ เพื่อที่จะทำให้นุชนุษย์เชื่อความจริงและชักชวนให้เขาปฏิบัติตาม

ข้อต่ออีกประการหนึ่งที่ต้องหลีกเลี่ยง นั่นคือ การมีเสียงโทนเดียว จอห์น โบรดส์ กล่าวไว้ในหนังสือเกี่ยวกับการเตรียมและกล่าวเทศนาไว้ว่า “การเทศนาของผู้ชายบางคนกลายเป็นสิ่งน่าเบื่อและมีเสียงโทนเดียว เพราะเขาเทศนาเรื่องเดียวอยู่ตลอดเวลา อาจมีเทศนาความจริง แต่นำไปสู่การถกเถียงกันเสมอ หรือเทศนาสิ่งที่มีประโยชน์ แต่ไม่เคยบอกวิธีที่จะนำมาใช้”

เราจะต้องนำทุกสิ่งมาให้มนุษย์ทั้งปวงเพื่อที่เราจะช่วยบางคนให้รอดได้ จงใช้การเทศนาทุกวิธีเพื่อเข้าถึงใจของที่ประชุมของท่าน

บทต่อไป จะอธิบายเกี่ยวกับรูปแบบการเทศนาสามประเภท และจะให้ตัวอย่างเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะในการกำหนดโครงสร้างการเทศนาพื้นฐาน

บทที่สิบแปด

การเทศนาตามข้อความ

การเทศนาตามข้อความเกิดจากข้อความโดยตรง โครงร่างเหล่านี้บางอย่างมีชื่อจากส่วนหนึ่งหรือหลายๆ ส่วนของพระคัมภีร์ที่ใช้ เช่น โครงร่างแบบคำ โครงร่างแบบวลี และโครงร่างบท โครงร่างบางอย่างมีชื่อตามรูปแบบเฉพาะของการนำเสนอข้อความ เช่น วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และภาพ

เนื่องจากโครงร่างตามข้อความไม่ได้ขึ้นอยู่กับหัวข้อ โครงร่างประเภทนี้จะต้องมาจากใจความสำคัญหรือหัวข้อที่พบอยู่ในข้อความ หัวข้อนี้ควรจะเป็นแนวทางที่นำไปสู่เป้าหมายเพื่อความสำเร็จในการเทศนา

ตัวอย่างของโครงร่างการเทศนาตามข้อความและโครงร่างการเทศนาแบบธรรมธิบายมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ความแตกต่างที่สำคัญคือ การเทศนาตามข้อความเป็นการเทศนาตามลำดับข้อและจะต้องไม่ลงลึกในรายละเอียดตามการเทศนาแบบธรรมธิบาย ประเด็นต่อไปนี้จะช่วยให้สามารถเขียนโครงร่างสำหรับการเทศนาตามข้อความได้ดี

1. กำหนดหัวข้อที่แน่นอนเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการเขียน
2. ตรวจสอบว่าการแบ่งมีความคล้ายคลึงในรูปแบบและวิธีพูด ถ้าอันหนึ่งเป็นคำถาม ทั้งหมดต้องเป็นคำถาม ถ้าอันหนึ่งเป็นสันธาน ทั้งหมดต้องเป็นสันธาน

ตัวอย่างที่ไม่ดีของประเด็นที่สองนี้ เช่น “อาดัม เจ้าอยู่ที่ไหน” ผู้เทศนากล่าวถึงประเด็นสำคัญสามประการไว้ดังนี้ ประการแรก อาดัมอยู่ที่ไหน ประการที่สอง ทำไมอาดัมจึงอยู่ในที่ที่เขาอยู่ และประการที่สาม การกล่าวถึงเรื่องการบำบัดความผิดด้วยน้ำสักรเล็กน้อย

โปรดจำไว้เสมอว่า การเทศนาจะต้องมีโครงสร้างที่เป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อนำข้อความที่แท้จริงไปสู่ผู้ฟัง

โครงร่างแบบคำ

โครงร่างแบบคำเป็นรูปแบบโครงร่างการเทศนาที่ง่ายที่สุด แต่การนำเอาข้อความตามพระคัมภีร์ที่แท้จริงออกมา จะต้องใช้การศึกษาที่มีการอธิษฐาน ประโยคหลายๆ ประโยคจากพระคัมภีร์อาจเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับวิธีการเขียนโครงร่างแบบนี้

ตัวอย่าง

ข้อความ: โรม 5:8 พระคริสต์วายพระชนม์เพื่อเรา

ใจความสำคัญ: พระองค์ได้ทรงซื้อท่านด้วยราคาสูง

ก. พระคริสต์

1. มนุษย์ที่ปราศจากบาป
2. พระเจ้าในเนื้อหนัง

ข. วายพระชนม์

1. ในฐานะแกะที่ปราศจากตำหนิ
2. ในฐานะเครื่องบูชา

ค. เพื่อ

1. ความผิดบาปของเรา
2. แทนที่เรา

ง. เรา

1. มนุษย์ทั้งปวง
2. ท่าน

โครงร่างแบบวลี

ในโครงร่างแบบนี้ จะต้องจัดกลุ่มวลีตามลำดับ โดยมีกฎสองข้อคือ

1. วิเคราะห์ข้อความ และทำความเข้าใจวลีและความหมายของวลีอย่างชัดเจน
2. ค้นหาความคิดหนึ่งเพื่อสร้างวลีทั้งหลายจากความคิดนี้และเขียนคำเทศนาขึ้นจากความคิดเดียวนั้น

ตัวอย่าง

ข้อความ: กิจการ 17:32-34 “ครั้นคนทั้งหลายได้ยินถึงเรื่อง”

ใจความสำคัญ: ผลกระทบของข่าวประเสริฐ

ก. ผู้ปฏิเสธ – “บางคนก็เายะเย้ย”

1. ขมขื่นและไม่เชื่อฟัง
2. พินาศเป็นนิตย์นิรันดร์

ข. ผู้ที่ผลัดวันประกันพรุ่ง – “ข้าพเจ้าจะคอยฟังท่านกล่าวเรื่องนี้อีกต่อไป”

1. ไม่เต็มใจ ยังไม่ตัดสินใจ
2. โอกาสและสัญญาหายไป เพราะ“วันนี้เป็นวันแห่งความรอด”

ค. ผู้ที่เชื่อ – “บางคนติดตามเปาโลไปและได้เชื่อถือ”

1. ปฏิบัติตามพระวจนะ
2. ชีวิตนิรันดร์

โครงร่างแบบข้อพระคัมภีร์

โครงร่างแบบข้อพระคัมภีร์เหมือนโครงร่างแบบวลีตรงที่มีการแบ่งไว้อยู่แล้ว จึงจำเป็นต้องเชื่อมต่อง่ายกับหัวข้อที่ดีเท่านั้น แต่โครงร่างแบ่งตามข้อคัมภีร์แต่ละข้อ โดยตัวอย่างโครงร่างแรก อาจถือเป็นโครงร่างแบบวลีได้ ส่วนตัวอย่างโครงร่างที่สองเป็นวิธีเขียนโครงร่างแบบข้อพระคัมภีร์อย่างแท้จริง

ตัวอย่าง

1. ข้อความ: โรม 1:14-16

ใจความสำคัญ: การเรียกของพระเจ้า

ก. การเรียกเพื่อรับผิดชอบ – “ข้าพเจ้าเป็นหนี้”

1. ต่อพระเยซูเพราะความรอด
2. ในการเทศนาต่อมนุษย์ทั้งปวง

ข. การเรียกเพื่อเตรียมตัว – “ข้าพเจ้าพร้อม”

1. ที่จะพบพระคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จมา
2. ที่จะบอกมนุษย์ทุกคนเกี่ยวกับข่าวประเสริฐ

ค. การเรียกเพื่อรับใช้ – “เพราะข้าพเจ้าไม่มีความละเอียด”

1. ในการเป็นผู้ที่กล้าแสดงให้เห็นพระคริสต์
2. ในการเทศนาข่าวประเสริฐเพราะมีฤทธิ์เดชอำนาจ

2. ข้อความ: 1 เธสะโลนิกา 5:15-23

ใจความสำคัญ: สูตรสำหรับชีวิตคริสเตียนที่มีชัยชนะ

ก. แสดงความรอดของท่าน

1. จงขึ้นบานอยู่เสมอ
 - ก. เมื่อเศร้า
 - ข. เมื่อสบาย
2. จงขอบพระคุณในทุกกรณี
 - ก. เมื่อถูกข่มเหง
 - ข. เมื่อได้รับพระพร

ข. หลีกเลียงหลุมพรางทางวิญญาณ

1. อย่าดับพระวิญญาณ
 - ก. ของผู้อื่น
 - ข. ของตนเอง
2. อย่าประมาทคำเผยข้อลับลึก
 - ก. การกล่าวพระวจนะ
 - ข. การพยากรณ์ด้วยภาษาแปลกๆ

ค. ประพฤติปฏิบัติเพื่อป้องกันชีวิตคริสเตียน

1. จงพิสูจน์ทุกสิ่ง
 - ก. สิ่งที่ดีนั้นจงยึดถือไว้ให้มั่น
 - ข. ชังสิ่งชั่ว

2. จงเว้นเสียจากสิ่งที่ชั่วทุกอย่าง
 - ก. ในเวลา
 - ข. ในการกระทำ

โครงร่างแบบเปรียบเทียบ

ข้อพระคัมภีร์มีถ้อยคำเปรียบเทียบกันมากมาย ซึ่งทำให้หัวข้อมีสองด้านที่ตรงข้ามกัน ข้อความเหล่านี้มีอยู่ทั่วไปในหนังสือสุภาษิต และยังมีอยู่ในเอเฟซัส ลักษณะสำคัญของประการที่เหมาะสมสำหรับโครงร่างแบบเปรียบเทียบ

1. มีประโยคที่ตรงกันข้ามอย่างเห็นได้ชัดสองประโยค เช่น “คำจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์”
2. สันธาน “แต่” มักเป็นตัวแยกความคิดที่เปรียบเทียบกัน อย่างไรก็ตาม บางครั้งไม่เป็นเช่นนั้น เพราะความคิดที่เปรียบเทียบที่ดีจำนวนมากไม่มีลักษณะเช่นนี้

ผู้เทศนาจะต้องระลึกไว้ว่า การมีข้อความเปรียบเทียบกันไม่เพียงพอ เขาจะต้องหาทางที่จะนำเสนอข้อความในวิธีที่จะทำให้การเทศนาเกิดผล โครงร่างแบบเปรียบเทียบที่มีการเตรียมอย่างเหมาะสมเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งต่อผู้ที่ฟัง และเป็นวิธีตั้งมั่นความจริงในเรื่องคำสั่งสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่าง

1. ข้อความ: โรม 8:15 “เหตุที่ท่านไม่ได้รับน้ำใจทาสซึ่งทำให้ตกในความกลัวอีก แต่ท่านได้รับพระวิญญาณผู้ทรงให้เป็นบุตรของพระเจ้า”
ใจความสำคัญ: วิญญาณที่ต่อสู้กัน

ก. สองวิญญาณ

1. ทาส
2. บุตร

ข. สองชีวิต

1. ความกลัว
2. สันติสุข

ค. ถนนสองสาย

1. ความผิดบาปและความละอาย
2. ความรักและความชอบธรรม

ง. มรดกสองอย่าง

1. การแข่งขันปณิธาน
2. ชีวิตนิรันดร์

หมายเหตุ:

2. ข้อความ: โรม 6:23 “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์”
ใจความสำคัญ: วันจ่ายค่าจ้าง

ก. เจ้านายผู้จ่ายสองฝ่าย

1. ความผิดบาป
2. พระเจ้า

ข. ของจ่ายสองอย่าง

1. ค่าจ้าง
2. ของประทาน

ค. ค่าจ้างสองแบบ

1. ความตาย
2. ชีวิต

ตัวอย่างต่อไปนี้มีข้อความที่ไม่มีสันธาน “แต่” อย่างไรก็ตาม แสดงให้เห็นโครงร่างแบบเปรียบเทียบที่ดี

3. ข้อความ: มัทธิว 7:13, 14 “จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะว่าประตูใหญ่ และทางกว้างซึ่งนำไปถึงความพินาศ และคนที่เข้าไปทางนั้นมีมาก เพราะว่าประตูซึ่งนำไปถึงชีวิตนั้นก็คับ และทางก็แคบผู้ที่หาพบก็มีน้อย”

ใจความสำคัญ: วิธีทางของชีวิตสองทาง

สิ่งที่จะพิสูจน์: มนุษย์ทุกคนเดินทางถนนสายใดสายหนึ่ง

ก. ประตูสองบาน

1. กว้าง
2. แคบ

ข. ทางสองเส้น

1. กว้าง
2. แคบ

ค. คนสองกลุ่ม

1. คนมาก
2. คนน้อย

ง. จุดหมายปลายทางสองแห่ง

1. ความพินาศ
2. ชีวิต

4. ข้อความ: มัทธิว 7:24-27

ใจความสำคัญ: การก่อสร้างที่จะเกิดผลเป็นนิรันดร์

ก. ผู้สร้างสองคน

1. คนโง่
2. คนมีปัญญา

ข. รากฐานสองชนิด

1. ทฤษฎี
2. ศิลปะ

ค. ผลลัพธ์สองอย่าง

1. ฟังลง
2. ไม่ฟังลง

โครงร่างแบบภาพ

ข้อความหลายข้อความนำภาพเหตุการณ์ชีวิตประจำวันบางอย่างมาสู่ใจของเรา โครงร่างแบบภาพทำให้ภาพนี้เป็นข้อความทางฝ่ายวิญญาณ ทั้งนี้ จะต้องไม่สับสนวิธีนี้กับคำเทศนาที่อธิบายด้วยอาการของผู้เทศนา การเทศนาแบบภาพสร้างภาพในใจของผู้ฟัง ในการเทศนาข้อความแบบภาพอย่างเหมาะสมให้แก่ที่ประชุม จะต้องปฏิบัติดังนี้

1. เลือกข้อความที่มีภาพชัดเจนมาก
2. ใช้ตัวอย่างอธิบายที่ท่านคุ้นเคยมากที่สุด
3. ใช้รูปแบบโครงร่างที่ง่ายที่สุดในการวิเคราะห์ข้อความ

ข้อบกพร่องในการเทศนาแบบภาพที่กล่าวออกมาไม่ดีเป็นเพราะไม่สามารถปฏิบัติตามโครงร่างที่ง่ายได้ ภาพอาจชัดเจนสำหรับท่านที่เป็นผู้เทศนาแต่ผู้ที่ฟังอาจจะไม่เข้าใจ วิธีการเทศนานี้อาจเป็นวิธีที่น่าสนใจและเกิดผลมากที่สุดถ้ามีเวลาที่เหมาะสมและความคิดที่มีจินตนาการเพื่อเขียนข้อความได้อย่างสมบูรณ์ โปรดจำไว้ว่า ท่านจะต้องอธิบายความหมายทั้งหมดในข้อความนั้น ไม่ใช่แค่หัวข้อเท่านั้น

ตัวอย่าง

หมายเหตุ: ภาพนี้เป็นภาพชาวชนบทปลูกพืช เขาปลูกและได้รับผลเก็บเกี่ยวตามคุณภาพของเมล็ดและปริมาณที่หว่านออกไป

ข้อความ: กาลาเทีย 6:7

ใจความสำคัญ: การเก็บเกี่ยวในชีวิตนี้เพื่อนิรันดร์

ก. เมล็ด – “เพราะว่าผู้ใดหว่านอะไรลง”

1. ความผิดบาปของเนื้อหนัง
2. ความชอบธรรมของวิญญาณ

ข. การเก็บเกี่ยว – “ท่านจะหลอกดวงพระเจ้าไม่ได้”

1. ตัณหาของเนื้อหนัง
2. ผลของพระวิญญาณ

ค. รางวัล – “ก็จะเกี่ยวเก็บสิ่งนั้น”

1. ความน่าเปื่อยเป็นนิรันดร์และการลงโทษเป็นนิรันดร์
2. ชีวิตนิรันดร์และมงกุฎรางวัล

ท่านจะหว่านอะไร

หมายเหตุ:

ข้อความ: ฮีบรู 12:1, 2

ใจความสำคัญ: การแข่งขันของคริสเตียน

ก. ผู้ชม – “พยานพร้อม”

1. ผู้มาร – ต่อสู้เรา
2. ทูตสวรรค์ – เพื่อเรา

ข. การแข่งขัน

1. การวิ่งแข่ง – “วิ่ง” ด้วยความเชื่อ
2. ทิศทาง – “ตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับเรา”

ค. คุณสมบัติ

1. ชีวิตที่เตรียมตัว – “ละทิ้งทุกอย่างที่ถ่วงอยู่และบาป”
2. ความปรารถนาที่ไม่ลดละ – “วิ่งแข่งด้วยความเพียรพยายาม”

ง. เส้นชัย

1. ผู้ให้รางวัล – “หมายเอาพระเยซู”
2. อัจฉริยะ – “ผู้บุกเบิกความเชื่อ และผู้ทำให้ความเชื่อ (วิ่งแข่ง) ของเราสมบูรณ์”

หมายเหตุ:

โครงร่างแบบวิเคราะห์

โครงร่างแบบวิเคราะห์เป็นวิธีที่ผู้เทศนาใช้มากที่สุดในทุกวันนี้ โครงร่างแบบนี้ที่ง่ายที่สุดคือ การอ่านข้อพระคัมภีร์บรรทัดหนึ่งหรือข้อหนึ่ง จากนั้นบอกความหมาย การเทศนาในวิธีนี้อาจครอบคลุมข้อพระคัมภีร์เพียงสองสามข้อหรือทั้งบท ทั้งนี้ ไม่สำคัญว่าจะเพียงไม่กี่ข้อหรือว่าทั้งบท สิ่งที่สำคัญคือ ความคิดที่เกิดขึ้นในใจผู้เทศนาเนื่องจากข้อความนั้น ผู้เทศนาในอดีตจำนวนมากให้ผู้อื่นอ่านพระคัมภีร์ให้พวกเขา จากนั้น เขาอธิบายส่วนที่อ่านไป โดยจะอ่านสลับกับการตักเตือนจนกว่าจะถึงเวลาที่ผู้เทศนาคิดว่าควรจะหยุด ฤทธิเดชการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะต้องเจิมและสัมผัสใจของผู้เทศนาเพื่อก่อให้เกิดข้อความเทศนา มิฉะนั้น จะเป็นการอ่านพระคัมภีร์ที่ยาวนานโดยมีการพูดเพียงเล็กน้อย วิธีนี้อาจมีการเทศนาแบบหลายแบบ

การเขียนโครงร่างแบบวิเคราะห์มีสิ่งสำคัญดังต่อไปนี้

1. อธิบายวิเคราะห์แต่ละคำหรือวลีของข้อความอย่างละเอียด [วิธีธรรมธิบาย]
2. อ่านและค้นหาความคิดที่ชัดเจนและความลึกซึ้งของความหมายของข้อความทั้งหมด
3. บอกสิ่งที่ท่านรู้สึกว่าคุณคิดว่าความคิดแสดงให้เห็นโดยการชี้ทั้งประเด็นจริงและสมมติจนกว่าจะอธิบายความคิดนั้นทั้งหมด จากนั้น ไปยังความคิดต่อไปในข้อความ
4. รู้ว่าควรเลิกเมื่อไร วิธีนี้อาจยืดออกไปเพราะผู้เทศนาไม่เตรียมตัวศึกษาข้อพระคัมภีร์
5. เทศนาเพื่อใช้ความจริงกับชีวิตของผู้ฟัง เรื่องกว้าง ๆ ที่ไม่ชัดเจนไม่เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่ฟัง

ขั้นตอนโดยทั่วไปคือ การแบ่งข้อความออกเป็นความคิดหลักต่างๆ จากนั้น กำหนดการแบ่งโครงร่างหลักตามวลีและคำในข้อความที่แสดงความคิดสำคัญเหล่านี้ได้ดีที่สุด

ตัวอย่าง

ยอห์น 20:31 “แต่การที่ได้บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อแล้ว ท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์”

การวิเคราะห์ข้อความนี้ทำให้ผู้เทศนาผู้จุดประสงค์ที่เขียนข้อความนี้ วัตถุประสงค์คือว่า “เพื่อท่านจะมีชีวิต” เนื้อหาของโครงร่างที่เหลือมีความเรียบง่าย โดยตอบคำถาม ทำไม อะไร ที่ไหน และอย่างไร คำถามเหล่านี้ไม่ได้รับคำตอบในลำดับในโครงร่างนี้ แต่คำเทศนาก็ตอบคำถามทั้งหมดได้ โครงร่างพื้นฐานอาจจะเป็น

1. วัตถุประสงค์ของข้อความ – เพื่อท่านจะมีชีวิต
2. รากฐานและพื้นฐานของชีวิต – พระนามของพระองค์
3. วิธีได้รับชีวิต – โดยความเชื่อ
4. สิ่งที่ท่านจะต้องเชื่อ – พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า

ตัวอย่าง

โครงร่างต่อไปนี้แสดงให้เห็นความเรียบง่ายของการใช้ความคิดกับชีวิตจริงและเหตุการณ์สมมติ

ข้อความ: จงหันมาหาเรา – อีสยาห์ 45:22

ใจความสำคัญ: หันมาและได้รับความรอด

- ก. สิ่งที่ต้องทำ – “หันมา”
 1. ความจำเป็นอย่างแท้จริง
 2. ความเรียบง่ายของสิ่งที่ต้องทำ
 3. ต้องทำอย่างเต็มใจ
- ข. วัตถุประสงค์ – “หาเรา”
 1. บางคนหันไปหาศาสนา
 2. บางคนหันไปหาความชอบธรรมของตนเอง
 3. ต้องหันมาหาพระเยซูคริสต์
- ค. สัญญาแห่งความแน่นอน – “รับการช่วยให้รอด”

1. เปิดแก่ทุกคน [ท่าน]
 2. ความแน่นอน “รับการช่วย”
 3. การอวยพร “ให้รอด”
- ง. การวิงวอนที่ยิ่งใหญ่ – “มวลมนุษย์ทั่วแผ่นดินโลกเอ๋ย”
1. ระดับของปัญหาความผิดบาป – “มวลมนุษย์”
 2. เชื้อชาติหรือสีผิว – “ทั่วแผ่นดินโลก”

บทที่สิบเก้า

การเทศนาตามหัวเรื่อง

การเทศนาตามหัวเรื่องเกิดขึ้นจากความคิดหรือหัวข้อสำคัญมากกว่าที่จะเกิดจากข้อความ การเทศนาตามหัวเรื่องอาจมีข้อดีอยู่เมื่อไม่สามารถใช้ข้อความหลักฐานเพื่อสนับสนุนแต่ละประเด็นในการเทศนาได้ จะต้องใช้ความใส่ใจในการเทศนาพระวจนะและไม่ใช้เวลาพูดเกี่ยวกับพระวจนะ การเทศนาตามหัวเรื่องโดยไม่อ้างอิงจากพระคัมภีร์อย่างแม่นยำจะไม่มีทางก่อให้เกิดผลได้ ไม่สำคัญว่าการเทศนาจะฟังดูน่าพอใจเพียงใด พระวจนะของพระเจ้าคือสิ่งที่ช่วยให้รอด รักษาไว้และระงับความหิวกระหาย

ปัญหาที่สำคัญในการเขียนคำเทศนาตามหัวเรื่องคือ การทำให้หัวข้อสั้นและชัดเจน หลายครั้ง จะต้องมีการร่างพื้นฐานก่อน และจากนั้น หัวข้อจะเกิดขึ้นในความคิด บางครั้ง หัวข้อเกิดขึ้นในใจก่อน แล้วจึงเลือกข้อความที่เหมาะสมกับหัวข้อนั้น ขอเตือนว่า เป็นหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ของผู้เทศนาที่จะแปลข้อความในพระคัมภีร์ทุกข้อความ หัวข้อที่ได้จากการบิดและปรับข้อความเพื่อให้เหมาะกับหัวข้อไม่ใช่การเทศนาเลย ผู้เทศนาจะต้องแปลข้อพระคัมภีร์ทุกข้อในพระคัมภีร์อย่างซื่อสัตย์อย่างแท้จริง ที่ประชุมได้ให้ความไว้วางใจว่าผู้เทศนาจะใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง การละเมิดความไว้วางใจนี้โดยเทศนาเกี่ยวกับหัวข้อหนึ่งอย่างไม่แน่ใจเป็นการละเมิดหลักจริยธรรมที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่ผู้รับใช้อย่างแน่นอน จงเทศนาพระวจนะของพระเจ้าโดยไม่เสริมแต่ง อย่าปล่อยให้หัวข้อที่ไม่เป็นไปตามพระคัมภีร์มาอยู่ในการรับใช้ด้วยการเทศนาของท่านได้

ต่อไปนี้เป็นหลักการในการกำหนดโครงร่างตามหัวเรื่อง

1. มีหัวข้อที่มีนิยามชัดเจน
2. ใช้ข้อพระคัมภีร์เพื่อพิสูจน์ประเด็นหลักของหัวข้อ
3. อย่าเลือกใจความสำคัญที่กว้างเกินไป ยิ่งหัวข้อแคบเท่าไร การเทศนาจะชัดเจนและได้ใจความมากเท่านั้น
4. ดำเนินตามคุณสมบัติของการเทศนาที่ดี นั่นคือ มีความเป็นหนึ่งเดียว การก้าวหน้า และจุดสำคัญ
5. ระลึกถึงวัตถุประสงค์ในทางปฏิบัติ จะต้องใช้ความจริงเพื่อให้เกิดผล

ผู้เทศนาพื้นเทศอสดีใช้วิธีการเทศนาตามหัวเรื่องเป็นอย่างมาก จึงเป็นการดีที่เข้าใจวิธีโครงร่างต่างๆ ที่สามารถใช้ในการเทศนาตามหัวเรื่องได้ การเทศนาหลายๆ วิธีทำให้น่าสนใจ และเมื่อการเทศนาในวิธีหนึ่งอาจไม่เข้าถึงความคิดและใจของผู้ฟัง การเทศนาอีกวิธีหนึ่งที่มีเนื้อหาเหมือนกันแต่เทศนาออกมาต่างกันอาจทำให้ผู้ฟังคนเดียวกันประพุดติตามพระวจนะได้

โครงร่างแบบทั่วไป

การเทศนาตามหัวเรื่องจำนวนมากมีวิธีกำหนดโครงร่างที่ไม่ตรงกับวิธีกำหนดโครงร่างแบบใดแบบหนึ่ง เพื่อความสะดวก เราจะเรียกการเทศนาประเภทนี้ว่า โครงร่างแบบทั่วไป

ตัวอย่าง

1. หัวข้อ – สิ่งที่พระเจ้าทรงเขียน

- ก. ความบริสุทธิ์ของพระเจ้า – บนศิลา (อพยพ 32:15, 16)
- ข. การตัดสินของพระเจ้า – บนผนัง (ดาเนียล 5:5)
- ค. การพิพากษาของพระเจ้า – บนพื้น (ยอห์น 8:6-8)
- ง. ความเมตตาของพระเจ้า – ในใจ (ฮีบรู 8:10)

2. หัวข้อ – สงครามและความมืด

บทนำ – สงครามสมัยใหม่ทำให้ต้องหลบเข้าอยู่ในความมืดเพื่อหลีกเลี่ยงการไล่รุกที่หนักฉับหรือการโจมตีทางอากาศ ทั้งนี้ ไม่ใช่เรื่องใหม่ ความมืดบาปที่เริ่มต้นในสวรรค์ได้นำสงครามทางฝ่ายวิญญาณมาสู่โลก ด้วยสงครามนี้ ความมืดนี้ยิ่งใหญ่มากกว่าเพียงการปิดม่านหน้าต่างและไฟได้เกิดขึ้นและจะเกิดขึ้นอีก

- ก. ความมืดที่เกิดจากการหลงของทูตสวรรค์ (2เปโตร 2:4; ยูดา 6)
- ข. ความมืดที่ทำให้เกิดน้ำท่วม (ปฐมกาล 7:11, 12, 17-23)
- ค. ความมืดที่เกิดขึ้นในอียิปต์ (อพยพ 10:21-23)
- ง. ความมืดเข้าไปในจิตใจของชาวโลก
 - 1. ปัจจุบัน (2โครินธ์ 4:3, 4; เอเฟซัส 4:18, 19)
 - 2. อนาคต (มัทธิว 22:13; ยูดา 13)
- จ. ความมืดที่เกิดขึ้นเมื่อพระเยซูถูกตรึงที่ไม้กางเขน (มัทธิว 27:45, 46)
- ฉ. ความมืดที่จะเกิดขึ้นในโลก
 - 1. ตามการพยากรณ์ (โยเอล 2:30, 31; อามอส 5:18-20)
 - 2. ตามที่สำเร็จสมบูรณ์ (วิวรณ์ 6:12-17)

หมายเหตุ:

โครงร่างแบบชีวประวัติ

เหตุการณ์ต่างๆ ที่ดีแต่ชีวิตมนุษย์คนหนึ่งเป็นส่วนสำคัญของการเทศนาแบบชีวประวัติ ในการเทศนານี้ การแบ่งหัวข้อและหัวข้อย่อยของโครงร่างขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของบุคคลที่จะใช้ในการเทศนา แม้ว่าวิธีนี้ก็ให้เกิดผลกับคนทุกวัย แต่จะมีผลดีเป็นพิเศษกับอนุชน

แนวทางเหล่านี้จะช่วยในการกำหนดโครงร่างที่ก่อให้เกิดผล

1. อ่านเรื่องราวชีวิตของบุคคลเข้าไปซ้ำมา ในการเทศนาแบบชีวประวัติที่ก่อให้เกิดผลได้สำเร็จ จะต้องมีการเตรียมตัวอย่างมาก
2. อย่าพยายามครอบงำเนื้อหามากเกินไป ชีวิตของบางคนจะต้องใช้การเทศนาหลายครั้งเพื่อกล่าวถึงชีวิตของเขาทั้งชีวิตได้อย่างเหมาะสม
3. ตั้งจุดประสงค์อย่างเหมาะสม และเตรียมการเทศนาเพื่อชักชวนคนทั้งหลายให้ประพฤติตาม

หมายเหตุ:

ตัวอย่าง

หัวข้อ – พระเจ้าทรงจัดเตรียมงานเพื่อผู้ที่เตรียมตัว

ใจความ – ชีวิตของโมเสส

1. สี่สิบปีในอียิปต์ – การฝึกของมนุษย์

ก. จากเด็กในตระกูลผู้ร่ำรวยหนุ่ม – ได้รับการศึกษาจากแม่ของเขา

1. ได้รับความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว
2. ได้รับพระสัญญาของอิสราเอลฝังไว้ในใจของเขา

ข. วัยหนุ่มสู่วัยผู้ใหญ่ – ราชวังของฟาโรห์

1. เตรียมตัวเพื่อการเขียนและงานสถาปัตยกรรมในอนาคตด้วยการอบรมของอียิปต์

2. เตรียมตัวเพื่อการรวบรวมและปกครองชาติอิสราเอลในอนาคตในราชวงศ์ของฟาโรห์

2. **สี่สิบปีในทะเลทราย** – การฝึกของพระเจ้า

ก. **ประสบการณ์ในดินแดนที่เขาจะเป็นผู้นำในอนาคต**

1. การนำแกะเพื่อเตรียมตัวนำพลไพร่ของพระเจ้า
2. การเป็นมิตรกับมิเดียน ผู้ที่จะแนะนำในอนาคต

ข. **คำสั่งจากพระเจ้า**

1. การอุทิศส่วนตัว
2. ภาวนาที่ส่วนตัว

3. **สี่สิบปีในถิ่นทุรกันดาร** – สถานที่ที่จัดเตรียมไว้

ก. **โมเสส** - มนุษย์ที่มีการเตรียมตัว

1. ปกครองและตัดสินฝูงชน
2. มีความสามารถในการเขียนธรรมนูญและสร้างพลับพลา

ข. **โมเสส** – ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีการเตรียมตัว

1. ใช้ฤทธิเดชและอำนาจของพระเจ้าภายใต้พระองค์
2. เขียนและสร้างภายใต้พระวาระของพระเจ้าโดยตรง

โครงร่างแบบชีวิตของบุคคล

โครงร่างแบบนี้เป็นเหมือนโครงร่างแบบชีวิตประวัติ คือได้มาจากเรื่องราวชีวิตของบุคคลคนหนึ่ง ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างวิธีทั้งสองคือว่า โครงร่างแบบชีวิตของบุคคลจะเกี่ยวกับธรรมชาติภายในของมนุษย์ หัวข้อสำคัญได้จากการสังเกตปฏิกิริยาของบุคคลต่อปัญหาในชีวิต การเทศนาแบบชีวิตของบุคคลจะแสดงให้เห็นทั้งจุดเด่นและจุดด้อยของตัวบุคคล และควรจะต้องตามบันทึกในพระคัมภีร์ อับราฮัมเป็นที่รู้จักว่าเป็นผู้มีความเชื่อ โยบเป็นผู้มีความอดทน การเทศนาแบบชีวิตของบุคคลแสดงให้เห็นว่าทำไมมนุษย์คนหนึ่งจึงเป็นที่รู้จักกันตามนั้น ในการเทศนาแบบบุคคลให้ตีนั้น จะต้องตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้

1. **บุคคลนั้นเป็นคนแบบไหน**

2. อะไรทำให้เขาเป็นอย่างที่เขาเป็น
3. ผลลัพธ์ของการเป็นคนแบบนั้นคืออะไร

ตัวอย่าง

คนหนุ่มสาวจำนวนมากที่เติบโตขึ้นในครอบครัวที่เป็นคริสเตียนไม่ได้ตระหนักถึงฐานะของตนกับพระเจ้า ความชอบ ฤทธิ์อำนาจและสิทธิพิเศษที่เขาสามารถมีได้ในพระคริสต์แสดงให้เห็นในชีวิตของซามูเอล ชีวิตของซามูเอลไม่มีที่ติ การอวยของเขามีความโดดเด่น เขาเป็นผู้เผยพระวจนะ ปุโรหิตและผู้วินิจฉัย ผู้เจิมกษัตริย์สององค์แรกของอิสราเอล และถือว่าเป็นตัวแทนจากพระเจ้าโดยตรง โครงร่างต่อไปนี้เป็นโครงร่างหนึ่งในหลายๆ แบบที่จะแสดงลักษณะของเขา

1. หัวข้อ – ซามูเอลมีสิทธิเป็นพยานถึงชีวิตที่ปราศจากมลทิน

ตัวอย่าง – ซามูเอล

ก. ชีวิตช่วงแรก – ขณะที่เขาไม่รู้จักรับพระเจ้า (1ซามูเอล 3:7)

1. ถวายแด่พระเจ้า (1ซามูเอล 1:28)
2. อยู่ในที่ประทับของพระเจ้า (1ซามูเอล 3:1)
3. ฟังการทรงเรียกของพระเจ้า (1ซามูเอล 3:2-12)

ข. ชีวิตตอนกลาง – เมื่อเขารู้จักรับพระเจ้า (1ซามูเอล 3:19-20)

1. สัตย์ซื่อต่อหน้าที่ของตน (1ซามูเอล 7:16-17)
2. เชื่อฟังทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาให้เขาทำ (1ซามูเอล 8:10)
3. ไม่มีความอิจฉาผู้ที่มาดำรงตำแหน่งของเขา แต่มีเมตตา (1ซามูเอล 15:11; 16:1)

ค. วัยชรา – ชีวิตที่ปราศจากตำหนิ

1. เขาเป็นผู้แทนของพระเจ้า (1ซามูเอล 8:7)
2. ซามูเอลสามารถขอทุกสิ่งได้จากพระเจ้า (1ซามูเอล 12:16-19)
3. ชีวิตและการเป็นพยานที่ปราศจากตำหนิ (1ซามูเอล 12:1-5)

2. **อับราฮัม** – เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นผู้ที่มีความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ โครงร่างต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นจุดต่างๆ ในชีวิตของเขาที่แสดงลักษณะนี้

- ก. **ปฏิบัติตามพระวาทะ** – ออกจากบ้านของตน (ฮีบรู 11:8)
- ข. **เดินทางในแผ่นดินต่างชาติ** – มองหาเมืองของพระเจ้า (ปฐมกาล 12:1-5)
- ค. **ใช้ชีวิตของตน** – ปฏิบัติตามและเชื่อพระสัญญาที่เขายังไม่ได้รับ (ปฐมกาล 15:4-6)
- ง. **ถวายลูกชายของตน** (ฮีบรู 11:17)
- จ. **ตาย โดยที่ยังเชื่อพระสัญญาของพระเจ้า** (ฮีบรู 11:13)

บทสรุป – ความเชื่อขึ้นอยู่กับการเชื่อฟังและการกระทำ

โครงร่างแบบประกอบ

ก่อนหน้านี้อธิบายเกี่ยวโครงร่างแบบวิเคราะห์ซึ่งคือการแยกข้อความออกมาทีละชิ้นเหมือนท่านแกะตัวต่อจิ๊กซอว์ โครงร่างแบบประกอบตรงข้ามกับวิธีนั้น ตัวอย่างที่จะอธิบายความแตกต่างของสองวิธีนี้ได้ก็คือ ช่างทำนาฬิกาวิเคราะห์หน้าฬิกาเมื่อเขานำชิ้นส่วนออกมา และประกอบนาฬิกาเมื่อเขานำชิ้นส่วนใส่กลับเข้าไว้ด้วยกันอีกครั้ง ดังนั้น วิธีทั้งสองจึงแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง นิยามโดยละเอียดคือ

1. **วิเคราะห์** วิธีนี้แยกชิ้นส่วนข้อความหนึ่งที่มีความคิดหลากหลายซึ่งต้องศึกษาแยกจากกันเพื่อให้ได้เนื้อหาข้อความที่สมบูรณ์
2. **ประกอบ** วิธีนี้นำข้อความหลายข้อความจากส่วนต่างๆ ของพระคัมภีร์มารวมกันเพื่อทำให้การสอนเนื้อหาธรรมะนั้นมีความลึกซึ้ง

ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมการเทศนาของจอร์จ กลาสหลายปีที่แล้วในการประชุมประจำปีภาคของเรา ข้อความมาจากกิจการ 2:39 “ด้วยว่าพระสัญญานั้นตกแก่ท่านทั้งหลายกับลูกหลานของท่านด้วย...” คำเทศนายังคงอยู่ดังอยู่ในหูของข้าพเจ้า เมื่อเขาเทศนาจากหัวข้อ “บุตรตามพระสัญญาจึงจะถือว่าเป็นผู้สืบเชื้อสายได้” เมื่อเทศนาคำสั่งสอนนี้เสร็จ จะเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องบังเกิดใหม่เหมือนเช่นที่เปโตรเทศนาในกิจการ 2:38, 39

การเทศนาแบบประกอบอาจเป็นการเทศนาที่มีอำนาจสัมผัสใจและก่อให้เกิดผลมากที่สุดเมื่อจัดและกล่าวอย่างถูกต้อง รูปแบบการเทศนาต้องใช้ความพยายามในการศึกษาอย่างมากพร้อมด้วยทักษะในการจัดลำดับที่ดี การเทศนาที่สมบูรณ์แบบเริ่มต้นเป็นเหมือนหยดน้ำเล็กๆ ซึ่งก่อขึ้นเป็นแม่น้ำแห่งความจริงที่ไหลไปจบลงที่ความจริงที่สัมผัสวิญญาณ

ตัวอย่าง

1. หัวข้อ พยานที่มีเสียง

ข้อความ กิจการ 15:8 “พระเจ้าผู้ทรงทราบจิตใจมนุษย์ได้ทรงรับรองคนต่างชาติและทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เขาเหมือนได้ทรงประทานแก่พวกเรา”

บทนำ – ข้อความนี้และข้อความที่เหลือของบทนี้ทำให้เราทราบว่าสภาในเยรูซาเล็มทราบดีว่าชาวต่างชาติได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความแน่ใจของสภาแสดงให้เห็นว่า พวกเขาเชื่อว่า ทุกคนที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีหมายสำคัญอย่างหนึ่งที่ไม่อาจทำให้เข้าใจผิดได้

นิกายส่วนใหญ่ในปัจจุบันกล่าวในสิ่งที่ตรงกันข้าม แต่พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่าอย่างไร

1. ทรงสัญญาว่าจะมีหมายสำคัญ

ก. โดยผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เก่า

1. อีสยาห์ 28:9-11
2. โยเอล 2:28-32

ข. โดยพระเยซูคริสต์

1. มาระโก 16:17

2. ทรงประทานหมายสำคัญ

ก. สาวกชาวยิวที่สัตย์ซื่อ

1. กิจการ 2:4

ข. ชาวต่างชาติ

1. กิจการ 10:46

3. หมายสำคัญแก่มนุษย์ทั้งปวง

1. กิจการ 2:39

โครงร่างแบบละคร

หากเทศนาอย่างเหมาะสม วิธีการเทศนาแบบละครจะก่อให้เกิดผลมากที่สุด การกำหนดโครงร่างทำได้ง่ายแต่การกล่าวคำเทศนาแบบนี้จะต้องใช้ศิลป์ในการเทศนาเป็นอย่างมาก การเทศนาแบบละครเป็นการเทศนาที่แสดงจากเหตุการณ์แก่ที่ประชุม และผู้เทศนาแสดงเป็นตัวละครทั้งหมด ผู้เทศนาเป็นผู้แสดงคำเทศนาออกมา

ข้าพเจ้าไม่เคยลืมการเทศนาในรูปแบบนี้ที่ดีหลายๆ ครั้ง หลายปีมาแล้ว ไอ เอช แทร์ ซึ่งเทศนาในรูปแบบนี้ได้เป็นอย่างดี เทศนาในที่ประชุมอนุชนของภาคในหัวข้อ “เด็กชายสองคนในค่าย” การนำเสนอชีวิตของเอซาวและยาโคบในขณะที่เป็นเด็กหนุ่มตรึงอยู่ในใจของอนุชนที่เข้าร่วมการประชุมนั้น การเทศนาแบบละครที่แสดงออกอย่างชัดเจนนี้ทำให้ทุกคนเข้าใจถึงความจำเป็นที่จะต้องอุทิศชีวิตของตน

หลายปีต่อมา ข้าพเจ้ามีสิทธิพิเศษในการได้ยินผู้เทศนาท่านเดียวกันนี้เทศนาได้อย่างมีอำนาจมากเกี่ยวกับหัวข้อที่อยู่ในโรม 5:8 “...คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา” ภาพการตัดสินใจของพระคริสต์แทนเรายังคงชัดเจนอยู่ในใจของข้าพเจ้าอย่างชัดเจนแม้ว่าเวลาจะผ่านไปแปดปีแล้วก็ตามหลังจากที่เขาได้เทศนาในการประชุมผู้รับใช้ประจำภาค

ผู้เทศนาอีกท่านหนึ่งซึ่งเก่งในการเทศนาแบบละครและนำคนให้กลับใจใหม่คือ คาร์ล บัลเลสเทโร ภาพเฮโรดมาที่แม่น้ำจอร์แดนเพื่อพียงยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเทศนาแก่ฝูงชนในวันนั้นอยู่ในใจของข้าพเจ้าเสมอมา การเทศนาส่วนหนึ่งอ้างถึงเมื่อเฮโรดเคลื่อนรถม้าไปที่แม่น้ำจอร์แดนที่เล็กที่เล็กลงเพื่อให้ได้ยินการเทศนาได้ดียิ่งขึ้น อาจารย์บัลเลสเทโรนั่งอยู่บนเก้าอี้และในขณะที่เทศนาแบบละคร เขาเคลื่อนเก้าอี้ของเขาไปที่เล็กที่เล็กลงไปจนถึงจุดสำคัญในการเทศนา เมื่อใกล้จุดสำคัญนั้น ข้าพเจ้าได้เหลือบไปเห็นคนที่อยู่ในที่ประชุมรอบๆ ข้าพเจ้าและรู้สึกขื่นขื่นเห็นทั้งคนชราและคนหนุ่มเลื่อนตัวไปที่ขอบเก้าอี้ของตน ไม่มีข้อสงสัยว่าการเทศนาแบบละครจะสร้างความสนใจ ให้คำสั่งสอนและยังคงอยู่กับผู้ฟังหลังจากการเทศนาอื่นๆ อีกมากมายถูกลืมไปแล้ว

หมายเหตุ:

ตัวอย่าง

มีวิธีเทศนาแบบละครที่ดีเยี่ยมสองวิธี วิธีแรก ผู้เทศนาสามารถถามคำถามเพื่อให้ทั้งคนบาปและธรรมิกชนเกิดคำถามที่เกี่ยวกับความจริงตามพระคัมภีร์ คำถามต่อไปนี้เป็นตัวอย่างที่ดีของวิธีนี้

หัวข้อ - “พวกท่านคิดอย่างไรด้วยเรื่องพระคริสต์”

เนื้อความ - มัทธิว 22:42

บทนำ

ก. คำถามที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงนี้ได้

ข. การตัดสินใจของท่านส่งผลกระทบต่อชีวิตของท่านตอนนี้และนิรันดร์

ขั้นตอนที่ดีที่สุดในการเทศนาคือ การแสดงภาพศาล โดยพยานจะถูกเรียกออกมาทีละคนเพื่อตอบคำถามนี้ “พวกท่านคิดอย่างไรด้วยเรื่องพระคริสต์”

ก. ศัตรูของพระองค์

1. ยูดาห์
2. ฟีมาร
3. ปีลาสและภรรยา

ข. ชาวสวรรค์

1. มัทธิว 1:21
2. ลูคา 2:10-12
3. วิวรณห์ 4:8

ค. สหายของพระองค์

1. ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา
2. เปโตร
3. โรมัส

ง. ท่าน

ผู้ฟังแต่ละคนจะต้องตัดสินใจ ทั้งนี้ อาจใช้การวิงวอนแบบชักชวนได้

ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นตัวอย่างเพิ่มเติมของวิธีการเทศนาแบบละครโดยใช้คำถาม

หัวข้อ - “ข้าพเจ้าจะต้องทำอย่างไรจึงจะรอดได้”

ข้อความ - กิจการ 16:30

การเทศนานี้ อาจจัดให้อยู่ในรูปแบบละครได้โดยง่าย โดยแสดงให้เห็นบุคคลบางประเภทต่อที่ประชุม

- ก. ผู้บุชารูปเคารพ
- ข. ผู้ไม่มีธัมมะ
- ค. ผู้ถือตนเองเป็นคนชอบธรรม
- ง. สมาชิกคริสตจักรเพียงแต่ในชื่อ
- จ. ทุกคนที่ได้ยินการเรียกของพระองค์

หมายเหตุ:

โครงร่างแบบคำสำคัญ

หลายครั้งในการอ่านพระคัมภีร์ คำหรือวลีหนึ่งจะประทับอยู่ในใจของเราเพราะปรากฏขึ้นบ่อยครั้ง ด้วยเหตุนี้ อาจทำให้เกิดความคิดที่ก่อให้เกิดการเทศนาที่ก่อให้เกิดผลได้ ในหนังสือพยากรณ์เล่มต่างๆ มีวลี เช่น “ในเวลานั้น” และในข่าวประเสริฐ มีวลี “แผ่นดินของพระเจ้า” วลีเหล่านี้และวลีอื่นอีกมากมายในพระคัมภีร์ก่อให้เกิดโครงร่างการเทศนาที่เกิดผลดีเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการเทศนาประเภทนี้กล่าวถึงคำสำคัญบ่อยครั้ง จึงทำให้ความคิดตรึงอยู่ในใจของผู้ฟังได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ยังเกิดประโยชน์แก่ผู้เทศนาด้วยเนื่องจากเตรียมและจดจำไว้ง่าย

ตัวอย่างแรกเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดของวิธีเทศนาแบบนี้ โครงร่างคำสำคัญ เช่น โครงร่างของเบเวอร์ลี แครีโรดินผู้ซึ่งเขียนหนังสือไว้หลายเล่มเกี่ยวกับบุคคลในพระคัมภีร์

ตัวอย่าง

1. หัวข้อ - การมองโสดมสี่ครั้ง

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 13:10; 18:16; 19:26; 19:28

บทนำ - โสดมเป็นแบบของโลกที่มีความหรรษา และมีความบาปอันนำมาซึ่งความตาย เรามองเห็นลักษณะและมุมมองของบุคคลสี่คนที่มองเมืองนี้ได้จากปฏิกิริยาของพวกเขาต่อสิ่งที่เขามองเห็น

- ก. โสดมมองดูโสดม - โสดมเงยหน้าขึ้นและมองเห็นที่ราบของจอร์แดนทั้งหมด ที่ซึ่งมีน้ำอยู่ทั่วไป ก่อนที่พระเจ้าทรงทำลายโสดม

ข. **พระเจ้าทรงมองดูโสโดม** - แล้วบุรุษเหล่านั้นก็ออกจากที่นั่น เดินไปจนเห็นเมืองโสโดม (พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์เหล่านั้นไปเพื่อเยี่ยมอับราฮัม)

1. พระเจ้าทรงทอดพระเนตรผ่านความหยาบช้าและเกียรติยศภายนอก
2. พระองค์ทอดพระเนตรเห็นความชั่วร้ายและความผิดบาป
3. พระองค์ประสงค์จะทำลายเมือง

ค. **ภรรยาของโลทมองไปที่โสโดม** - ส่วนภรรยาของโลท ผู้อยู่ข้างหลังโลท เหลียวกลับไปมองดู นางจึงกลายเป็นเสาเกลือไป

1. เธอได้รับความรอดและรับการไถ่เพราะพระเมตตาของพระเจ้าและการวิงวอนของผู้อื่น (อับราฮัม) แต่ใจของเธออยู่ในโลกนี้
2. การมองของเธอเป็นคำเตือนแก่ทุกคนที่จะได้รับความรอด “จงระลึกถึงภรรยาโลทนั้นเถิด”

ง. **อับราฮัมมองโสโดม** - เวลาเช้ามีดอับราฮัมออกไปยังที่ที่ท่ายืนเฝ้าพระเจ้า ท่านมองลงไปทางเมืองโสโดม

1. อับราฮัมมีมุมมองที่ดีกว่าโลท เขาได้เห็นไปจากเมืองนี้แล้วเมื่อเขามอง “นครที่ตั้งบนรากฐาน ซึ่งพระเจ้าทรงเป็นนายช่างและทรงเป็นผู้สร้าง” (ฮีบรู 11:10)
2. การมองครั้งที่สอง คือการมองธรรมชาติที่มีชัยชนะ โสโดมเป็นเตาหลอมที่เผาไหม้ อับราฮัมได้รักษาตนเองไว้ได้ แต่การวิงวอนเพื่อโลกก็ได้รับคำตอบ “พระเจ้าจึงทรงระลึกถึงอับราฮัมและส่งโลทออกไปจากเมืองที่ถูกขยี้”
3. อับราฮัมเป็นแบบของทุกคนที่อยู่ในคริสตจักรในตอนนี้อย่างผู้ซึ่งเดินในความเชื่อ “เพราะถ้าผู้ใดจะได้สิ่งของสิ่งทั้งโลก แต่ต้องเสียชีวิตของตน ผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร” (มาระโก 8:36)

2. **หัวข้อ** - การหัวเราะสุดท้ายของพระเจ้า

บทนำ - มนุษย์ในหลายยุคสมัยได้หัวเราะพระเจ้าอย่างเปิดเผยและไม่ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ปกครองและผู้สร้าง และหลายครั้ง ดูเหมือนว่าพวกเขาได้รับชัย

ขณะ แต่ท่านจะหลอกหลวงพระเจ้าไม่ได้ พระองค์ทรงพระสรวลที่หลังอย่างน่าเคารพยำเกรง พระเจ้าทรงพระสรวลมนุษย์เมื่อเขาไม่เชื่อ

ก. **พระเจ้าทรงพระสรวล** - เมื่อมนุษย์พยายามที่จะครอบครองโลกและชิงบัลลังก์ของพระองค์ “พระองค์ผู้ประทับในสวรรค์ ทรงพระสรวล” (สดุดี 2:1-4)

1. ฟาโรห์ (อพยพ 5:1, 2)
2. เนบูคัดเนสซาร์
3. โรมที่ไม่เชื่อพระเจ้าในความพยายามที่จะทำลายคริสตศาสนา
4. ฮิลเลอร์และแผนการในการครอบครองโลก
5. สหประชาชาติทุกวันนี้และผู้ต่อต้านพระคริสต์ที่จะเกิดขึ้น แล้วผู้ที่ต่อสู้จะเป็นอย่างไร แน่ใจว่าพระเจ้าจะทรงพระสรวลเพราะการไม่เชื่อฟังนี้

ข. **พระเจ้าทรงพระสรวล** - เมื่อคนอธรรมวางแผนต่อสู้อันชอบธรรม “คนอธรรมปองร้ายคนชอบธรรมและขบเคี้ยวเคี้ยวฟันใส่เขา แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระสรวลต่อคนอธรรม เพราะพระองค์ทอดพระเนตรเห็นวันเวลาของเขากาลังมา” (สดุดี 59:5-8; 37:12, 13)

1. ผู้ที่ต่อสู้กับคนชอบธรรมก็ต่อสู้กับพระเจ้า เมื่อซาโลมแห่งคริสตจักร เขาถูกทำให้ล้มลงและ “ได้ยินพระสุรเสียงตรัสมาว่า ‘ซาโล โสโลเอ๋ย เจ้าข่มเหงเราทำไม’ ” (กิจการ 9:4)
2. หนังสือเอสเธอร์บันทึกเกี่ยวกับการกระทำของฮามานต่อโมรเดคัย ผู้ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และความตายอันเป็นผลจากการกระทำของเขาเอง
3. การที่มนุษย์ต่อสู้กับพระเจ้าเป็นความโง่เขลาและเป็นการทำลายตนเอง

ค. **พระเจ้าทรงพระสรวล** - เมื่อผู้ปฏิเสธน้ำพระทัยและพระวอนะของพระองค์อย่างตั้งใจถูกลงโทษ “เจ้ามิได้รับรู้ในคำแนะนำของเราและไม่ยอมรับคำตักเตือนของเราเลย ฝ่ายเราจะหัวเราะเย้ยความหายนะของเจ้า เราจะเยาะเมื่อความกลัวลานมากระทบเจ้า”

1. การถูกพระเจ้าดูหมิ่นเพราะการไม่เชื่อฟังความจริงเป็นสิ่งที่เลวร้าย
2. การต่อสู้ของท่านต่อพระเจ้าจะนำมาซึ่งการต่อสู้ของพระเจ้าต่อท่าน แทนที่จะได้รับความรักของพระองค์
3. พระเจ้าไม่ทรงพระสรวลผู้ที่กลับใจใหม่ ผู้ที่ไร้กำลัง หรือคนบาปที่โศกเศร้า พระองค์จะทรงพระสรวลผู้ที่จิตใจไม่เชื่อฟังการเรียกของพระองค์และพระวอนะของพระองค์

3. หัวข้อ - “หนึ่ง”

ข้อความ - เอเฟซัส 4:4-6

บทนำ – มีพระเจ้าองค์เดียว และพระประสงค์ของพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลงตามความพอใจของเราและไม่สับสน

ก. ธรรมชาติของพระองค์

1. พระเจ้าองค์เดียว
 - ก. พระผู้สร้าง
 - ข. พระผู้รักษา
2. เจ้านายเดียว
 - ก. เจ้านายเดียวของมนุษย์
 - ข. ผู้ปกครองเดียวของโลก

ข. การทรงเรียกของพระองค์

1. ความเชื่อเดียว
 - ก. ทางอัคราฮัม
 - ข. โดยและในพระเยซูคริสต์
2. บัพติศมาเดียว
 - ก. ในน้ำด้วยพระเยซูคริสต์
 - ข. ในพระวิญญาณทางพระเยซูคริสต์

ค. ประชากรของพระองค์

1. พระกาย
 - ก. โดยพระวิญญาณเดียว
2. ความหวังเดียว

ก. การเรียกคริสตจักรออกจากโลก

หมายเหตุ:

โครงร่างแบบเหตุและผล

มนุษย์เป็นผู้ที่มีวิธีคิดจนเป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้มนุษย์เชื่อโดยไม่มีเหตุผลเพียงพอ การเทศนาแบบเหตุและผลเป็นวิธีที่ดีในการเทศนาความจริงตามพระคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่เข้าไปในใจ ผู้เทศนาทุกคนอาจจะใช้รูปแบบการเทศนาประเภทนี้บ้างเพื่อแสดงให้เห็นพลังและแรงกระตุ้นที่ซ่อนอยู่อย่างมีอำนาจ อันก่อให้เกิดความถูกต้องหรือความชั่วร้ายที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตของมนุษย์ การเทศนาที่เหมาะสมสำหรับการกล่าวความจริงกับผู้ฟังโดยตรงอย่างทรงพลังและไม่อาจปฏิเสธคำสอนได้

ทั้งนี้ จะกล่าวถึงหัวข้อการเทศนาโดยกล่าวถึงผลก่อน แล้วจึงกล่าวถึงเหตุ

เอโนค

พระเจ้าทรงรับเอโนคขึ้นไป เพราะการกระทำในชีวิตของเขา เหตุผลสำคัญที่เขาได้รับขึ้นไปคืออะไร “ก่อนที่จะทรงรับท่านขึ้นไปนั้น มีผู้เป็นพยานว่าท่านเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า” (ฮีบรู 11:5)

ยูดาส

ในมัทธิว 26:15 ยูดาสยืนอยู่ต่อหน้ามหาปุโรหิตและทรยศพระเยซูเพื่อสามสิบบเหรียญเงิน แต่อะไรเป็นสิ่งที่กระตุ้นผู้ชายคนนี้ให้กระทำที่เลวร้ายนี้

ซาอูล

ใน 1 ซามูเอล 28:3 เรื่องราวนี้กล่าวถึงงานที่ยิ่งใหญ่ของซาอูลในการนำผู้ที่มีคนทรงออกจากอิสราเอล ในเวลานั้น ซาอูลมีพระวิญญาณที่ทรงเจิมของพระเจ้า แต่หลายปีต่อมา พระเจ้าไม่ได้ตรัสกับเขามาก และใน 1 ซามูเอล 28: 9-16 ซาอูลหันไปขอคำแนะนำจากแม่มด เกิดอะไรขึ้นระหว่างข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ที่ทำให้กษัตริย์นั้นหลง

ทั้งนี้ อาจกำหนดโครงร่างเรื่องราวของยูดาสเพื่อใช้กับที่ประชุม ดังนี้ การเห็นแก่เงินทอง ความโลภ ความรักเงิน ความไม่ซื่อสัตย์และการขาดความรักเพื่อพระคริสต์ เรื่องราวของซาอูลอาจใช้กับการเทศนาในเรื่องผลของการไม่เชื่อฟัง การกบฏ ความหยิ่งและการไม่เชื่อพระเจ้า

ในการเทศนาแบบเหตุและผลนี้ อาจกล่าวถึงประเด็นอื่นๆ ได้อีก อย่างไรก็ตาม ใดก็ตาม ก็จะต้องทำให้หัวข้อตรงไปตรงมาและง่ายมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

หมายเหตุ:

โครงร่างแบบคำสั่งสอน

งานหลักของผู้เทศนาคือการเทศนาและการสอนคำสั่งสอนที่สำคัญในพระคัมภีร์ ผู้ที่เทศนาเหมือนอัครทูตจะต้องมีใจความสำคัญหกประการนี้อยู่ในการเทศนาอยู่เสมอ

1. เรื่องพระเจ้าองค์เดียว
2. การบัพติศมาด้วยน้ำในพระนามของพระเยซู
3. การบังเกิดใหม่
4. การพูดเป็นภาษาต่างๆ อันเป็นหมายสำคัญในการบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
5. ความบริสุทธิ์
6. การรักษาโรคที่มาจากพระเจ้า

การเทศนาใจความสำคัญหกประการนี้ร่วมกับคำสั่งสอนในความเชื่อคริสเตียนที่สำคัญอื่นๆ ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้เทศนารับใช้ได้บริบูรณ์ แต่ยังทำให้ที่ประชุมแข็งแกร่งในทางฝ่ายวิญญาณอีกด้วย ผู้รับใช้ทุกคนจะทำหน้าที่ได้ดีเมื่อเขาทบทวนคำสั่งสอนนั้น และตัดสินใจว่าจะต้องเทศนาคำสั่งสอนนั้นอีกหรือไม่ในสัปดาห์หรือเดือนต่อไป

ตัวอย่าง

หัวข้อ - การบัพติศมาด้วยน้ำในพระนามของพระเยซูคริสต์

ข้อความ - มัทธิว 28:19 “เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์”

บทนำ - ความจริงเกี่ยวกับพระคำของพระเยซูจะเกิดขึ้นได้เมื่อทราบเกี่ยวกับพระนามที่กล่าวไว้ในข้อความของเราเท่านั้น คำถามคือว่า “พระนามที่แท้จริงที่ใช้ในการบัพติศมาด้วยน้ำตามข้อพระคัมภีร์คืออะไร”

1. พระนามของพระบิดาคืออะไร

- ก. ยอห์น 5:43 เราได้มาในพระนามพระบิดาของเรา
 - 1. มัทธิว 1:21 แล้วเจ้าจงเรียกนามท่านว่า เยชู
 - 2. มัทธิว 1:23 เขาจะเรียกนามของท่านว่าอิมมานูเอล
- ข. ยอห์น 10:30 เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2. พระนามของพระบุตรคืออะไร

- ก. อีสยาห์ 9:6x ที่ปรึกษา มหัตศจรรย์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานรันดร์ องค์สันติราช
- ข. มัทธิว 16:16 พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์

3. พระนามของพระวิญญาณบริสุทธิ์คืออะไร

- ก. ยอห์น 14:18 เราจะไม่ละทิ้งท่านทั้งหลายไว้ให้เปล่าเปลี่ยว เรา (พระเยซู) จะมาหาท่าน
- ข. ยอห์น 14:26 แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้น

4. ทำไมการบัพติศมาในพระนามของพระเยซูจึงเป็นสิ่งสำคัญนัก

- ก. กิจการ 4:12 ด้วยความนามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มี
- ข. โรม 6:3 เราทั้งหลายที่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระเยซูคริสต์ ก็ได้รับบัพติศมานั้นเข้าในความตายของพระองค์

5. หลักฐานของพระคัมภีร์เกี่ยวกับความจริงเรื่องการบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคืออะไร

- ก. กิจการ 2:38 จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สืบทุกคน

ข. กิจการ 10:48 เปโตรจึงสั่งให้เขาได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์

ค. กิจการ 19:5 เขาจึงรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูเจ้า

การแก้ไขปัญหา

การเทศนาแบบนี้มีวัตถุประสงค์หลักสองประการ ประการแรก เป็นวิธีที่เหมาะสมในการนำความจริงที่เกี่ยวกับปัญหาที่เป็นข้อสงสัยของที่ประชุมออกมาโดยตรง วิธีนี้จะก่อให้เกิดผลดีเป็นพิเศษเมื่อสอนเกี่ยวกับความจริงพื้นฐานให้แก่ผู้ที่ยังไม่มีความเชื่อมั่นมั่นคง หัวข้อเช่น “ทำไมคนชั่วจึงเจริญ” “การมีใจอยู่ทางฝ่ายโลกคืออะไร” “ทำไมที่วิจึงเป็นสิ่งที่น่าเกลียดชัง” อาจกล่าวถึงปัญหาใดๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ โดยจะต้องมีมุมมองและวัตถุประสงค์อยู่ในใจอย่างชัดเจน

วัตถุประสงค์ประการที่สองในการเทศนาแบบนี้คือการแก้ปัญหาที่ขวางทางของผู้ที่ไม่รอด คนบาปส่วนใหญ่มีสิ่งที่ยึดติดว่าเป็นข้อแก้ตัวที่ถูกต้องสมควรในการไม่ใช้ชีวิตแก่พระเจ้า จะต้องกล่าวถึงข้อแก้ตัวหรือคำคัดค้านเหล่านี้ต่อข้อความแห่งข่าวประเสริฐเพื่อนำพวกเขามาหาพระคริสต์ ตัวอย่างต่อไปนี้จะช่วยให้เข้าใจการเทศนาประเภทนี้ได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่าง

1. ความเฉยเมยของคนบาป

ก. ข้าพเจ้าอยากจะรอสักพัก

คำตอบ - สุภาซิด 27:1

ข. ข้าพเจ้ามีเวลามากมาย

คำตอบ - 2โครินธ์ 6:2

ค. ข้าพเจ้าเป็นคนบาปที่เลวร้ายนัก

คำตอบ - ยอห์น 6:37

2. การคัดค้านไม่เข้าประชุม

ก. ข้าพเจ้ายุ่งเกินไป

ข. ข้าพเจ้าต้องพักผ่อนในวันอาทิตย์

ค. มีคนหน้าซื่อใจคดมากมายในคริสตจักร

ท่านอาจมีปัญหาเหล่านี้ที่ละข้อเพื่อแสดงให้เห็นความจำเป็นในการเข้าร่วมประชุม

หมายเหตุ:

บทที่ยี่สิบ

การเทศนาแบบธรรมธิบาย

หลายครั้ง มีผู้เทศนาที่ไม่เตรียมตัว ใช้วิธีธรรมธิบายแทนที่จะศึกษาเพื่อเตรียมการเทศนาที่ก่อให้เกิดผล การเทศนาแบบธรรมธิบายนี้มักจะทำให้ธรรมิกชนเบื่อและอาจเกือบจะฆ่าคริสตจักรได้ วิธีการเทศนาในแบบนี้คือการอ่านข้อพระคัมภีร์บทหนึ่งหรือเนื้อหาส่วนใหญ่ในบท จากนั้น อธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับแต่ละข้อ ดังนั้น การให้ความคิดเห็นที่ไม่มีการเชื่อมโยงกับเรื่องราวหรือการเตรียมที่แท้จริงมักจะทำให้ผู้ฟังเบื่อและแทบจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ฟังในระยะยาว

การเทศนาแบบธรรมธิบายที่แท้จริงซึ่งเกิดจากการศึกษาพระคัมภีร์และเตรียมตัวจะนำความจริงแห่งพระคัมภีร์มายังผู้ฟัง และด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ฟังได้

การเทศนาแบบธรรมธิบายเป็นการอธิบายข้อพระคัมภีร์เพื่อที่ผู้ฟังจะเข้าใจความหมายและเห็นความสำคัญของข้อพระคัมภีร์นั้นต่อพวกเขา ทั้งนี้ มีหลักการสำคัญสองประการคือ

1. การอธิบายเกี่ยวกับข้อความโดยพิจารณาความจริงทั้งหมด
2. การเน้นข้อความที่สอดคล้องตามความเหมาะสมแก่ผู้ฟัง

เมื่อเลือกข้อความที่เหมาะสมและปฏิบัติตามหลักการทั้งสองประการแล้ว การเทศนาแบบธรรมธิบายจะกลายเป็นวิธีที่ทำให้มนุษย์ปฏิบัติตามความจริงของข่าวประเสริฐได้ดีวิธีหนึ่ง ทั้งนี้ ไม่มีความแตกต่างมากนักระหว่างวิธีการเทศนาตามข้อความและแบบธรรมธิบาย อย่างไรก็ตาม วิธีธรรมธิบายมีคุณลักษณะเด่นดังนี้

1. โครงร่างทั้งหมดเกิดจากข้อความ และมีการพิจารณาส่วนข้อพระคัมภีร์นั้น ๆ
2. การเทศนาแบบธรรมธิบายเจาะลึกลงไปข้อความ เป็นการอธิบายข้อพระคัมภีร์แบบสั้น ๆ

หมายเหตุ:

โครงร่างแบบหนังสือ

มีหนังสือหลายเล่มในพระคัมภีร์ที่เหมาะสมกับการเทศนาแบบธรรมธิบาย หนังสือเล่มสั้น เช่น โยบ อาโมส ฐธ ยูดา หนังสือฉบับต่างๆ ของยอห์น และฟีเลโมน

หลักการสามประการของการเทศนาแบบธรรมธิบายเกี่ยวกับหนังสือในพระคัมภีร์มีดังนี้

1. การวิเคราะห์หนังสือโดยทั่วไป
2. การอธิบายการสอนทางฝ่ายวิญญาณของหนังสือ
3. การวิเคราะห์สิ่งที่หนังสือสอน

หนังสือที่รูดเหมาะกับการวิเคราะห์ทั่วไป

หัวข้อ - รางวัลของความเชื่อ

- ก. ความสัจย์ชื่อของรูป (บทที่ 1)
- ข. การรวบรวมของรูป (บทที่ 2)
- ค. การพักผ่อนของรูป (บทที่ 3)
- ง. การเก็บเกี่ยวของรูป (บทที่ 4)

อีกตัวอย่างของการเทศนาประเภทนี้คือ หนังสือโยนาห์

หัวข้อ - ผู้เผยพระวจนะที่ลี้ลับ

- ก. การหนีจากพระเจ้า (บทที่ 1)
- ข. การได้ยินจากพระเจ้า (บทที่ 2)
- ค. การเทศนาเพื่อพระเจ้า (บทที่ 3)
- ง. การบ่นต่อพระเจ้า (บทที่ 4)

วิธีที่สอง (การสอนทางฝ่ายวิญญาณของหนังสือ) เช่นการเทศนาจากหนังสือโยนาห์

หัวข้อ - ของประทานและการเรียกของพระเจ้าไม่มีการเปลี่ยนพระทัยโรม 11:29

หนังสือ - โยนาห์

- ก. การทรงเรียก
- ข. การไม่สามารถหลีกเลี่ยงจากการทรงเรียกได้
- ค. ผลลัพธ์ที่น่ากลัวในการไม่เชื่อฟังการทรงเรียก
- ง. ผลลัพธ์ของการเชื่อฟังการทรงเรียก

วิธีที่สาม (วัตถุประสงค์พิเศษของการสอนหนังสือ) เช่น การเทศนาจากหนังสือเอสเธอร์

หัวข้อ - การจัดหาของพระเจ้า

หนังสือ - เอสเธอร์

- ก. การแทรกแซงของพระเจ้า - กษัตริย์นำวัชที่ออกไป (บทที่ 1)
- ข. การเตรียมการของพระเจ้า - เอสเธอร์เตรียมตัวและได้รับยอมรับเป็นราชินี (บทที่ 2)
- ค. ความจำเป็นที่ต้องได้รับการปลดปล่อยของพระเจ้า – การทำลายชาวยิว (บทที่ 4)
- ง. ผู้ปลดปล่อยได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้า เอสเธอร์ “ที่จริงเธอมารับตำแหน่งราชินีก็เพื่อยามวิกฤตเช่นนี้ก็เป็นได้นะ” (บทที่ 7)

โครงร่างแบบคำ

ผู้เทศนาจะต้องศึกษาอย่างมากเพื่อกล่าวคำเทศนาที่เกิดจากคำๆ เดียวได้อย่างเหมาะสม ในพระคัมภีร์มีคำหลายคำที่เมื่อศึกษาความหมายทั้งหมดจะแสดงให้เห็นความล้ำลึกแห่งความจริงตามพระคัมภีร์ มีหลายคำในพระคัมภีร์เหมาะสมกับการอธิบายประเภทนี้ คำหนึ่งคือ ผู้ลบล้าง โดยมีตัวอย่างโครงร่างดังนี้

หัวข้อ - การเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้า

ข้อความ - 1 ยอห์น 2:2 “และพระองค์ทรงเป็นผู้ลบล้างพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลายเพราะบาปของเรา และไม่ใช้แต่บาปของเราพวกเดียว แต่ของมนุษย์ทั้งปวงในโลกด้วย”

บทนำ - ความผิดบาปของมนุษย์ทุกคนทำให้ต้องได้รับโทษแห่งความตายอย่างสมควร ในฐานะผู้พิพากษาโลก พระเจ้าประสงค์ให้มีการลงโทษอย่างเต็มที่ต่อความผิดบาป

- ก. การลบล้าง - เพื่อให้คืนดีหรือไถ่บาป สิ่งสำคัญในการลบล้างคือ การลงโทษที่เหมาะสมในสายพระเนตรของพระเจ้า

- ข. พระคัมภีร์เก่า - การลบล้างแปลออกมาเป็นพระที่นั่ง “พระกรุณา” (ฮีบรู 9:5)
1. เลือดของวัวและแพะที่พรมลงบนพระที่นั่งพระกรุณาปกคลุมความบาป
 - ก. อพยพ 25:22
 - ข. เลวีนิติ 16:13, 14
 2. พระเจ้าทอดพระเนตรดูพระที่นั่งพระกรุณาและเห็นเลือด
 - ก. เลือดคือชีวิต (ค่าชีวิตสำหรับการตัดสินโทษความตาย)
 - ข. การลบล้าง (ความพอใจ) เกิดขึ้นกับพระเจ้า
- ค. พระคัมภีร์ใหม่
1. พระเยซูคริสต์เป็นผู้แบกความผิดบาปของเรา
 - ก. โรม 3:24, 25
 - ข. 1ยอห์น 2:2
 - ค. 1ยอห์น 4:10

โครงร่างแบบบท

โครงร่างแบบบทจะต้องมีการอธิบายเล็กน้อย ในวิธีนี้ ผู้เทศนาจะเลือกข้อพระคัมภีร์บทหนึ่งเพื่ออธิบาย ซึ่งตรงข้ามกับแบบคำ ข้อหรือหนังสือทั้งเล่ม

ผู้เทศนาคุ่นเคยกับเนื้อหาของบทก่อน แล้วจากนั้นเตรียมการเทศนาได้ในลำดับที่เหมาะสม สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การมีความเป็นหนึ่งเดียว ทั้งนี้ หมายความว่า ความคิดหลักจะต้องนำความจริงตามพระคัมภีร์อย่างใดอย่างหนึ่งไปสู่ใจของผู้ฟัง ดังนั้น จะต้องศึกษาอย่างระมัดระวังเพื่อเทศนาจากบทที่มีความหมายเป็นหนึ่งเดียวกันแก่ผู้ฟัง สดุดีบทที่หนึ่งเป็นโครงร่างแบบบทซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี โดยมีโครงร่างดังนี้

หมายเหตุ:

ตัวอย่าง

หัวข้อ - มนุษย์สองประเภท

ข้อความ - สดุดี 1

บทนำ - ในโลกนี้มีมนุษย์สองประเภท สดุดีบทที่หนึ่งกล่าวถึงมนุษย์ทั้งสองประเภท

1. คนชอบธรรม (1-3)

ก. คุณลักษณะ

1. สิ่งที่ไม่ทำ

- ก. ดำเนินตามคำแนะนำของคนอธรรม
- ข. ยืนอยู่ในทางของคนบาป
- ค. ไม่เยาะเย้ย

2. สิ่งที่ทำ

- ก. ปิติยินดีในพระธรรมของพระเจ้า
- ข. ภาวนาพระธรรมของพระเยโฮวาห์

ข. ความแข็งแกร่งทางฝ่ายวิญญาณ

- 1. เหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมน้ำ
- 2. ก่อให้เกิดผล
- 3. มีชีวิตอยู่ในความเชื่อ - ไปไม่เหี่ยวแห้ง
- 4. เจริญขึ้น

ค. รางวัลของเขา - ได้รับการอวยพรในหมู่มนุษย์บนโลก

2. คนอธรรม (4-5)

ก. คนอธรรมไม่เป็นเช่นนั้น (เมื่อเปรียบเทียบกับลักษณะของคนชอบธรรม) มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก เขามีลักษณะตรงกันข้ามกับคนชอบธรรม

ข. ลักษณะ

1. ไร้ค่า - “เหมือนแกลบ”
2. ไม่มั่นคง - “ซึ่งลมพัดกระจายไป”

ค. ตำแหน่ง

1. จะไม่พิพากษาคนชอบธรรมในวันพิพากษา
2. ไม่ยืนยงในที่ชุมนุมของคนชอบธรรม

3. จุดจบ

- ก. คนชอบธรรม - พระเจ้าทรงทราบทางของคนชอบธรรม - จะได้อยู่กับพระองค์
- ข. คนธรรม จะพินาศ

หมายเหตุ: